

Призоваването към Исляма

според Корана и Сунната

Д-р Норлайн Динданг Мебебийе

Център за опознаване на Исляма

Бележка на българското издателство

В името на Аллах, Всемиловичия, Милосърдния.

Мир и благослов за Пратеника на Аллах – Мухаммед ﷺ, неговото семейство и сподвижници, и следващите неговата *Сунна* до Съдния ден!

Уважаеми читателю!

Времето, в което ни е определено да живеем, е изпълнено с очаквания и надежди за по-добро материално благополучие, почит и слава в един временен свят. В тези наши наречени „модерни” времена, които чезнат в океана на материализъм и безверие, спасителният фар е в подножието на Исляма.

Уважаеми читателю!

Книгата на д-р Норлайн Динданг Мебебийе „*Призоваването към Исляма според Корана и Сунната*”, подготвена за печат от **Център за опознаване на Исляма**, цели да докосне онези дълбини от разума и сърцето ти, които чрез ябълките на Познанието за Исляма ще те доведат до спасителния пристан в този и Отвъдния свят (*Иншааллах*).

Достоинствата на тази книга са много и ти сам ще ги оцениш, защото познанието в тези страници е непреходно.

Уважаеми братя и сестри мюсюлмани, осъзнатата необходимост за всеки прегърнал религията на Аллах – Исляма – е да я сподели с останалите хора. Споделяне чрез най-добрите методи и средства, повелени от *Корана и Сунната* на Пратеника ﷺ.

Призоваването към Истината е задължение именно на мюсюлманите от Създателя на световите, и за този призив наградата е голяма.

Книгата на д-р Норлайн Динданг Мебебийе, е книгарководство и методологичен труд за качествено призоваване към религията на Аллах – Исляма. Труд, подплатен с огромен брой *айети* от *Корана* и достоверни *хадиси*.

Аллах да е доволен от авторката на тази книга, д-р Норлайн Динданг Мебебийе и от всички, които ще я ползват.

Нека Аллах да вдъхне сили и увереност в разпространението на познанията от този прекрасен труд.

Бележка на издателството

Ние, мюсюлманите, сме щастливи с Исляма като наша религия, с Мухаммед ﷺ като наш Пратеник, и с Аллах като наш Бог. Ние вярваме в Истината, която е извора на задоволството и успеха. Дълг на всеки е да разпространява знанието, което той притежава, възгледите и принципите, които той е открил, че са разумни, рационалистични и благотворни, за да може всички хора да се възползват.

Призоваването на другите към Истината е предписано на мюсюлманите така, че целият свят да бъде осведомен за всичко, което добросъщността на Исляма предлага, за този живот и живота в отвъдното (*Ахирета*). Сега, то става отговорност на призоваващите за представяне на Посланието на Аллах по такъв благосклонен и приемлив начин, че всеки получател да бъде привлечен към него.

В това отношение, д-р Норлайн Динданг Мебейе е написала тази книга, която ще покаже поведението и начините чрез които призоваващите ще призовават към Исляма, така че хората, които работят в сферата на разпространяването на Исляма да открият и разберат, за който и да е недостатък в тяхното поведение, и съответно да го поправят.

Ненужно и излишно е да се спомене, че книга от този род беше дълго очаквана, защото литературата по този въпрос не беше налична по-рано. Аз се надявам, че всички загрижени хора ще се възползват от тази книга, която е принос от автора за разпространението на Исляма.

Нека Аллах да приеме нейните усилия в това отношение.

Абдул Малик Муджахид
Главен Мениджър, *Дарусселям*.

Предговор

Цялата възхваля е само за Аллах, Господът на световите. Нека мирът и благодатта на Аллах да са за нашия Пратеник Мухаммед ﷺ, неговите сподвижници и последователи до Съдния ден.

Аллах, Всемиловичият, Милосърдния е благословил цялото човечество със свършената и пълна религия, и най-добрия начин на живот – Исляма. Той е низпослал Неговия *Коран* като книга на Неговото напътствие и е избрал Мухаммед ﷺ като Неговия Пратеник и най-добрия пример за цялото човечество. И *Коранът* и *Сунната* (думите и делата на Пратеника Мухаммед ﷺ) са съставляващи милостта на Аллах към всички хора по целия свят. Мюсюлманите, които се придържат искрено към *Корана* и *Сунната* са на Правия път. На тях Аллах им е гарантирал крайният успех – специално място във Вечният Рай (*Дженнета*). Онези, които отхвърлят (не вярват), които правят опити за *Бидат* (нововъведение или измислица) в религията, са обречени да страдат в Огъня на Ада, ако Аллах не им опрости.

Част от милостта на Аллах се състои в това, че е предписал на нас, мюсюлманите, да приканваме другите хора към Исляма. Ние, призоваващите трябва да бъдем добър пример в нашето велико дело и задача. Ние трябва да призоваваме хората към Исляма искрено и единствено за спечелване задоволството на Аллах. Можем да успеем и да бъдем възнаградени от Аллах, ако призоваваме на базата на *Корана* и *Сунната*. Причината е ясна и елементарна: това, което ние трябва да носим и към което трябва да призоваваме е Исляма – Посланието, което е пълно (няма пропуски) и свършено. Това е напътствието на Аллах към цялото човечество, което е приложимо за всички хора, във всички поколения, и за всички времена. То ни напътства към това как да развием нашия характер като призоваващи, което ни прави поблиски до Аллах и до спечелване впоследствие Неговото задоволство. То ни учи как да призоваваме към Исляма с мъдрост (*Хикма*), и посредством красиви проповеди (*хутбета*) и красиво

поучение по най-хуманните, професионални, и най-дипломатични възможни начини, с което да се спечелят умовете и сърцата на нехайните мюсюлмани, и немюсюлманите, които искрено търсят Истината.

Тази книга е първото по рода си изследване в сферата на това – как да призоваваме към Исляма базирайки се на *Корана* и *Сунната*. Това е моят продукт, базиращ се на повече от десет годишният ми опит, като призоваваща и лектор в някои ислямски центрове и институции за призоваване в Рияд, Саудитска Арабия. Най-вече и преди всичко, това е продукт на моите искрени молби към Аллах, Който ми дари познание и мъдрост така, че да мога да Го обожавам по най-добрия и искрен начин, за да спечеля Неговото задоволство.

В написването на тази книга аз очертах моите източници на двата автентични ислямски източника: *Свещения Коран* и достоверните *Хадиси* на Пратеника, които се съдържат в сборници от Бухарӣ, Муслим, Ебу Даууд, Нисаӣ, Ибн Мадже и Тирмизӣ. Всички цитати от *Свещения Коран* са използвани от двата популярни превода на *Свещения Коран* на Английски език.* Аз използвах труда на Абдуллах Юсуф Али – „*Свещения Коран – превод на значението му на Английски език и коментари (тълкуване)*” преработено и подобро издание, редактирано от Председателството на Ислямските Проучвания, *IFTA*, по искане и ръководство в Рияд, публикувано от печатница „King Fahd Holy Qur'an Printing Complex” („Кралска печатница за отпечатване на *Свещения Коран*”) в Медина, Саудитска Арабия. Аз се позовах и на книгата на д-р Мухаммед Таки'уд-Дин Ел-Хиляи и д-р Мухаммед Мухсин Хан – „*Тълкуване на Свещения Коран на Английски език*”, публикувана от печатница „Maktaba DARUSSALAM” в Рияд, Саудитска Арабия през 1993 година. Моята цел в използването и на двата превода е да се излезе с най-близкото значение и визиране на Кораничните текстове (*Айети*), които читателите могат да разберат лесно, без да изгубят

* На български език е използван и „Превод на *Свещения Коран*” от Цветан Теофанов.

отличната красота или елегантността на думите на Аллах. Това ще помогне на призоваващите (*Ду'ам*), които ще цитират след това знаменията (*Айетите*) и ще се позовават на тях в техния призив (*Даава*), за да бъдат по-ефективни. Немюсюлманите, които слушат красотата, мъдростта, истината и истинността на възхитителния *Коран* в неговите чисти и елегантни формулировки ще им помогне и ще ги насочи ако Аллах пожелае (*Иншааллах*) да видят Светлината.

Повечето от *Хадисите*, които цитирах в тази книга, са взети от „*The World's Most Useful Islamic Software Alim for Windows Version 4.5*” („Най-полезната световна ислямска софтуерна програма ‘Учен’ за Уиндоус, версия 4.5”).

Слава на Аллах (*Елхамдулиллях*), този компютърен софтуер ми помогна в търсенето, както на *Хадиси*, така и на знамения (*Айети*), отнасящи се за призива (*Даава*). Той превърна една трудоемка работа в лесна и удовлетворяваща. Трябва да се отбележи, че в избраните и използвани от мен *Хадиси*, аз игнорирах всички онези, които са класифицирани от учените като „слаби”, въпреки че те изглеждаха важни именно в тази тема. Всички *хадиси*, които аз цитирах, включително и тези, които са в сборника на Тирмизи са (*Иншааллах*) автентични и достоверни.

Тази книга разисква основите на призива (*Даава*) и чертите на призоваващите (*Ду'ам*). Една от характеристиките на призоваващите (*Ду'ам*), която трябва да споменем е, че те приканват (призовават) хората с мъдрост (*Хикма*) и добро поучение. Това е подхода, за който можем да кажем, че е методиката на призоваване (*Даава*) според *Корана* и *Сунната*. Цитираните съответно знамения (*Айети*) и *Хадиси*, свързани с призоваването чрез мъдрост показват, че призоваващите (*Ду'ам*) трябва да се въздържат, от която и да е форма на разисквания и използване на Библията, или които и да са други източници, освен *Свещения Коран* и *Сунната*, като средства за предаване на Истината. Повечето от причините – защо не трябва да използваме други източници, освен *Корана* и *Сунната*, са обяснени под въпроса за избягването и не използването на нововъведенията (*Бид'ат*) в

призива. В по-голямата част от случаите, призоваващите хора с мъдрост събуждат интереса в призоваваните. Един от начините за извършване на това е да илюстрираме ислямската концепция, която ние трябва да предадем на нашата очаквана публика или слушатели. Това е *Суннета*, извършен от Пратеника ﷺ, който ще спомага за по-доброто разбиране на концепцията – „Правият път”. В тази книга аз съм включила илюстрации на някои концепции в Исляма, които съм представила полезно и ефективно в някои от моите лекции. Използването на илюстрациите (или визуалните помощни средства) показва, че Исляма не е заставал никога срещу напредъка в науката и технологията. Все пак, познанието идва от Аллах и то трябва да бъде употребявано само за спечелване на Неговото задоволство. В допълнение, то е част от призива (*Даава*) с мъдрост (*Хикме*), за който ние използваме други средства за комуникация, само когато те не са в противоречие с ислямските норми и поведение.

Аз се опитах да обхвамна някои много съществени ислямски въпроси в тази книга с надеждата, че дори мюсюлманите, които не са призоваващи (*Ду'ат*) и онези, които имат поне малко познание за Исляма като религия, ще бъдат насърчени да търсят повече познание в *Корана* и *Сунната*. И впоследствие, призоваването към Исляма да е по начина, по който Аллах иска ние да го правим. Призоваването на хората към Исляма е задължение за всички мюсюлмани. Това е бил самият *Суннет* на Пратеника ﷺ и за тази цел – Аллах го е изпратил като универсален Пратеник към целият свят. Аз моля Аллах да благослови тази книга като източник на напътствие за всички мюсюлмани, които правят призив (*Даава*) на базата на *Корана*, и *Сунната* на Пратеника ﷺ.

Бележка на автора (Благодарности)

Аз благодаря на Аллах за възможността за подготовката на тази работа, която е осъществена посредством подкрепата, доверието и благоприятната възможност, която ми се предостави от много институции, занимаващи се с призив (*Даава*) и с чудесните ми братя мюсюлмани. Аз най-искрено изказвам благодарности на всички институции, занимаващи се с призив (*Даава*) в Кралство Саудитска Арабия, както следва: „Центъра за разпространяване на Исляма” в Даммам, които ме поканиха да изнеса няколко лекции за Исляма пред мюсюлманки и немюсюлманки от различни страни през декември 1989 година; на „Департамент (отдел) *Дар Ез-Зикр* за призив (*Даава*) и Ислямско образование за не говорещи Арабски език жени” в Рияд за предоставената ми възможност да правя призив (*Даава*) от 1992 година до днес; на „Световна асамблея на мюсюлманската младеж” (*WAMY*) и по-специално на Отдел „Жени” в Рияд за тяхното доверие и предоставената ми възможност да преподавам в краткосрочни курсове за ислямски проучвания за жени през 1996 година, които организираха серия от лекции на ислямска тематика за жени от различни страни, работещи в Кралството; на „Кооперативен офис за призив и напътствие” в Албания; на „Група за подпомагане Умм Селеме”, на съдружниците на отдел „Жени” към „Световна асамблея на мюсюлманската младеж”, както и на „Комисия по религиозните въпроси (дела)” към различните болници (поименно: „*Dallah Hospital*”, Детска болница „*Children Maternity Hospital*” и Централната болница в Рияд – „*Riyadh Central Hospital*”), които ме поканиха да изнеса лекции за Исляма; също така на Министъра на външния религиозен отдел, на „Общински офис за призив и напътствие” за назначаването ми и назначаването на сестра Мерйем Насър за планиране, организиране и ръководството на Международните серии от Ислямски лекции за жени от 1997 година до днешни дни. Лекциите за Исляма ми дадоха възможност да правя повече проучвания и написване на статии за Исляма. Общо взето, моите лекции и опит с различни жени от различни страни в Кралството ми помогнаха да

систематизирам този труд (книга).

Специални благодарности изпращам и на „Международен съвет за ислямска информация” (International Council for Islamic Information – *ICII*), на Обединеното Кралство за избирането ми и избирането на моя съпруг като членове на Съвета (Борда) на попечителите. Планът на „Международен съвет за Ислямска информация” да организира проект „*Курс за подготвяне на призоваващи*” в Австралия през Юли 1997 година ме насърчи да обогатя статиите и лекциите ми в областта „Призив (*Даава*) според *Корана* и *Сунната*”, които аз представих по време на Втората международна серия от лекции за жени на Ислямска тематика през май 1997 година, под егидата на Министъра на Външния религиозен отдел, Центъра на „Общинския офис за призив и напътствие” в Рияд, Саудитска Арабия.

Аз предадох първата чернова от тази книга на директора на „Международен съвет за Ислямска информация” – *ICII*, за разпространението ѝ на участниците по време на курса „*Курс за подготвяне на призоваващи*” в Австралия. Надявам се, че тази книга в завършеният си вид ще помогне на всички мюсюлмани, които работят в сферата на призоваването към Исляма да спечелят задоволството на Аллах.

Специални благодарности и на моите сестри в Исляма – Рашиида Муслим и Салиха Хан, за отделеното от тях време и усилия в редактирането на тази книга. Техните високо интелигентни и въодушевяващи коментари ми помогнаха много в подобрението на тази книга.

По същия начин аз бих искала да благодаря и на следващите сестри в Исляма от различни страни: Мерйем Насър, Иман Лапуз, д-р Джемиле Мантауил, д-р Самиа Бенито, Нормила Султан, Амиина Арчео, Мерйем Веласко, Зейнеб Лучеро (всички те са от Филипините), Фатен Мухасеб (Египет), Матен Матео, Сабах Ахмед, Еметуллах Му’мин (от Индия), проф. Рухани Наян (Малайзия), Седеф Заен, Шагхуфта Аммар, Кишвар Парвиин, Танжум Абдул Лятиф Абдул Джаббар (Пакистан), Атти Шейках

Бинт Силва (Бразилия), Несрин Джубу (Мавритания), Адама Бангура (Сиера Леоне), д-р Фатима Байук (Палестина), д-р Шахадия Шейх, Зейнеб и Лейла Тарджуман, Нора Ел-Обейкан, Лю'лю Али Ел-Халеф (Саудитска Арабия), Айша Газзи, Алия Абдур Рахман, Зейнеб Убейдуллах, Умм Мухаммед, Айша Мошер (Съединени Американски Щати), д-р Анис Матю (Обединено Кралство Великобритания), специално на сестра Аруа Галаине (Сирия) и сестра Рашиида Муслим (САЩ) за техните думи, с които ме окуражиха в това начинание.

Специални благодарности на моите родители и роднини за техните искрени молитви, и най-вече на моя съпруг, Мамаринта Омар Мебебийе, за неговото безценно окуражаване.

Аз се моля на Аллах за нашите деца – Абдуррахман, Ахмед и Мерйем – да останат винаги на пътя на Исляма. Моля се, когато те пораснат, ако Аллах пожелае (*Иншааллах*), да прекарат живота си за спечелване задоволството на Аллах, особено за да продължат нашите искрени усилия да предадат Исляма на други.

Аз бих желала да изразя моята благодарност също така на Правителството на Кралството на Саудитска Арабия и неговите служители за предоставянето на ислямската обстановка, която много ми помогна и беше много благоприятна за писане. Към всичките ми учители по *Коран*, Арабски език и ислямски науки, към издателите на тази книга и към всички онези, които по един или друг начин са допринесли за осъществяването на този труд изказвам моята искрена благодарност и признателност.

Този труд, също така, както и моите други публикувани книги, статии и други начинания, са направени единствено и само за спечелване на удовлетворението на Аллах. Нека Аллах да приеме и благослови този труд и да го направи пътеводител за всички призоваващи (*Ду'ат*) и за всички, които тепърва ще започнат да се занимават с задължителната за всеки един мюсюлманин дейност – призова на другите към Истината. Аз моля Аллах за работещите във всичките гореспоменати институции за призив (*Даава*), братята мюсюлмани, моите родители, семейство и

себе си, да ни награди с последния вечен успех – *Дженнета* (Рая), без да ни бъде държана сметка. Нека Той напъти много мюсюлмани – за да бъдат успешни призоваващи (*Ду'ат*), базиращи се на *Корана* и *Сунната*. Наистина единствено чрез *Корана* и *Сунната* ние ще можем да бъдем в полза на цялото човечество. Чрез стриктно придържане към тези повели, ние можем да спечелим задоволството на Аллах и тогава да постигнем успех и в двата свята – в този свят (земния) и в живота след смъртта (*Ахирета*). Наистина, напътствието към Истината идва от Аллах, Единствения, Който може всички да ни напъти към Исляма. Пожелавам си всички ние да живеем достойно и умрем със задоволството на Аллах. *Амин*.

Н. Д. Мебебийе

3 Ноември 1997 г. (3 Реджеб 1418 по *Хиджри*)

Рияд, Саудитска Арабия.

Призоваването към Исляма: Обяснение и ползи

Ислямът е съвършената и цялостна религия за цялото човечество (5: 3)¹. Истинската религия пред Аллах е Ислямът (3: 19)². Тя е единствената религия приета пред Него (3: 85)³. Това е правата религия, но повечето хора не знаят това (12: 40)⁴; (30: 30)⁵. Аллах напътва вярващите към истината (2: 213)⁶

Наистина, сме изключително благодарни затова, че Аллах ни е напътил по Правия път и сме мюсюлмани. На нас ни се повелява да призоваваме хората към Исляма. Ние ще призоваваме искрено за задоволството на Аллах, поради следните причини:

Първо: Призивът е заповед от Аллах, Създателя (2: 21)⁷. Аллах заповяда на вярващите мюсюлмани да призовават всички хора към Исляма. Той повелява:

أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ ۗ وَجَدِّ لَهُم بِآلَتِي هِيَ أَحْسَنُ ۚ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ ۗ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ

„Призовавай към Пътя на твоя Господ с мъдрост и хубаво поучение, и спори с тях по най-хубавия начин! Твоят Господ най-добре знае кой се е отклонил от Неговия път и знае напътените.“
(16: 125)

Второ: Призоваването на хората към Исляма (*Даава*) е най-

¹ „Днес изградих за вас вашата религия и изпълних Своята благодат към вас, и одобрих Исляма за ваша религия.“

² „Ислямът е религията при Аллах.“

³ „А който търси друга религия освен Исляма, тя не ще му се приеме и в отвъдния живот той е от губещите.“

⁴ „Той повели да обожавате единствено Него. Това е правата вяра, ала повечето хора не знаят.“

⁵ „Тя е правата вяра. Ала повечето хора не разбират.“

⁶ „...И поведе Аллах вярващите към онова от истината, по което бяха в разногласие, с Неговото позволение. Аллах води когото пожелае към правия път.“

⁷ „О, хора, обожавайте вашия Господ, който е сътворил вас и онези преди вас, за да се предпазите.“

превъзходния *Суннет* на Пратеникът Мухаммед ﷺ. Аллах изпрати Неговият Пратеник ﷺ, като свидетел, благовестител и предупредител и като приканващ цялото човечество към Аллах, като Негов раб и като озаряваща светлина (33: 45 - 46)⁸.

Ние четем в *Свещения Коран*:

قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُوا إِلَى اللَّهِ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ

„*Кажу:* „Това е моят път. Призовавам към Аллах с прозорливост - аз и всеки, който ме последва. Пречист е Аллах! Аз не съм от съдружаващите.“ (12: 108)

Трето: Призоваването е един *Суннет* и един от най-добрите начини за обожаване на Аллах. Призоваването е доказателство за нашата благодарност и обожаването ни на Аллах. Ако ние правим това за задоволството на Аллах, нашия живот непременно ще бъде преуспяващ. Аллах възхвалява тези мюсюлмани, които приканват хората към Исляма, казвайки:

كُنتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ

„*Вие сте най-добрата общност, изведена за хората. Повелявате одобряването и възбраняват порицаването, и вярвате в Аллах.*“ (3: 110)

وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّن دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ

„*И кой има по-хубаво слово от онзи, който зове към Аллах и върши праведни дела, и казва: „Аз съм отдаден!“* (41: 33)

Също така Пратеника ﷺ казва в *хадис* предаден от ‘Абдуллах ибн Мес’уд ﷺ:

„*Не пожелавай да бъдеш, като някой освен в два случая: В случай на човек, който Аллах му е дал богатство и той го харчи по Правия път; и когато на един човек му е дадена религиозната*

⁸ „О, Пророче, Ние те изпратихме като свидетел, благовестител и предупредител, и зовящ към Аллах с Неговото позволение, и като озаряващ светилник.“

мъдрост (т.е. Корана и Сунната) и той дава решения (мнения) според това, и учи другите, т.е. на религиозното знание, на Корана и Сунната.” (Бухарӣ, 9/ 419)

Четвърто: Ако ние сме от тези, които призовават хората към Исляма ние ще бъдем от преуспелите вярващи. Аллах не само гарантира, че призоваващите са достигнали щастието (3: 104)⁹, но също им обещава безмерна награда. Нашият Създател ни насърчава:

وَالَّذِي جَاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ ۖ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿٣٩﴾ هُمْ مَا يَشَاءُونَ
عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ ذَٰلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٤٠﴾ لِيُكَفِّرَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا وَيَجْزِيَهُمْ
أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ

„А онзи, който донесе истината и я потвърди, тези са богобоязливите. Те ще имат при своя Господ, каквото пожелаят. Такава е наградата за добротворстващите, за да ги избави Аллах и от най-лошите им деяния, и да им въздаде тяхната награда според най-добрите им дела.” (39: 33 - 35)

Следващите хадиси трябва да ни вдъхновят и насърчат, като мюсюлмани към приканване на хората към Исляма.

Сехл ибн Саад رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах ﷺ казва: „Бъдете търпеливи докато ги срещнете (т.е. неверниците) и ги приканвайте към Исляма и ги осведомете какво Аллах иска от тях. Кълна се в Аллах! Ако един човек приеме Исляма във вашите ръце (т.е. чрез вас), това е по-добро за вас отколкото червена камила.” (Бухарӣ, 4/ 192, 5/ 51)

Ебу Мес’уд Ел-Енсари رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах ﷺ казва: „Този, който напътва към добро има награда, като този, който го извършива.” (Муслим, 4/ 4665)

Ебу Хурейра رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах ﷺ казва:

⁹ „И нека сред вас има общност, която зове към благото и повелява одобряването, и възбранява порицаването! Тези са сполучилите.”

„Онзи, който приканва хората към праведност ще има (сигурна) награда, като наградата на онези, които се придържат към нея, без тяхната награда да бъде намалена по никакъв начин. А онзи, който приканва (хората) към грях, ще понесе товара на неговия грях, както греха и на онези, които са го извършили, без техните грехове да бъдат намалени по никакъв начин.” (Муслим, 4/ 6470)

Хурейм ибн Фатик رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах ﷺ казва: „Който помогне по Пътя на Аллах, седемстотин и повече награди ще бъдат записани в неговата сметка.” (Тирмизи, 3826; 1343 и Нисаи)

Хасан Ел-Басри رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах ﷺ казва: „Превъзходството на учения, който отслужва предписаните молитви и после сяда да учи хората на добро, над раба, който говее през деня и отслужва молитва през нощта, е като моето превъзходство спрямо най-ниския по степен измежду вас.” (Тирмизи, 250)

Пето: Ние мюсюлманите трябва да призоваваме според възможностите си, защото разпространяването на Ислямското знание сред другите е повеля за нас, задължение от религията ни:

Предава ‘Абдуллах ибн ‘Амир رضي الله عنه, че Пратеникът ﷺ казва: „Извести (моето учение) на хората дори и ако е (само) един аяет (знамение).” (4/ 667)

‘Абдуллах ибн Мес’уд رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах ﷺ ми каза: „Придобивай знание и го преподавай на хората. Придобивай знанието за фераид (наука за разпределение на наследството) и учи хората на това. Научавай Корана и научавай хората на него, защото аз съм човек, който си заминава от този свят. Знанието ще бъде взето и ще се появи смут, когато двама човека не ще са съгласни във вижданията за начина на разпределение на наследството и няма да намерят кой да разреши спора между тях.” (Тирмизи, 279)

Следвайки тези религиозни задължения, ние трябва да изразходваме част от времето си в старателно призоваване,

вземайки наставления от следващите хадиси:

Ебу Хурейра رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах ﷺ казва: „Който бъде попитан за знание и скрие (отговора) ще му бъде сложена юзда от огън в Деня на Равносметката.” (Ебу Даууд, 3650)

‘Абдуллах ибн Мес’уд رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах ﷺ казва: „Човек ще бъде попитан относно четири неща в Деня на възкресението: относно живота му – как го е прекарал; относно младостта му – как е пораснал; относно богатството му – как го е придобил и как го е изразходвал; и какво е направил със знанието, което е имал.” (Тирмизи, 5197)

Ебу Хурейра رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах ﷺ казва: „Знанието, от което няма полза е като съкровище, от което нищо не е изхарчено заради Аллах.” (Тирмизи, 280)

Ебу Дерда رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах ﷺ казва: „Най-лошият човек пред Аллах в Съдния ден ще бъде учен, от чието знание не са се възползвали.” (Тирмизи, 268)

Шесто: Но не на последно място, ние трябва да призоваваме, защото нашата религия, като мюсюлмани ни задължава да повеляваме одобряването и да възбраняваме порицаването:

وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ ...

„А вярващите мъже и жени са покровители един на друг. Те повеляват одобряването и възбраняват порицаването.” (9: 71)

Ебу Саид Ел-Худри رضي الله عنه предава: „Аз чух Пратеникът на Аллах ﷺ да казва: „Който от вас види нещо порицавано, нека го промени с ръката си, а ако не може [с ръката си, нека го промени] с езика си, а ако [и така] не може [нека го ненавижда] със сърцето си, и това е най-слабата вяра”. (Муслим, 79)

‘Абдуллах ибн Мес’уд رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах ﷺ

казва: „Кълна се в Аллах, на всяка цена вие трябва да повелявате онова, което е добро и да възбранявате онова, което е лошо, да предпазите грешниците насочвайки ги в съответствие с онова, което е добро и ограничавайки ги само до онова, което е добро.” (Ебу Даууд, 4322)

Като призоваващи е необходимо да убеждаваме хората да се въздържат от вършенето на лоши дела, затова нека да размислим върху следните хадиси:

Ебу Бекр Ес-Сиддик رضي الله عنه казва: „Вие, хора, четете този аят: „О, вярващи, ваш дълг е да пазите душите си. Не ще ви навреди онзи, който се е заблудил, ако сте на Правия път (5: 105)”. „Аз чух Пратеникът на Аллах صلى الله عليه وسلم да казва: „Когато хората видят нещо осъдително и не го променят, Аллах скоро ще ги обгърне със Своето мъчение.” (Тирмизи, 5142 и Ибн Мадже)

Хузейфе ибн Яман رضي الله عنه предава, че Пратеникът صلى الله عليه وسلم казва: „Кълна се в Онзи, в Чийто Ръце е моя живот, непременно вие трябва да повелявате доброто и да спирате злото или в противен случай Аллах със сигурност ще ви изпрати наказание. И тогава вие ще се молите, но вашите молитви не ще бъдат приети.” (Тирмизи, 193)

Призоваване на цялото човечество

Аллах е Господарят (Единственият Бог) на хората Владетеля на хората и Господът на хората (114: 1 - 6)¹⁰. Той ясно обяснява, че религията пред Него е Ислямът (3: 19)¹¹. Той е Който изпрати Истината (*Корана*) като напътствие за хората (3: 2 - 4)¹². Той казва, че Пратеникът Мухаммед ﷺ не само е Печатът на Пратениците (33: 40)¹³, но също и Неговият универсален Пратеник за цялото човечество (34: 28)¹⁴. Той го дари с *Корана* за да изведе тези, които са повярвали и вършат праведни дела от тъмнината към Светлината (65:10 - 11)¹⁵. Ислямът е истинската универсална религия – Светлината за цялото човечество, затова като призоваващи, ние трябва да бъдем загрижени за цялото човечество – за мюсюлмани и немюсюлмани еднакво.

Ислямът е религия за цялото човечество. Това е един *Суннет* за нас мюсюлманите, да приканваме всички хора към Исляма. (*Виж фиг. № 1*)

Ние трябва да започнем да призоваваме нашите семейства, роднини и приятели. Това е *Суннетът* на Пратеника ﷺ. Първата

¹⁰ „Кажи [о, Мухаммед]: „Опазил ме Господът на хората, Владетелят на хората, Богът на хората, от злото на шепнещия съблазни [сатана], побягващия, който нашепва в гърдите на хората, [сатана] от джиновете и от хората!”

¹¹ „Ислямът е религията при Аллах. Дарените с Писанието изпаднаха в разногласие заради злобата помежду им, едва след като знанието дойде при тях. А за невярващите в знаменията на Аллах - Аллах бързо прави равностметка.”

¹² „Аллах! Няма друг Бог освен Него - Вечноживия, Вездесъщия! Той ти низпосла Книгата с истината, потвърждаваща онова, което бе преди нея. И низпосла от порано Тората и Евангелието за напътствие на хората, и низпосла Разграничението. За онези, които не вярват в знаменията на Аллах, наистина има сурово мъчение. Аллах е всемогъщ, въздаващ отмъщение.”

¹³ „Мухаммед не е баща на никого от вашите мъже, а е Пратеника на Аллах и последният от пророците. Аллах знае всяко нещo.”

¹⁴ „И те изпратихме Ние [о, Мухаммед] за всички хора само като благовестител и предупредител, ала повечето хора не знаят.”

¹⁵ „Аллах ви низпосла напомняне - [чрез] Пратеник, който ви чете знаменията на Аллах - разясняващи, за да изведе от тъмнините към светлината онези, които вярват и вършат праведни дела. Онези, които вярват в Аллах и вършат праведни дела, Той ще ги въведе в Градините, сред които реки текат. Там ще пребивават вечно. Аллах е приготвил за тях хубаво препитание.”

група от хора, която Пратеникът ﷺ призова към Исляма бяха: неговата съпруга Хатиджа ؓ, неговия братовчед ‘Али ؓ и сред неговите близки приятели беше Ебу Бекр ؓ. Ние трябва да призоваваме нашите най-близки роднини, както Аллах ни е повелил да предупредим първо тях (26: 214)¹⁶. Ние четем в следващите *хадиси* как Пратеника ﷺ е призовавал неговите най-близки роднини.

Ебу Хурейра ؓ предава, че когато (този *айет*) беше низпослан „Предупреди най-близките си роднини” (26: 214). Пратеникът на Аллах ﷺ каза: „О, хора от Курайш, откупете себе си от Аллах (т.е. застраховайте се от Аллах с вършенето на добри дела), аз не мога да съм ви от полза пред Аллах; О, Аббас ибн ‘Абд Ел-Мутталиб, аз не мога да ти помогна пред Аллах, О, Сафийя (лелята на Пратеника ﷺ), аз не мога да ти помогна пред Аллах; О, Фатима, дъщеря на Мухаммед ﷺ, искай от мен каквото желаеш, но аз не мога да ти помогна пред Аллах.” (Муслим, 1/ 402)

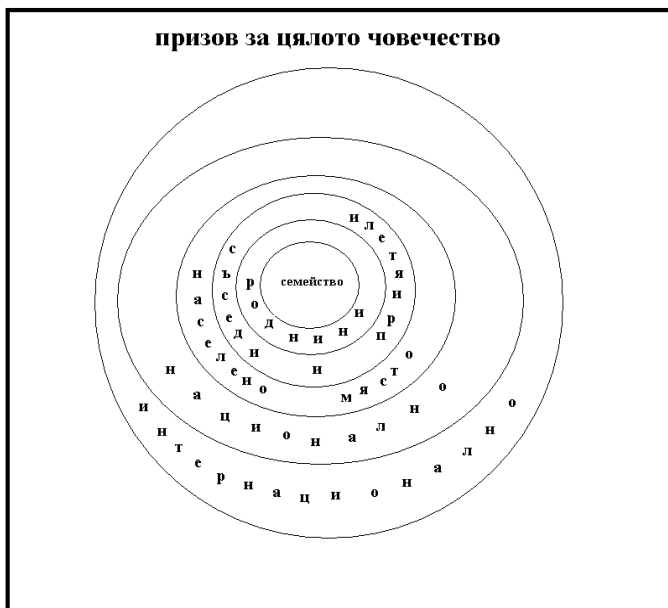
Ние трябва да призоваваме нашите братя мюсюлмани включително и новоприелите Исляма. Не е достатъчно те да декларират и засвидетелстват (*шахада*), а те трябва да научат повече и повече за Исляма. Ние трябва да напомняме на много наши братя и сестри мюсюлмани, че невежеството и липсата на знание за Исляма, са пречка за развитието на Исляма, защото нямат правилни ислямски убеждения, и техните вярвания, изказвания и действия не са съобразени с *Корана* и *Сунната*, и да не се придържат към различни секти, отклонили се от Правия път.

Предава ‘Абдуллах ибн ‘Амр ибн Ел-‘Ас ؓ, че Пратеникът на Аллах ﷺ казва: „С моята общност ще се случи същото лошо, което се случува с хората на Израил; Дотолкова, че ако един сред тях извършеше сношение с майка си, то и от моят уммет (общност) щеше да има един, който да извърши същото. И ако хората на Израил се бяха разделили на седемдесет и две групи, моя уммет ще се раздели на седемдесет и три групи. Всяка от тях ще бъде в Огъня, освен една група.” Те (сподвижниците) попитаха: Прате-

¹⁶ „Предупреди най-близките си роднини.”

нико на Аллах! Коя е тя? Той каза: „Тази към която аз и моите сахабета (сподвижници) принадлежим.“ (Тирмизѝ, 171)

Фиг. № 1

Друга причина поради, която ние трябва да призоваваме нашите братя мюсюлмани, е да улесним приканването на немюсюлманите. Много немюсюлмани добиват представа за Исляма от това, което те виждат от самите мюсюлмани. За жалост много мюсюлмани не практикуват Исляма, базиран на *Корана* и *Сунната*, и с тяхното неислямско поведение и отношение отблъскват немюсюлманите от влизането им в Исляма. Ние ще споделим нашето правилно знание и разбиране за Исляма с нашите братя мюсюлмани и в същия момент ние ще ги насърчаваме към търсене на истината и изправяне на техните убеждения. Те ще работят за най-високата цел – това е вечното спокойствие и благополучие в *Дженнета*, където те ще могат да достигнат най-голямото щастие – задоволството на Всевишния Аллах – това е

най-великата победа (9: 72)¹⁷. Ние ще вложим повече усилия в предаването на Посланието на Аллах на немюсюлманите и ще ги напътстваме към Исляма, защото ако те умрат отхвърляйки *Корана* и *Сунната*, ще страдат вечно в Огъня, както Аллах подчертава това чрез следващите *айети*:

وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ

„А който не се подчинява на Аллах и на Неговия Пратеник, и престава Неговите граници, Той ще го въведе в Огъня. Там ще пребивава вечно и ще има унизително мъчение за него.”
(4: 14)

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصَلِّبُهُمْ نَارًا كُلَّمَا نَضِجَتْ جُلُودُهُمْ بَدَّلْنَاهُمْ جُلُودًا
غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا

„Онези, които не вярват в Нашите знамения, ще ги изгаряме в Огъня. Всякога, щом кожата им се опече, я сменяваме с друга кожа, за да вкусят мъчението. Аллах е всемогъщ, премъдр.”
(4: 56)

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ
شَرُّ الْبَرِيَّةِ

„Онези от хората на Писанието и от съдружаващите, които не вярваха, ще бъдат в Огъня на Ада, там ще пребивават вечно. Те са най-лошите от създанията.” (98: 6)

¹⁷ „Аллах обеща на вярващите мъже и жени Градините, сред които реки текат - там ще пребивават вечно, - и приятна обител в Градините на Адн. Благоволението на Аллах е още по-голямо. Това е великото спасение.”

Призоваването към Исляма, базирано върху *Корана* и *Сунната*: Необходимост за успех

Ако ние искаме да бъдем успешни призоваващи, ние трябва да призоваваме, базирайки се на предписанията на Аллах в *Корана* и *Сунната* на Неговия Пратеник ﷺ, както се предава в достоверните *хадиси*. За да бъдат нашите дела възнаградени, ние ще си припомним следните *айети* от *Корана*, отнасящи се до подчинението на Аллах и Неговия Пратеник ﷺ.

يٰۤأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَلَا تُبْطِلُوا ءَعْمَلَكُمْ

„О, вярващи, покорявайте се на Аллах и се покорявайте на Пратеника, и не погубвайте делата си!“ (47: 33)

Коранът и Пратеникът на Аллах ﷺ са Милостта от Аллах за нас. Аллах казва за Своята Книга:

وَلَقَدْ جِئْتَهُم بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَىٰ عِلْمٍ هُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

„Донесохме им Книга, която разяснихме със знание като напътствие и милост за хора вярващи.“ (7: 52)

وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تَتِيْنًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ

„...И ти низпослахме Ние Книгата за разяснение на всяко нещо и с напътствие и милост, и с радостна вест за мюсюлманите.“ (16: 89)

Аллах казва за Пратеника ﷺ:

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ

„И те изпратихме [о, Мухаммед] наистина като милост за световете.“ (21: 107)

...وَلٰكِن رَّحْمَةً مِّن رَّبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَتٰهُمْ مِّن نَّذِيرٍ مِّن قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ

يَتَذَكَّرُونَ

„Ала е милост от твоя Господ да предупредиш хора, при които

досега не е идвал предупредител, за да се поучат!” (28: 48)

Още повече, че Пратеникът ﷺ ни заповяда много ясно, че ако ние вършим някое религиозно дело не според *Корана и Сунната*, това дело ще бъде отхвърлено от Аллах. За нашето напътствие ние трябва да отбягваме нововъведенията в религията:

Джабир ибн ‘Абдуллах ﷺ предава, че Пратеникът на Аллах ﷺ казва: *„Най-доброто слово е словото съдържащо се в Книгата на Аллах и най-доброто напътствие, е напътствието дадено от Мухаммед ﷺ. Най-лошите дела са нововъведенията, и всяко нововъведение е заблуда.”* (Муслим, 1885)

Али ибн Еби Талиб ﷺ предава, че Пратеникът ﷺ казва: *„...Ако някой измисли едно нововъведение, той ще бъде отговорен за него. Ако някой измисли едно нововъведение или му даде подслон (прикрие), то човекът, който прави нововъведения (в религията) е проклет от Аллах, от Неговите меляикета и от всички хора.”* (Ебу Даууд, 4515)

Йехйя ибн Ебу Мута ﷺ казва: *„Аз чух Ирбад ибн Сария ﷺ да казва: Един ден Пратеникът ﷺ каза: „... Придържайте се стриктно към моята сунна и сунната на праведните халифи. Придържайте се здраво със зъби и не следвайте делата на нововъведенията, защото всяко нововъведение е отклоняване от Правия път.”* (Ибн Мадже, 1/ 42; Ебу Даууд, 4950 и Тирмизи)

Поведение и черти, които трябва да притежават призоваващите

Когато ние призоваваме, трябва да следваме поведението на Пратеника на Аллах ﷺ. Пратеникът ﷺ беше окачествен с отлично образцово поведение (т.е. благороден нрав) (68: 4)¹⁸ и е отличен пример за нас като последователи. Аллах казва:

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا

„Пратеника на Аллах е прекрасен образец за вас - за всеки, който се надява на Аллах и на Сетния ден, и често споменава Аллах.“ (33: 21)

В достоверен хадис предаден от Ебу Хурейра رضي الله عنه четем, че Пратеникът ﷺ казва за себе си:

„Аз бях изпратен (като Пратеник) в най-доброто поколение от потомството на Адем.“ (Бухари, 4/ 757)

За нашето напътствие и успех ние ще следваме Пратеникът на Аллах ﷺ. Аллах ни казва:

الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُم بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ ۗ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنزِلَ مَعَهُ ۗ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

„Онези, които следват Пратеника, неграмотния Пророк, когото откриват записан у тях в Тората и Евангелието. Той им повелява одобряването и ги въздържа от порицаването, и им разрешава благините, и им възбранява скверностите. И сменя бремето и оковите, които са на тях. Които повярват в него и го почитат, и го подкрепят, и следват Светлината, низпослана с него, тези са

¹⁸ „Ти наистина имаш велик нрав.“

сполучилите.” (7: 157)

Като призоваващи ние трябва да бъдем перфектни в своето поведение и характер. Нека да се поучим от следващите хадиси:

‘Абдуллах ибн ‘Амир Ел-‘Ас رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах صلى الله عليه وسلم казва: „Най-добрите сред вас са тези, които имат най-добро поведение и характер.” (Бухарӣ, 4/ 759)

Ебу Хурейра رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах صلى الله عليه وسلم казва: „Сред мюсюлманите с най-перфектна вяра е този, който е със свършен характер, и най-добрите сред вас са тези, които се отнасят добре към техните съпруги.” (Тирмизӣ, 628)

Ебу Дерда رضي الله عنه предава, че Пратеникът صلى الله عليه وسلم казва: „Няма нещо, което ще тежи повече във взните на вярващия в Съдния ден от добрия характер.” (Ебу Даууд, 4781)

Ебу Дерда رضي الله عنه предава, че Пратеникът صلى الله عليه وسلم казва: „Няма нещо, което ще тежи повече във взните на вярващия в Съдния ден от добрия характер. Аллах се отнася с недоволство към човек, който е с лош и вулгарен говор (език).” (Тирмизӣ, 626)

Ебу Умаме رضي الله عنه предава, че Пратеникът صلى الله عليه وسلم казва: „Аз гарантирам къща в покрайнините на Дженнета за човек, който отбягва кавгите, дори той да е прав; къща в средата на Дженнета за човек, който отбягва лъжата, дори и на шега; и къща във висините на Дженнета за човек, който има добро поведение.” (Абу Даууд, 4782)

‘Абдуррахман ибн Джанам رضي الله عنه и Есма бинт Йезид رضي الله عنها предават, че Пратеникът صلى الله عليه وسلم казва: „Най-добрите раби на Аллах са тези, които когато бъдат видени, стават причина Аллах да бъде споменат. Най-лошите раби на Аллах са онези, които разнасят клевети, разделят приятели и се стремят да причинят страдание на почтените.” (Тирмизӣ 4871 и Ахмед)

Наше задължение е да се придържаме към Корана и Сунната. Нашата цел е да достигнем най-високата степен на мюсюлмани (отдадени). Ние няма да се опитваме само да бъдем

много добри мюсюлмани (тези, които спазват петте основи на Исляма) или му'минун (тези, които вярват в шестте основи на вярата), но също и мухсинун (добротворци) или муттекун (богобоязливи). Ние ще напомним на немюсюлманите главно за справедливостта в Исляма и истинското поведение на мюсюлманина. Много от мюсюлманите не следват *Корана* и *Сунната*, а само някои от муслимун (практикуващите мюсюлмани). Много малко са му'минун и муттекун. Много от мюсюлманите изпадат в категориите на муширикун (съдружаващите с Аллах) и мунафикун (двуличниците) от невежество или липса на знание за Исляма (виж фиг. № 2). Това трябва добре да се изясни на немюсюлманите в нашето призоваване, за да спрат да отъждествяват Исляма с тези, които са мюсюлмани само по име. Нашето обяснение за нивата на практикуващите мюсюлмани се базира на следващия хадис:

Ебу Хурейра رضي الله عنه предава: „Един ден, докато седяхме при Пратеника на Аллах ﷺ пред нас се появи човек с много светли бели дрехи и много тъмна черна коса, по него нямаше следи от пътуване и никой от нас не го познаваше. Той седна пред Пратеника ﷺ, опря коленете си до неговите колене и постави ръцете си върху своите бедра. Той каза: ‘Ей, Мухаммед, Разкажи ми за Исляма’. Пратеника на Аллах ﷺ каза: ‘Ислямът е да свидетелстваш, че няма друг бог достоен да се обожава, освен Аллах и че Мухаммед е Пратеника на Аллах; да изпълняваш (петкратната) молитвата; да раздаваш зекят; да говееш през месец Рамадāн и да извършиш поклонение Хадж в Дома [на Аллах], ако имаш възможност да го сториш’. [Странникът] рече: ‘Ти каза истината’. Ние му се зачудихме, първо го попита, а след това отвърна, че е казал истината. След това каза: ‘Разкажи ми за вярата’. Пратеникът ﷺ каза: ‘Да вярваш в Аллах, в Ангелите Му, в Книгите Му, в Пратениците Му, в Съдния ден и в съдбата с доброто и лошото в нея’. [Странникът] рече: ‘Ти каза истината’. [И отново] попита: ‘Разкажи ми за ихсāн’. Пратеникът на Аллах ﷺ каза: ‘Да обожаваш Аллах, сякаш Го виждаш, [защото] ако ти не Го виждаш, то Той те вижда.’.... Ебу ‘Абдуллах каза: „Пратеникът ﷺ считаше, че всичко това е част от вярата.” (Бухāри, 1/ 47, 6/ 300 и Муслим, 1)

Фиг. № 2

Непрактикуващите, небрежни мюсюлмани разрушават своите нива, включително и с неморалните постъпки като самохвалство, прелюбодеяние, пиене на алкохол, хазарт, лихва, корупция, кражба, раздори и други подобни. С тяхното неислямско поведение създават много лошо впечатление не само за мюсюлманите, но и за Исляма, като цяло. Това трябва да бъде изяснено на немюсюлманите много добре, за да спрат да отъждествяват Исляма с тези мюсюлмани, които са такива само по име. Ние трябва да подчертаем, че мюсюлманите, на които те попадат или наблюдават, са мюсюлмани, които не изпълняват религията си. Ако те не харесват тяхното поведение, то е защото те не действат според учението на Исляма. Исляма учи на праведност и добро поведение към всички хора. Да зовем към Исляма чрез *Корана* и *Сунната* и да ги съветваме да не възприемат Исляма от поведението на непрактикуващите мюсюлмани, които имат лошо поведение.

Ние трябва да изясним на немюсюлманите да не изграждат своето мнение за Исляма върху негативната пропаганда на медиите, написана срещу Исляма. За тяхното напътствие те трябва

да размислят, след като узнаят обективната истина за Исляма. Да им представим знанието за истината, базирана върху *Корана* и *Сунната*. Така ние не само ще се сдобиваме със знание за истината според *Корана* и *Сунната*, но и ще призоваваме според споменатите автентични източници.

Точките, които следват са най-важните качества и черти на поведение на призоваващия според *Корана* и *Сунната*:

1. Искреност към Аллах

Първото качество, което ние трябва да притежаваме, като призоваващи е искреност към Аллах. Това означава, че делата ни трябва да бъдат извършени заради Аллах и да не търсим възхвала от хората или репутация сред тях. Аллах казва:

فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ

„Зовете Аллах, предани Нему в религията ...” (40: 14)

Намерението, както в призива, така и във всички наши дела, трябва да бъде чисто заради Аллах. Всяко намерение трябва да идва от сърцето и трябва да бъде изчистено единствено за Аллах. Това е базирано на следващия *хадис*:

Умер ибн Хаттаб رضي الله عنه предава: „Аз чух Пратеникът на Аллах ﷺ да казва: „Делата са според намеренията и на всеки ще му се въздаде според неговото намерение...” (Бухарӣ 1/ 1 и Муслим 3/ 4692)

Ние трябва да отбягваме всички форми на самонадеяност и горделивост, за да спечелим възхвалата на хората. Нека си вземем поуки от следния *хадис*:

Джундуб رضي الله عنه предава, че Пратеникът ﷺ казва: „Който изостави хорските сърца от неговите (извършени) добри дела умишлено, за да спечели тяхната възхвала, Аллах ще остави хората да узнаят неговото истинско намерение (в Съдния ден). И който върши добри дела публично, за да се покаже и спечели възхвалата на хората, Аллах ще разкрие неговото истинско намерение (и ще го унижи).” (Бухарӣ, 8/ 506)

За да постигнем крайни успехи, ние искрено трябва да търсим задоволството на Аллах. Всяко нещо, което мислим, казваме и вършим трябва да бъде за задоволството на нашия Създател. Има много *айети* в *Корана*, които ни напомнят, че Аллах е крайната Цел на всичко: (3: 28¹⁹; 5: 18²⁰; 48²¹; 105²²; 24: 42²³; 25: 15²⁴; 31: 14²⁵; 40: 1 - 3²⁶; 42: 15²⁷; 53: 42²⁸; 50: 43²⁹; 60: 4³⁰).

¹⁹ „Вярващите да не взимат неверници за близки вместо повярвалите. А който направи това, той няма нищо общо с Аллах, освен ако се страхувате от тях. Аллах ви предупреждава за Себе Си и към Аллах е завръщането.”

²⁰ „И рекоха юдеите и християните: „Ние сме синовете на Аллах и Неговите любимци.” Кажете: „А защо ви измъчва Той заради вашите грехове? Не, вие сте само човеци от онези, които е сътворил. Прощава Той комуто пожелае и измъчва Той когото пожелае. На Аллах принадлежи владението на небесата и на земята, и на всичко между тях. Към Него е завръщането.”

²¹ „И ти низпослахме *Корана* с истината, за да потвърди Писанията преди него и да бъде техен свидетел. И отсъждай помежду им според онова, което Аллах е низпослал, и не следвай страстите им вместо истината, която си получил! За всеки от вас сторихме закон и път. И ако желаете Аллах, щеше да ви стори една общност, но [така стори] за да ви изпита в онова, което ви е дарил. И надпреварвайте се в добрините! Завръщането на всички вас е при Аллах и Той ще ви разкрие онова, по което бяхте в разногласие.”

²² „О, вярващи, ваш дълг е да пазите душите си. Не ще ви навреди онзи, който се е заблудил, ако сте на Правия път. При Аллах всички ще се върнете и Той ще ви извести какво сте вършили.”

²³ „На Аллах принадлежи владението на небесата и на земята, и към Аллах е завръщането.”

²⁴ „На Аллах принадлежи владението на небесата и на земята, и към Аллах е завръщането.”

²⁵ „И повелихме на човека да се отнася добре с родителите си... Носи го майка му в слабост връз слабост и го отбива в две години. Бъди признателен на Мен и на родителите си! Завръщането е при Мен.”

²⁶ „Ха. Мим. Низпославането на Книгата е от Аллах, Всемогъщия, Всезнаещия, Опрощавания греха и Приемания покаянието, Строгия в наказанието, Владетеля на благодатта. Няма друг Бог освен Него. При Него е завръщането.”

²⁷ „За това зови и правдив бъди, както бе ти повелено! И не следвай страстите им, а кажи: „Повярвах в Писанията, които Аллах низпосла, и бе ми повелено да отсъждам справедливо между вас. Аллах е нашият Господ и вашият Господ. За нас са нашите дела, за вас - вашите дела. Няма [основания за] спор между нас и вас. Аллах всички ни ще събере и към Него е завръщането.”

²⁸ „И че при твоя Господ е завършекът.”

²⁹ „Ние съживяваме и Ние умъртвяваме, и при Нас е завръщането.”

³⁰ „Хубав пример за вас са Ибрахим и онези, които бяха заедно с него, когато казаха на своя народ: „Непричастни сме към вас за онова, на което служите вместо на Аллах! Ние ви отхвърляме и ще се прояви вражда и омраза помежду ни, докато не повярвате единствено в Аллах.” Освен думите на Ибрахим към баща му: „Ще моля за твоето опрощение, но нямам власт да се застъпя за теб пред Аллах. Господи

В Корана Аллах ни напътства:

قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

„Кажи: „Моята молитва и моето служене, и моят живот, и моята смърт са за Аллах, Господа на световете.” (6: 162)

В нашия призив това е необходимо, като първо приканим немюсюлманите към *тевхид* (единобожие – ислямски монотеизъм), това е тяхното спасение: да повярват искрено, че няма друг бог, достоен за обожаване, освен Аллах.

Предава Ебу Хурейра رضي الله عنه, че Пратеникът на Аллах صلى الله عليه وسلم казва: „Най-щастливият човек, който ще има моето застъпничество ще бъде, този който е казал искрено от дъното на сърцето си: ‘Няма друг бог, достоен за обожаване, освен Аллах’.” (Бухари 1/ 98; 8/ 574)

2. Благодарност към Аллах

Като призоваващи ние трябва да бъдем най-добрите, дори и да се стремим към съвършенство в приканването на другите към Исляма, като това е един от начините да изразим нашата признателност към Аллах. Ние трябва да обожаваме Аллах с всичко, което ни е по силите с максимално отдаване, като това е един от начините да Му благодарим за всичките блага, с които ни е дарил. Трябва да Му бъдем благодарни за това, че ни е създал мюсюлмани и повече от всичко за това, че ни е напътил и ни е направил призоваващи. Ние ще последваме Пратеникът صلى الله عليه وسلم, който беше най-благодарният към нашия Създател:

Предава Мугира ибн Шу’абе رضي الله عنه, че „Пратеникът صلى الله عليه وسلم стоеше толкова много (в молитва), че краката му се подуваха или отичаха. И когато той беше попитан ‘Защо?’ (прави това), той отговори: „Нима да не бъда признателен раб (на Аллах)?” (Бухари 8/ 478; 6/360)

В наша полза е винаги да бъдем благодарни на Аллах. Аллах казва:

наш, на Теб се уповаваме и пред Теб се покаяваме, и към Теб е завръщането”.

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِن شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ^ط وَلَئِن كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ

„И прогласи вашият Господ: „Ако сте признателни, аз непременно ще ви надбявя. А ако сте неблагодарни, мъчението Ми е сурово.“ (14: 7)

وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ^ط وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ

„...Който е признателен, той е признателен за себе си. А който е неблагодарен, моят Господ е над всяка нужда, прецедър.“ (27: 40)

...أَنْ أَشْكُرَ لِلَّهِ^ط وَمَنْ يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ^ط وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ

„...Бъди признателен на Аллах! Който е признателен, за себе си е признателен. А който е неблагодарен - Аллах е над всяка нужда, всеславен.“ (31: 12)

Един от начините да изразим благодарността си към Аллах е да бъдем благодарни на хората. Трябва да изразяваме благодарността си към тези, които ни помагат с нещо.

Ебу Хурейра رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах صلى الله عليه وسلم казва: „Този, който не благодари на хората, не е благодарен на Аллах.“ (Тирмизи, 305; Ебу Даууд 4793)

Ние, като призоваващи ще трябва да съобщаваме тази информация на другите и специално на жените, които са неблагодарни към техните съпрузи.

Предава ‘Абдуллах ибн ‘Аббас رضي الله عنه че Пратеникът صلى الله عليه وسلم казва: „На мен ми беше показан Джехеннема (Ада) и аз видях, че повечето обитатели бяха жени, които са били неблагодарни.“ Беше попитан: „Нима те не са повярвали в Аллах? (Или са били неблагодарни към Аллах?)“. Той отговори: „Те са неблагодарни към техните съпрузи и неблагодарни (непризнателни) за помощта и доброто (щедрите дела), извършено към тях. Ако ти винаги си добър (доброжелателен) към една от тях и после тя види нещо в теб (което не ѝ се харесва), тя казва: „Аз никога не съм получила нещо добро от теб.“ (Бухарӣ 1/ 28)

Ние трябва да извършваме повече допълнителни добри дела, както и да призоваваме в израз на нашата искрена признателност към нашия Създател. Винаги трябва да си спомняме и възхваляваме Аллах за всички Негови блага. Това, че Той ни направи призоваващи, е една благодат. Трябва да благодарим на Аллах за всяко нещо, включително и възможността да предаваме Исляма на другите. Когато ние отправяме молба (дуа) трябва да включим в нашата дуа следните думи:

... رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا

تَرْضَاهُ وَأَدِّخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ

„...Господи мой, отреди ми да бъда признателен за дара, който Ти дари на мен и на родителите ми, и да върша праведни дела, които Ти одобряваш, и ме въведи с Твоята милост сред праведните Си раби!“ (27: 19)

Ебу Хурейра رضي الله عنه предава, една молба (дуа), която той беше научил от Пратеника на Аллах صلى الله عليه وسلم и която той никога не я изоставяше, и тя беше: „О, Аллах направи ме да бъда много благодарен на Теб, често да Те споменавам в паметта си, да следвам Твоето напътствие, и да съхранявам Твоите заповеди.“ (Тирмизй, 2488)

Ние трябва да приканваме немюсюлманите да бъдат благодарни на Аллах затова, че наистина Аллах е Единственият, Който ни дава живот, и Той ще причини смъртта ни, и отново ще ни съживи (22: 66)³¹. Той е, Който ни дава препитание и блага за нашето съществуване (2: 172)³². Трябва да благодарим за всички блага, с които Аллах ни е дарил. Наистина Аллах е Единственият, достоен да Му правим *ибадет* (да Го обожаваме). Аллах не обича тези, които са неблагодарни и безбожни (2: 276)³³. Трябва да се пазим да не последваме *Шейтана* (*Сатаната*), който е неблагода-

³¹ „Той е, Който ви дава живот, после ви го отнема, после ще ви съживи. Човекът наистина е неблагодарник.“

³² „О, вярващи, яжте от богатата, които Ние ви дарихме, и бъдете признателни на Аллах, ако Него обожавате.“

³³ „Аллах не обича никой неблагодарник, грешник.“

рен към Аллах (17: 27).³⁴

3. Любев и отдаденост към Аллах

Да обичаме Аллах и да бъдем отдадени единствено на Него, докато Той ни заобича и се завърнем при Него. Само когато спечелим Неговата обич и милост, ние ще можем да постигнем успех в предаване Посланието на Исляма. Да бъдем отдадени мюсюлмани и винаги да търсим помощта на Аллах, за да имаме успех в нашия призив. Да се обръщаме с *дуа* (молба) към Него, за да видят Истината немюсюлманите, които ще слушат нашият призив. Наистина, Аллах е Единственият, Който напътва хората към Исляма. Няма значение колко опити ще правим да обясним на немюсюлманите Истината, те не ще я приемат, докато нашия Създател не отвори техните сърца. Аллах казва:

فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ، يَشْرَحْ صَدْرَهُ، لِلْإِسْلَامِ، وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ، تَجْعَلْ صَدْرَهُ، ضَيِّقًا حَرَجًا، كَأَنَّمَا يَصْعَدُ فِي السَّمَاءِ، كَذَلِكَ تَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ.

„И когато Аллах поиска да напъти, разтваря Той гърдите му за Исляма, а когато поиска да остави в заблуда, прави гърдите му тесни, свити, сякаш се издига към небето. Така Аллах отрежда скверността за онези, които не вярват.“ (6: 125)

За нашето напътствие трябва да знаем как да спечелим обичта на Аллах. В *Свещения Коран* Аллах ни показва два начина, с които Той ще ни дари с обичта Си:

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

„Кажки: [О, Мухаммед] „Ако обичате Аллах, последвайте ме! И Аллах ще ви обикне, и ще опрости греховете ви. Аллах е опрощаващ, милосърден.“ (3: 31)

³⁴ „Сатаната към своя Господ е голям неблагодарник.“

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا

„На онези, които вярват и вършат праведни дела, Всемилостивия ще отреди любов.“ (19: 96)

Ясно е, че ако ние последваме *Сунната* на Мухаммед ﷺ, Аллах ще ни заобича. Пратеникът на Аллах приканва вярващите да вършат праведни дела, които той е вършил с голяма отдаденост. Ние ще покажем любовта си и отдадеността си към Аллах като извършваме не само задължителните дела, които се изискват от нас, но също така да извършваме и допълнителни дела. Най-важните от тях са нощната молитва или *техедджуд*. Аллах заповяда на Неговия Пратеник ﷺ да кланя *киямул-лейл* (нощна молитва), която той ﷺ редовно извършваше и тя стана част от неговия *Суннет*. Ние четем в *Свещения Коран*:

يَأْتِيهَا الْمُرْمِلُ ﴿١﴾ فَمِ اللَّيْلِ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٢﴾ نَصَفَهُ أَوْ أَنْقَصَ مِنْهُ قَلِيلًا ﴿٣﴾ أَوْ زِدَ عَلَيْهِ
وَرَتِلَ الْقُرْءَانَ تَرْتِيلًا ﴿٤﴾ إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا ﴿٥﴾ إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ
وَطَقًا وَأَقْوَمُ قِيلًا ﴿٦﴾ إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا ﴿٧﴾ وَأَذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ
تَبْتِيلًا ﴿٨﴾ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا

„О, ти, който се загръцаши, ставай [за молитва] през нощта, но не цялата, а наполовина, или по-малко от това, или повече, и чети Корана отмерено! Ще ти пратим Ние тежко Слово. Ставането [за молитва] нощем е най-силно по въздействие и най-подходящо за размисъл. През деня ти си много зает. И споменавай името на своя Господ, и с всеотдайност се посвети на Него - Господа на Изтока и на Запада! Няма друг Бог освен Него. Него вземи за покровител!“ (73: 1 - 9)

إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِنْ ثُلُثِي اللَّيْلِ وَنَصَفَهُ، وَتُلْتَهُ، وَطَافِيَةٌ مِّنَ الَّذِينَ مَعَكَ
وَاللَّهُ يَقْدِرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ عِلْمَ أَنْ لَنْ تُحْصِيَهُ فَتَابَ عَلَيْكُمْ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْءَانِ

عَلِمَ أَنَّ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَرَضَىٰ ۖ وَءَاخِرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ ۗ
 وَءَاخِرُونَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۗ فَاقْرَأُوا مَا تيسَّرَ مِنْهُ ۗ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ
 وَأَقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا ۗ وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرًا
 وَأَعْظَمَ أَجْرًا ۗ وَأَسْتَغْفِرُوا اللَّهَ ۗ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

„Твоят Господ знае, че стоиш по-малко от две трети от нощта, [понякога] и половината от нея, а [понякога] и една трета, - и група от тези, които са заедно с теб. Аллах отмерва нощта и деня. Знае Той, че не ще можете и за това ви помилва. Ето защо четете, колкото можете, от Корана! Знаеше Той, че сред вас ще има болни и други, които пътуват по земята, търсейки благодатта на Аллах, и други, които се сражават по пътя на Аллах. Затова четете, колкото можете, от него! И отслужвайте молитвата, и давайте милостинята зекят, и заемайте хубав заем на Аллах! И каквото добро сторите отнапред за себе си, ще го намерите при Аллах още по-хубаво и с по-голяма отплата. И молете Аллах за опрощение! Аллах е опрощаващ, милосърден.” (73: 20)

С извършването на киямул-лейл (нощната молитва), превръщайки я в наша практика, ние ще станем по-богобоязливи, и по-добри мюсюлмани.

Ебу Зерр رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах صلى الله عليه وسلم му каза: „Ти не ще бъдеш по-добър от хората с червена или черна кожа, освен с твоята богобоязън.” (Гирмизѝ, 5198 и Ахмед)

Веднъж станали богобоязливи, ние ще спечелим обичта на Аллах. Той ще ни благослови и ще ни заобичат всички меляикета, и всички хора, включително и немюсюлманите. Ние четем в следващите хадиси Кудси:

Ебу Хурейра رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах صلى الله عليه وسلم казва: „Наистина Всевишния Аллах каза: „Който прояви враждебност към Мой приближен, аз вече съм му обявил война. Най-любимото нещо, с което Моят раб може да се приближи до Мен е [извършването на] онова, което аз съм му предписал. А щом Моят раб се

приближава до Мен с допълнителни 'ибāдети, Аз го обиквам. А обикна ли го, Аз правя така, че той да чува това, което Аз харесвам, и да вижда, това което Аз харесвам, и да върши това, което Аз харесвам, и да ходи на места, които Аз харесвам. И ако Ме помолите за нещо, Аз непременно ще му го дам. А ако Ме помолите за закрила, Аз непременно ще му я осигуря. Не съм се колебал за нещо, което Аз извършвам, като колебанието Ми за душата на вярващия Ми раб, той не желае смъртта, а Аз не желая да му причинявам зло". (Бух̄арī , 8/ 509)

Ебу Хурейра رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах ﷺ казва: „Ако Аллах заобича един раб, Той призовава Джебраил عليه السلام и казва: „Аз заобичах еди кой си, затова заобичай го (и ти)". Тогава Джебраил عليه السلام го заобича. После той казва (на обитателите) в небесата: „Аллах заобича еди кой си, затова заобичайте го (и вие)". И обитателите на небесата го заобичат. После на земята се утвърждава одобрение за него. И ако Аллах възненавиди раб, Той извиква Джебраил عليه السلام и казва: „Аз възненавидях еди кой си, затова възненавиждай го и ти." И Джебраил عليه السلام го възненавижда. После той казва на обитателите на небесата: „Аллах възненавижда еди кой си, затова възненавиждайте го и вие." И казва: „Те го ненавиждат" и на земята се утвърждава неговото ненавиждане." (Бух̄арī, 8/ 66; Муслим и Тирмизī)

Нека да молим Аллах по времето на *киямул-лейл* да ни направи успешни призоваващи, така че немюсюлманите, които ни слушат, лесно да видят светлината на Исляма. Когато ние правим това, Аллах ще пожелае да бъдем успешни призоваващи, защото Аллах чува и приема *молбите* от Неговите отдадени раби и особено по време на *киямул-лейл*:

Ебу Хурейра رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах ﷺ казва: „*Нашия Господар* слиза всяка нощ към най-близкото небе (земното) през последната третина на нощта и Той казва: „Има ли кой да Ме призовава, за да му отговоря? Има ли някой да иска от Мен, за да му дам? Има ли някой да търси опрощение, за да му опростя?" (Бух̄арī, 2/ 246)

Задължително е да призовем хората към Аллах, за да Му се отблагодарим за всичко, с което ни е дарил. Наистина, Аллах е нашият Създател. Всяко нещо идва от Него и Той е Единственият, Който заслужава обичта ни:

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِن دُونِ اللَّهِ أَندَادًا يُحِبُّوهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرَوْنَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ

„А някои от хората приемат за богове други вместо Аллах, обичат ги, както Аллах трябва да се обича. А които вярват, най-силно обичат Аллах. И ако угнетителите можеха да съзрат, когато видят мъчението, че цялата сила е на Аллах, и че Аллах е суров в мъчението.” (2: 165)

Ние трябва да приканваме немюсюлманите да заобичат Аллах, като и тях Аллах ще ги заобича в отплата. Те могат да изразят своята любов към Аллах, като размислят и искрено потърсят Истината. Ако те направят това, те ще открият наистина, че Ислямът е истинската религия от Аллах. *Иниааллах*, Той ще отвори техните сърца към Исляма.

‘Абдуллах ибн Мес’уд رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах ﷺ казва: *„Всевишния Аллах беше разпределил вашите характери, както беше разпределил и вашето препитание. Всевишния Аллах дава блага на тези, които обича и на тези, които не обича, но религията я дава само на тези, които Той обича. Така че на този, на когото е дадена религията от Аллах, той е заобичан от Аллах. Кълна се в Този, в Чиято Ръка е моята душа, един човек не е мюсюлманин, докато неговото сърце и език не са покорни, и той не е вярващ, докато неговия съсед не е в безопасност от вредата на неговото поведение.” (Тирмизи, 4994)*

4. Зикр (Споменаване на Аллах)

Нашата обич и преданост към Аллах могат да бъдат допълнени със *Зикр* или допълнителна дела за Неговото споменаване. Това може да бъде сторено посредством молитва, искрена дуа (молба) и обръщане към Него, четене на *Свещения Коран* за

спечелване на Неговото задоволство и чрез възхваляването Му. Следващите айети (знамения) от Свещения Коран и Хадисите би трябвало да ни накарат да правим повече *Зикр*.

فَادْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونَ

„И споменавайте *Me*, за да ви споменавам и *Аз*, и благодарете *Ми*, и не *Me* отхвърляйте!“ (2: 152)

إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي

„*Аз* съм *Аллах*. Няма друг *Бог* освен *Мен*. Затова *Мен* обожавай и извършвай молитвата, за да *Me* споменавай!“ (20: 14)

آتِلْ مَا أُوْحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَىٰ عَنِ

الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ

Предава Ебу Муса Ел-Еш'ари رضي الله عنه, че Пратеникът ﷺ казва: „Примерът за този, който споменава *Аллах* в сравнение с онзи, който не *Го* споменава, е като сравнението на живия и мъртвия.“ (Бухари, 8/ 416)

Предава Ебу Хурейра رضي الله عنه, че Пратеника ﷺ казва: „*Аллах* ще подслони под *Сянката Си* (в *Деня на Възкресението*) седем (групи хора). Един от тях ще бъде онзи, който е споменавал *Аллах* (в уединение), и неговите очи са се изпълнили със сълзи.“ (Бухари, 8/ 486)

Ебу Хурейра رضي الله عنه предава, че Пратеникът на *Аллах* ﷺ казва: „*Аллах*, *Превеликият* и *Преславният*, каза: „*Аз* съм близо до мислите на *Моят* раб, когато той мисли за *Мен*, и *Аз* съм с него, когато той *Me* споменава. И ако той *Me* споменава в неговото сърце, *Аз* също го споменавам в *Моето* Сърце. И ако той *Me* спомене в събиране, и *Аз* го споменавам в събиране, с по-добро от неговото (споменаване). И ако той се приближава към *Мен* колкото разстоянието на една длан, *Аз* се доближавам към него с един лакът. И ако той се доближава към *Мен* с един лакът, *Аз* се доближавам към него колкото пространството (покрито от) две ръце. И ако той върви към *Мен* с бавна крачка, *Аз* се втурвам да го

посрещна.” (Муслим, 4/ 6471)

‘Абдуллах ибн ‘Амр Ел-‘Ас رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах ﷺ казва: „Ако някой отслужва молитва през нощта и чете правилно десет знамения (айета), той няма да бъде записан измежду небрежните. Ако някой отслужва молитва през нощта и чете сто знамения (айета), той ще бъде записан измежду онези, които са покорни на Аллах. И ако някой отслужва молитва през нощта и чете хиляда знамения (айета), той ще бъде записан измежду онези, които ще получат огромни награди.” (Ебу Даууд, 1393)

Най-лесните форми на *Зикр* (споменаване на Аллах) са чрез възхвала на Аллах, както виждаме в следващите *хадиси*, в които откриваме и някои примери за *Зикр* и тяхното възнаграждение. Ние трябва да ги пазим в нашите умове и сърца заради нашата собствена облага и полза:

Ебу Хурейра رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах ﷺ казва: „Всеки, който каже:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

(*Ля иляхе иллеллах вахдеху ля шерике лех, лехул мулк ве лехул хамд ве хуве ‘аля кулли шеййин кадиир.*) (Няма друг бог, достоен за обожаване, освен Аллах, Той е Един и няма съдружник, Негово е владението /на Вселената/ и за Него е възхвалата, и Той е способен на всяко нещо.), *сто пъти, ще получи същата награда, каквато се дава за освобождаването на десет роби, сто добри дела ще бъдат записани в неговата сметка (книгата на делата), сто гряха ще бъдат изтрети от неговата сметка (книгата на делата), и това ще бъде щит за него от Сатаната (Шейтана) в онзи ден, докато настъпи вечерта, и никой не ще бъде способен да направи по-добро дело от онова, което той е направил.*” (Бухари, 8/ 412; 4/ 514)

Ебу Хурейра رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах ﷺ казва: „Всеки, който каже: *‘سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ*’ (Пречист е Аллах и възхвалата е за Него) *сто пъти на ден, ще му бъдат опростени всички (малки) грехове, дори ако те са колкото*

пняната в морето.” (Бухарӣ, 8/ 414)

Ебу Хурейра رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах ﷺ казва: „Всеки, който каже през сутринта и вечерта ‘Субханеллахи ве бихамдихи’ (Пречист е Аллах и възхвалата е за Него) сто пъти, никой не ще дойде в Деня на Възкресението с нещо по-добро, с изключение на някой, който е казал същото, или повече.” (Муслим, 6509)

Ебу Хурейра رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах ﷺ казва: „Ако някой възвеличава Аллах (т.е. казва ‘Субханеллах’) след всяка молитва (намаз) тридесет и три пъти, и възхвалява Аллах (т.е. казва ‘Елхамдулиллях’) тридесет и три пъти, и заявява Неговото Величие (т.е. казва ‘Аллаху екбер’) тридесет и три пъти, общо деветдесет и девет пъти; и казва, за да допълни до сто ‘Ля иляхе иллеллах вахдеху ля шерике лех, лехул мулку ве лехул хамду ве хуве ‘аля кулли шейин кадиш’ (Няма друг бог, достоен за обожаване, освен Аллах, Той е Един и няма съдружник, Негово е владението /на Вселената/ и за Него е възхвалата, и Той е способен на всяко нещо), неговите грехове ще бъдат опростени, дори те да са толкова много, колкото е пняната в морето.” (Муслим, 1243)

Ебу Малик Ел-Еш’ари رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах ﷺ казва: „Чистотата е половината от вярата, и (думите) ‘Елхамдулиллях’ (слава на Аллах) изпълват везните; ‘Субханеллах’ (пречист е Аллах) и ‘Елхамдулиллях’ (слава на Аллах) изпълват това, което е между небето и земята. Молитвата (намазът) е светлина, милостинята е доказателство (за вярата). Гърпението е светилник, Коранът е довод за теб или срещу теб. Всеки човек като започне деня, ако продаде душата си (на Аллах) се освобождава, а ако я продаде (на Шейтана), я погубва.” (Муслим, 432)

‘Айша رضي الله عنها предава, че Пратеникът на Аллах ﷺ казва: „Всеки един от децата на Адем беше създаден с триста и шестдесет стави. Онзи, който заявява Величието на Аллах, възхвалява Аллах, заявява Единството на Аллах, възхвалява и възвеличава Аллах, търси опрощение и милост от Аллах, премахва камъните, или

тръните, или други останки (пречки) от пътя на хората, и повелява одобреното и възпира от забраненото, към броя (приблизително) на ония триста и шестдесет части, ще се движат (ще върви) в онзи ден в сигурност, че се е спасил от Джехеннем (Ада).” (Муслим, 2199)

Ебу Зерр رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах ﷺ казва: „Дълг на всеки човек е да върши по една милостиня с всеки един орган всяка сутрин. Всяко изричане на възхвала и възвеличаване на Аллах, е едно дело на милостиня. Всяко едно изричане на благодарност (възхвала) към Него, е едно дело на милостиня. Всяко едно (открито) изричане на Неговото Единство, е дело на милостиня. Повеляването на одобряването, е едно дело на милостиня. Възбраняването на порицаването, е едно дело на милостиня; и двата Рак'ята, които един (човек) отслужва преди обяд ще са достатъчни.” (Муслим, 1557)

Ебу Хурейра رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах ﷺ казва: „Две думи, които са много лесни за езика, но са много тежки във везните и са много обичани от Аллах, и те са ‘Субханеллах-ил-Азим’ (Пречист е Аллах, Превеликия) и ‘Субханеллахи уе бихамдихи’ (Пречист е Аллах и за Него е възхвалата).” (Бухарӣ, 8415 и Муслим)

Семура ибн Джундуб رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах ﷺ казва: „Най-любимите думи на Аллах са следните четири фрази: ‘Субханеллах’ (Пречист е Аллах), ‘Елхамдулиллях’ (Слава на Аллах), ‘Ля иляхе иллеллах’ (Няма друг бог достоен за обожаване, освен Аллах), ‘Аллаху екбер’ (Аллах е най-велик). Не правете нищо, без да започнете с тях.” (Муслим, 5329)

Ебу Муса Ел-Еш'ари رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах ﷺ започна да изкачва едно високо място, или скали. Един човек (измежду сподвижниците му), изкачвайки се, извика с висок глас ‘Ля иляхе иллеллаху веллаху екбер’. (В това време) Пратеника на Аллах ﷺ яздеше своето муле. Пратеника на Аллах ﷺ каза: „Ти не зовеш нито глух, нито отсъстващ.” И добави: „О, Ебу Муса (или „О, ‘Абдуллах’)! Искаш ли да ти кажа сентенцията от

съкровищата на Дженнета (Рая)?”. Той каза: „Да”. Той ﷺ каза: „*Ля хавле ве ля куввете иля биллях*” (Няма сила и няма мощ, освен при Аллах.)” (Бухари, 8/ 418 и Муслим)

Са'ад ибн Еби Веккас ﷺ предава, че Пратеникът на Аллах ﷺ каза: „*Има ли един безсилен измежду вас, който ще спечели хиляда добродетели всеки ден?*”. Измежду онези, които седяха там, попитаха: „*Как някой измежду нас може да спечели хиляда добродейния всеки ден?*”. Той каза: „*Кажу 'Субханеллах' (Пречист е Аллах) сто пъти (толкова повторения), и хиляда добродейния ще бъдат записани (в твоята сметка) и хиляда злодейния ще бъдат пречистени от теб (от сметката ти).*” (Муслим, 6517)

Ебу Хурейра ﷺ предава: Ебу Зерр ﷺ се обърна към Пратеникът на Аллах ﷺ и каза: „*Богатите хора имат (получават) всичките награди – те се кланят, както и ние се кланяме, те постят (говоят), както и ние постим (говеем), и те раздават от излишъка на богатствата си милостиня, но ние нямаме богатства, от които да можем да раздаваме*”. Пратеникът на Аллах ﷺ каза: „*Ебу Зерр, не ви ли научих на слова, чрез които да придобивате ранга (нивото) на онези, които изпъкват пред вас? Никой не може да придобие вашата степен, освен онзи, който върши като вас (прави същото като вас)*”. Той каза: „*Защо не, о, Пратенико на Аллах ﷺ?*”. Той ﷺ каза: „*Възвеличай Аллах (т.е. казвай 'Аллаху екбер' – Аллах е най-велик) след всяка молитва (намаз) тридесет и три пъти, възхвалявай Го (т.е. казвай 'Елхамдулиллях' – славата е само за Аллах) тридесет и три пъти, и превъзнасяй Го (т.е. казвай 'Субханеллах' – пречист е Аллах) тридесет и три пъти. И накрая завърши с 'Ля иляхе иллеллаху вахдеху ля шерикеху лех, леху-л-мулку велехул хамду вехуве 'аля кулли шейин кадиш' (Няма друг бог достоен за обожаване, освен Аллах, Той е Един и няма съдружник, Негово е владението /на Вселената/ и за Него е възхвалата, и Той е способен на всяко нещо). (Който направи това) неговите грехове ще бъдат опростени, дори и ако те са, колкото пяната в морето.*” (Ебу Даууд, 1499)

Ние трябва винаги да отделяме време, за да правим *Зикр*, без значение колко сме заети в различни дейности. Не трябва никога да позволяваме на нашите деца или други обичани от нас, и скъпи за нас в този свят хора, да отклоняват умовете и сърцата ни от споменаването (*Зикр*) на Аллах.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَلْهَمُوا ءَمْوَالَكُمْ وَلَا أَوْلَادَكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ ؕ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ

„О, вярващи, да не ви отвлечат от споменаването на Аллах нито вашите имоти, нито вашите деца! А които сторват това, те са губещите.“ (63: 9)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ ءَعْدُوَ لَكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ وَإِن تَعَفَّوْا وَتَصَفَّحُوا وَتَغْفِرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٥﴾ إِنَّمَا ءَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ ۗ وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ

*„О, вярващи, сред вашите съпруги и деца имате и врагове - пазете се от тях! А ако се въздържите и извините, и простите - Аллах е опрощаващ, милосърден. Вашите имоти и деца са изпитание. А при Аллах има велика награда.“*³⁵ (64: 14 - 15)

Ако е възможно, трябва да споменаваме Аллах така, че дори когато дойде при нас смъртта, ние да умрем споменавайки Го. *Иншааллах* (ако Аллах пожелае), ние ще сме от сполучилите:

‘Абдуллах ибн Буср رضي الله عنه разказва за един арабин от пустинята (бедуин), който дойде при Пратеникът на Аллах ﷺ и попита: *„Кой е най-добрият измежду хората?“*, като в отговор на това той

³⁵ (Когато някои мюсюлмани решили да се изселят от Мекка, съпругите и децата им поискали да ги отклонят от намерението с довода, че ще изпадат в окаяно положение. Когато тези мюсюлмани научили за големите предимства на преселението, те понечили да накажат близките си. Тогава било низпослано знаменieto, което повелява опрощаване на тяхното прегрешение, но се посочва, че при определени обстоятелства имотът и семейството могат да въвлекат човека в грях и да го отклонят от подготовката му за отвъдния живот.)

ﷺ му отговори: „Щастлив е онзи, който живее дълго и върши праведни дела”. Той попита Пратеникът на Аллах ﷺ: „Кое от делата е най-превъзходното?”. Той ﷺ му отговори: „Това (дело) да напуснеш този свят със споменаване на Аллах на езика ти.” (Тирмизи, 2268 и Ахмед)

Трябва да разясняваме на немюсюлманите начините за споменаване на Аллах и техните съществени ползи или възнаграждения (от правенето им). По този начин те ще разберат как ние споменаваме Аллах. Преди да започнем да правим нещо, ние споменаваме Аллах, и казваме: ‘*Бисмиллях*’ (В името на Аллах). Когато ние се наслаждаваме или сме удивени от някого, ние казваме: *Машааллах* (случва се това, което Аллах пожелава). Когато ние възнамеряваме или планираме да извършим нещо в бъдеще, ние казваме: *Иншааллах* (ако Аллах пожелае). Когато ние срещаме нашите братя мюсюлмани и те ни питат ‘как се чувстваме’, ние казваме: ‘*Елхамдулиллях* (слава на Аллах). Когато ние се възхищаваме от някой лектор или четец на *Свещения Коран*, вместо да бръщолевим глупави и несмислени фрази в публичното пространство, ние казваме: *Аллаху екбер* (Аллах е най-велик). Това са само някои от изразите на мюсюлманите, които богобоязливите и споменаващите Аллах хора, могат да оценят. Това трябва да споделим с немюсюлманите.

Като призоваващи ние трябва да споменаваме Аллах, като Го възхваляваме преди, по време и в края на нашия призив. Това ще ни направи по-привързани към Него и по този начин ще имаме успех в нашето призоваване. От *Сунната* е ние да започваме нашата лекция с възхвала на Аллах, както виждаме това в следният *хадис*:

‘Абдуллах ибн Мес’уд رضي الله عنه предава, че Пратеникът ﷺ ни научи на някои обръщения, в случай, че имаме нужда от това:

„Възхвалата е само за Аллах, от Когото ние искаме помощ и опрощение, и при Него намираме убежище от всякакъв вид зло. Когато Той напъти, никой не ще го заблуди, и когато Той заблуди, никой не ще успее да го напъти. Аз засвидетелствам, че няма друг

бог, достоен за обожаване, освен Аллах, и засвидетелствам, че Мухаммед е Негов раб и Пратеник.”

„О, вярващи, бойте се от Аллах с истинска боязън пред Него и умирайте само отдадени!”³⁶

„О, хора, бойте се от своя Господ, Който ви сътвори от един човек и сътвори от него съпругата му, и от двамата намножи мъже и жени. И бойте се от Аллах, с Чийто име се умолявате един друг, и от [прекъсване на] кръвните родства! Наистина Аллах ви наблюдава.”³⁷

„О, вярващи, бойте се от Аллах и изричайте правдиви слова!”
Тогавя Той ще поправи делата ви и ще опрости греховете ви. Който се покорява на Аллах и на Неговия Пратеник, той постига велико избавление.”³⁸ (Ебу Даууд, 2113)

5. Уповаване в Аллах

Призоваващия може да срещне проблеми под различни форми на изпитание от Аллах или възпиране от *Шейтана* във вършенето на добри дела. Но ние трябва да бъдем оптимисти и да се уповаваме в Аллах, защото Той ще ни помогне в нашият призив. С каквито и проблеми да се сблъскаме, те ще бъдат временни и Аллах не ще ни изостави, докато ние продължаваме да призоваваме, вършейки всяко действие искрено за Неговото задоволство.

فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ ﴿١٥٦﴾ إِنَّ يَنْصُرْكُمْ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ ۗ وَإِنْ تَخَذِلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرْكُمْ مِنْ بَعْدِهِ ۗ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

„...А решиш ли [нещо], уповайвай се на Аллах! Аллах обича уповаващите се Нему. Ако Аллах ви подкрепи, няма кой да ви надвие, а ако ви изостави, кой след Него ще ви подкрепи? На Аллах да се уповават вярващите!” (3: 159 - 160)

يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ هُمْ قَوْمٌ أَنْ يَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

³⁶ 3: 102

³⁷ 4: 1

³⁸ 33: 70-71

„О, вярващи, помнете благодатта на Аллах към вас, когато някои хора се готвеха да посегнат с ръце на вас, а Той възпря ръцете им! И се бойте от Аллах! На Аллах да се уповават вярващите.“ (5: 11)

وَيَرْزُقُهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ ۚ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ ۗ إِنَّ اللَّهَ بَلِغُ أَمْرِهِ ۗ

قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا

„...и ще му даде препитание оттам, откъдето не е предполагал. И който се уповава на Аллах, Той му е достатъчен. Аллах осъществява Своята повеля. Аллах направи мярка за всяко нещо.“ (65: 3)

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَّتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ

إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ

„Вярващите са онези, които щом бъде споменат Аллах, сърцата им тръпнат, и щом им бъдат четени Неговите знамения, те усилват вярата им, и на своя Господ се уповават.“ (8: 2)

وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ ۗ وَكَفَىٰ بِهِ بُدْثُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا

„И се уповавай на Вечноживия, Който не умира, и Го прославяй с възхвала! Достатъчно е сведущ Той за греховете на Своите раби.“ (25: 58)

В нашето обяснение на понятието за *тевхид* (единобожие) ние ще подчертаем пред немюсюлманите необходимостта от уповаването в Аллах и че Той единствено може да им помогне в техните дела.

6. Непоклатима вяра

Като призоваващи ние трябва твърдо да вярваме в шестте основи на вярата в Исляма, които са: вяра в Аллах, Неговите ангели, Неговите пратеници, Неговите низпослани книги, Деня на възкресението и предопределеното от Аллах (қадā и қадр). Ние трябва да заздравим нашата вяра приемайки Аллах за наш *Рабб* (Единствен бог), Исляма, като най-добрия и съвършен начин на

живот, и Мухаммед ﷺ, като Пратеник на Аллах към цялото човечество.

Енес ибн Малик رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах ﷺ казва: „Който притежава следните три качества, ще вкуси сладостта на вярата: (1) Онзи, за когото Аллах и Неговия Пратеник са поскъпи от всичко останало; (2) Който обича даден човек единствено заради Аллах; и (3) Онзи, който мрази да бъде върнат към неверието, след като Аллах го е опазил от него, така както мрази да бъде хвърлен в Огъня.” (Бухари, 1/ 20; 8/ 67)

‘Аббас ибн ‘Абдул Мутталиб رضي الله عنه предава, че чул Пратеникът на Аллах ﷺ да казва: „Ще изпита наслада от аромата на вярата (имана) онзи, който е доволен Аллах да бъде негов Рабб, Исляма да бъде негов правилник в живота и Мухаммед ﷺ – като Пратеник на Аллах.” (Муслим, 54)

‘Али ибн Ебу Талиб رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах ﷺ казва: „Никой не е повярвал (истински) докато не потвърди вярата си в четири неща:

- (1) Да потвърди факта, че няма друг бог, достоен за обожаване, освен Аллах (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ),
 - (2) Да потвърди, че аз съм Неговия Пратеник, когото Той е изпратил с истината,
 - (3) Да потвърди вярата си в смъртта и живота след смъртта,
 - (4) Да потвърди вярата си в предопределеното от Аллах.”
- (Тирмизи, 104 и Ибн Мадже)

Да сме в състояние да покажем вярата си в Пратеника на Аллах ﷺ е задължение, което трябва да обичаме. Ние трябва да го обичаме ﷺ повече, отколкото нашите семейства, цялото човечество и дори самите нас.

Енес ибн Малик رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах ﷺ казва: „Никой от вас не е повярвал (истински), докато не ме обикне повече от неговия баща, неговите деца и цялото човечество.” (Бухари, 1/ 14)

Ние може да покажем дълбоката си обич към Пратеника на

Аллах ﷻ, като следваме неговата Сунна. Следването на Сунната е задължително, защото нашият Създател ни заповяда да вярваме и да се подчиняваме на Неговия Пратеник ﷺ.

Ебу Хурейра رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах ﷺ казва: „Всички мои последователи ще влезнат в Дженнета (Рая) с изключение на онзи, който отхвърли.” Попитаха: „О, Пратенико на Аллах, кой ще отхвърли?” Той отвърна: „Онзи, който ми се подчини ще влезе в Рая (Дженнета), а онзи, който не ми се подчини, той е отхвърлящия.” (Бухари, 9/ 384)

Във връзка с обичта ни към Пратеника на Аллах ﷺ ние трябва да го уважаваме и да си спомняме за него, като молим Аллах да изпрати мир и благослов над него. Аллах заповяда:

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا
„Аллах и Неговите ангели благославят Пророка. О, вярващи, благославяйте го и вие, и го поздравявайте с почит!” (33: 56)

Наше задължение е всеки път, когато чуем да се спомене името на Пратеника на Аллах ﷺ, да кажем „саллеллаху ‘алейхи ве селлем” (Аллах да го благослови и да го дари с мир). Следните хадиси трябва да ни подтикнат да молим Аллах да изпрати мир и благослов над Неговия Пратеник ﷺ и също така да му даде възможността да се застъпи за нас в Съдния ден след всеки *азан* (повик за молитва):

Джабир ибн ‘Абдуллах رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах ﷺ казва: „Който след като изслуша *азана*, каже:

اللَّهُمَّ رَبَّ هَذِهِ الدَّعْوَةِ التَّامَّةِ وَالصَّلَاةِ الْقَائِمَةِ آتِ مُحَمَّدٍ الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ وَابْعَثْهُ مَقَامًا
مُحَمَّدًا الَّذِي وَعَدْتَهُ

(Аллахумме раббе хазихи-д-деавети-т-тааммех, вес-салят-ил-кааимех, аати мухаммедин-ил-весиилете ве-л-федиилете веб’асху мекаме-м-мехмууден-и-ллезии ве’адтех)

„О, Аллах, Господи на този прекрасен повик и настъпващата молитва. Дай на Мухаммед ﷺ правото на застъпничеството и

превъзходството и го изпрати (в Съдния ден) на най-доброто и най-високото място в Рая, което си му обещал.” – ще ми бъде разрешено да се застъпя за него в Деня на възкресението.” (Бухари, 1/ 588)

‘Абдуллах ибн ‘Амр ибн Ел-‘Ас رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах ﷺ казва: „Когато чуете муеззина повтаряйте онова, което казва. След това се молете за благослов над мен. За всеки, който се моли за благослов над мен, ще получи десет благослова от Аллах. Тогава искайте от Аллах “весиле” за мен, това е степен в Рая, която ще бъде дадена само на един и аз се надявам, че това мога да бъда аз. И ако някой се моли да ми бъде дадена “весиле”, за него е гарантирано моето застъпничество.” (Муслим, 747)

Ебу Хумейд Ес-Саиди رضي الله عنه предава, че хората попитали: „О, Пратенико на Аллах, как да искаме [Аллах да ти изпрати благослов]?” Пратеникът на Аллах отговорил: „Кажете:

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَبَارَكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ

(Аллахумме салли ‘аля Мухаммедин ве езваджихи ве зуррийятихи кема саллейте ‘аля Ибрахиме ве барик ‘аля Мухаммедин ве езваджихи ве зуррийятихи кема баракте ‘аля Ибрахиме иннеке хамиидун меджид)

„О, Аллах, благослови Мухаммед и неговите съпруги и неговото потомство, както благослови Ибрахим и изпрати Твоята благодат на Мухаммед и неговите съпруги и неговото потомство, както я изпрати на Ибрахим, Ти си Всеславен, Предостоен.” (Бухари, 4/ 588)

Аус ибн Аус رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах ﷺ казва: „Най-прекрасният измежду вашите дни е Петък. През този ден беше създаден Адем, през този ден умря, през този ден ще бъде протръбен рога³⁹, така че се молете за благослов над мен, защото

³⁹ Рога, с който Исрафил ﷺ ще протръби, оповестявайки настъпването на Съдния

вашия благослов ще ми бъде предаден.” Хората попитаха: „Как е възможно нашия благослов да ти бъде предаден, след като тялото ти ще бъде мъртво?” Той отговори: „Всевишния Аллах е забранил на земята да разлага телата на Пратениците.” (Ебу Даууд, 1042)

Енес ибн Малик رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах ﷺ казва: „Който направи един благослов за мен, Аллах ще го дари с десет, за него ще премахне десет негови грехове, и ще го издигне с десет степени.” (Тирмизи, 922 и Несай)

‘Абдуллах ибн ‘Амр رضي الله عنه предава, че „Който направи един благослов за Пратеника на Аллах ﷺ Аллах и Неговите ангели ще го обсият със седемдесет.” (Тирмизи, 935 и Ахмед)

Ебу Хурейра رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах ﷺ казва: „Не правете вашите къщи гробове и не превръщайте моя гроб в място за празник. А правете благослов за мен, той ще достигне до мен, където и да сте.” (Ебу Даууд, 2037)

‘Али ибн Ебу Талиб رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах ﷺ казва: „Скъперник е онзи, който не направи благослов за мен, когато бъда споменат в негово присъствие.” (Тирмизи, 1408)

Като призоваващи, ние трябва да бъдем образец във вярата. Аллах ни заповядва да обожаваме единствено Него, предани Нему в религията, правоверни (98: 5)⁴⁰. Ние трябва да видим дали искрено вярваме и приемаме Аллах за наш *Рабб*, Исляма за наша религия и Мухаммед ﷺ за Пратеник на Аллах, без капка съмнение в сърцата ни.

Ибн Хабеш رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах ﷺ беше попитан: ‘Кое дело е най-превъзходно и най-прието?’ и той ﷺ отговори: „Вяра, в която няма съмнение; джихад, в който няма нелоялност относно плячката и хадж (в светите места), който е

ден. (бел. пр.)

⁴⁰ „И бе им повелено да се прекланят единствено пред Аллах, предани Нему в религията, правоверни, и да отслужват молитвата, и да дават милостинята зекят. Това е правдивата религия”.

прият.” Той беше попитан: ‘Коя молитва (намаз) е най-превъзходна и най-приятна?’ и той ﷺ отговори: „Да стоиш дълго в молитвата (намаза)” (Тирмизи, 3833 и Несай)

Ние ще трябва да приканваме немюсюлманите да приемат Исляма и да станат истински вярващи, ако те наистина искат да успеят в този и в Отвъдния живот.

7. Страх и надежда в Аллах

Като призоваващи ние трябва да се стремим да бъдем мюсюлмани по най-добрия начин придобивайки *ихсан*, което според Пратеника ﷺ означава: „Да обожаваш Аллах все едно Го виждаш, защото ако ти не го виждаш, то Той те вижда.” (Бухари, 1/ 47, 6/ 300 и Муслим, 1)

Ние трябва да бъдем *мухсинун* (да притежаваме *ихсан* – добротворство) и *муттекун* (да притежаваме *теква* – богобоязън). Това означава, че трябва да споменаваме Аллах и да се страхуваме от Него през цялото време. Да бъдем праведни и благочестиви, да страним и да се пазим от злото. Да бъдем силни в предаването на истината и да не се страхуваме от никой, освен от Аллах. Да анализираме дали всичко, което мислим, казваме и вършим е според Исляма – т.е. е в подчинение на Волята на Аллах. Необходимо ни е *теква* (страх от Аллах), която е добродетелно поведение през Погледът на Аллах.

Ебу Хурейра رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах ﷺ беше запитан: „Кой е най-богобоязливия измежду хората?” Пратеникът رضي الله عنه отговори: „Най-богобоязливият измежду тях пред Аллах е онзи, който изпълнява дълга си пред Аллах и се страхува от Него...” (Бухари, 6/ 211)

Наистина Аллах е Единствения, Който е достоен да се страхуваме от Него. Да се страхуваме от Аллах, дори в уединение, защото той знае тайните на нашите сърца и отлично знае всичко

онова, което вършим (5: 7 - 8)⁴¹. Аллах казва:

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اتَّقُوا اللّٰهَ حَقَّ تَقٰتِهٖ وَلَا تَمُوْتُنَّ اِلَّا وَاَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ ﴿١٢﴾
وَاعْتَصِمُوْا بِحَبْلِ اللّٰهِ جَمِيْعًا وَلَا تَفَرَّقُوْا ۗ

„О, вярващи, бойте се от Аллах с истинска боязън пред Него и умирайте само отдадени! И се привържете всички за въжето на Аллах, и не се разделяйте ...” (3: 102 - 103)

اِنَّمَا ذٰلِكُمُ الشَّيْطٰنُ خُوْفٌ اَوْلِيَآءُهٗ فَلَا تَخٰفُوْهُمْ وَخٰفُوْنَ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ

„Именно сатаната плаши със своите приближени. Но не се страхувайте от тях, а се страхувайте от Мен Един, ако сте вярващи!” (3: 175)

وَادْكُرُوْا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَمِثْقَلَهٗ الَّذِىْ وَاثَقَكُمْ بِهٖۤ اِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا
وَاتَّقُوا اللّٰهَ ۗ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌۢ بِذٰتِ الصُّدُوْرِ

„И споменавайте благодатта на Аллах към вас, и договора с Него, за който се договори Той с вас, когато рекохте: „Чухме и се покорихме.” И се бойте от Аллах! Аллах знае съкровеното в сърцата.” (5: 7)

وَلَهٗ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَلَهٗ الدِّيْنُ وَاَصْبٰٓءَۙ اَفْغَيْرَ اللّٰهِ تَتَّقُوْنَ

„И Негово е всичко на небесата и на земята, и неизменно за Него е служенето. И нима се боите от друг, освен от Аллах?” (16: 52)

مُنِيْبِيْنَ اِلَيْهٖ وَاَتَّقُوْهُ وَاَقِيْمُوْا الصَّلٰوةَ وَلَا تَكُوْنُوْا مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ

„Върнете се към Него с покаяние! И бойте се от Него, и отслужвайте молитвата, и не бъдете от съдружаващите.” (30: 31)

⁴³ „И споменавайте благодатта на Аллах към вас, и договора с Него, за който се договори Той с вас, когато рекохте: „Чухме и се покорихме.” И се бойте от Аллах! Аллах знае съкровеното в сърцата. О, вярващи, стойте твърдо зад Аллах - свидетели със справедливостта! И да не ви вкарва в грях омразата на някои хора, та да сте несправедливи! Бъдете справедливи, то е най-близо до богобоязливостта! И се бойте от Аллах! Сведущ е Аллах за вашите дела”.

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدِمَتْ لِغَدٍ ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۗ إِنَّ اللَّهَ
 خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

„О, вярващи, бойте се от Аллах! И всеки да види какво е приготвил за Утре! И бойте се от Аллах! Сведуц е Аллах за вашите дела.” (59: 18)

Да имаме страх от Аллах в умовете и сърцата си, колкото е възможно повече. Където и да бъдем трябва да се страхуваме от Аллах, да вършим добри дела и да се отнасяме с хората добре.

Ебу Зерр رضي الله عنه предава, че Пратеникът صلى الله عليه وسلم му казал: „Страхувай се от Аллах, където и да си, последвай лошото дело с добро, за да го заличи, и се отнасяй с хората с добър характер.” (Тирмизи, 5083)

‘Али ибн Ебу Галиб رضي الله عنه предава, че последните думи, които изрекъл Пратеника на Аллах صلى الله عليه وسلم били: „Молитвата (намаза), молитвата; страхувайте се от Аллах за онези, които десниците ви владеят.” (Ебу Даууд, 5137)

Немюсюлманите също трябва да знаят, че трябва да се страхуват единствено от Аллах. Аллах е Всемилостивия, Милосърдния, но Неговия гняв е заслужен най-много от онези, които Го отричат. Те трябва да се боят от Аллах, защото Аллах е строг в наказанието (5: 2)⁴². Аллах предупреждава:

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَأْكُلُوا الرِّبَا أَضْعَافًا مُّضَاعَفَةً ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣٠﴾
 وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿٣١﴾ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

„О, вярващи, не изяждайте лихвата, многократно умножена, и бойте се от Аллах, за да сполучите! И бойте се от Огъня, подготвен за неверниците! И покорявайте се на Аллах и на Пратеника, за да бъдете помилвани!” (3: 130 - 132)

وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّنْ مِّثْلِهِ ۚ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ

⁴² „...И бойте се от Аллах! Аллах е суров в наказанието”.

مَنْ دُونَ اللَّهِ إِنَّ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٤﴾ فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي
وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ

„А ако се съмнявате в това, което сме низпослали на Нашия раб, донесете една сура, подобна на неговите, и призовете вашите свидетели - освен Аллах - ако говорите истината! Но не го ли направите - а никога не ще [го] направите - бойте се от Огъня, горивото на който са хората и камъните! Подготвен е той за неверниците.” (2: 23-24)

Необходимо е да имаме страх от Аллах и в същото време трябва да се надяваме на Неговата милост и награда. Като призоваващи трябва да имаме страх от Аллах в сърцата си, че ако ние не призоваваме според *Корана* и *Сунната*, Аллах не само, че не ще приеме нашите дела, но и ще ни накаже. Трябва да призоваваме с надеждата, че вършим праведни дела, за задоволството на Аллах, и Той ще възнагради делата ни. Трябва да правим това много ясно, както към непрактикуващите мюсюлмани, така и към немюсюлманите, така че те трябва да се страхуват от наказанието на Аллах и да се надяват на Неговата награда. Необходимо е да разберем, че страхът от Аллах ни дава надежда за крайният успех, и това е един от ключовете за спасението ни.

لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ هُمْ جَنَّتٌ جَرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نُزُلًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِلْأَبْرَارِ

„Ала за онези, които се боят от своя Господ, са Градините, сред които реки текат, там ще пребивават вечно - прием от Аллах. А при Аллах е най-доброто за праведниците.” (3: 198)

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنْ تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

„О, вярващи, ако се боите от Аллах, Той ще направи да разграничавате [доброто и злото], и ще ви избави от лошите ви постъпки, и ще ви опрости. Аллах е Владетеля на великата

благодат.” (8: 29)

إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ

„За онези, които и в уединение се боят от своя Господ, наистина има опрощение и голяма награда.” (67: 12)

Ебу Хурейра رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах صلى الله عليه وسلم казва: „Знаете ли за кои неща ще влезнат повечето хора в Дженнета? Това са страхът от Аллах и добрият характер. Знаете ли за кои неща повечето от хората ще влезнат в Джехеннем? Това са устата и половите органи.” (Тирмизи, 4832 и Ибн Мадже)

Ебу Саид رضي الله عنه предава, че Пратеникът صلى الله عليه وسلم спомена за един мъж от предишните поколения, на който Аллах му беше дал богатство и деца. Пратеникът صلى الله عليه وسلم каза: „Когато времето на неговата смърт наближи, той попита своите деца: „Какъв беше вашия баща?” Те отговориха: „Ти беше добър баща”. Той каза: „Но той (т.е. вашият баща) не се е запасил с нито едно добро дело за Аллах (за Съдния ден), ако той срещне Аллах, Аллах ще го накаже. Слушайте (мои деца), когато аз умра, изгорете моето тяло, докато стана на въглен, после го стрийте на прах и когато има бурен вятър, ме хвърлете в него.” Така той взе твърдо обещание от своите деца (като те последваха неговите указания). И кълна се в Аллах те (неговите синове) действаша според обещанието, дадено от тях. После Аллах каза: „Бъди!” и то стана. Тогава мъжът беше изправен (съживен). После Аллах каза: „О, Мой раб! Какво направи ти?” Мъжът каза: „Страхувах се от Теб.” Тогава Аллах му опрости.” (Бухари, 8/ 488)

8. Праведност

Ние, призоваващите, трябва да бъдем праведни и да приканваме хората към праведност. Ние ще си припомним, че праведността е един от ключовете към Дженнета:

وَبَشِّرِ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ

كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِزْقًا قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأُتُوا بِهِ مُتَشَابِهًا
 وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

„И благовествай онези, които вярват и вършат праведни дела, че за тях са Градините, сред които реки текат! Всякога, щом бъдат нахранени с плод оттам, казват: „Това е [същото], с което и преди бяхме хранени.“ А ще са дарени с негово подобие. Там за тях има пречисти съпруги и там ще пребивават вечно.” (2: 25)

قُلْ أُوْنِتِكُمْ بِخَيْرٍ مِّنْ ذَٰلِكُمْ ۚ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
 الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَأَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ

„Кажу: „Да ви известя ли за по-добро от това?“ За богобоязливите при техния Господ има градини, сред които реки текат - там ще пребивават вечно, - и пречисти съпруги, и благоволение от Аллах. Аллах съзира рабите.” (3: 15)

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ ۙ فَلَا يَخَافُ ظُلْمًا وَلَا هَضْمًا

„А който върши праведни дела и е вярващ, не ще се страхува нито от угнетяване, нито от ощетяване.” (20: 112)

تَرَى الظَّالِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُوَ وَاقِعٌ بِهِمْ ۗ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ فِي رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۗ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿٢٢﴾

ذَٰلِكَ الَّذِي يُبَيِّرُ اللَّهُ عِبَادَهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا ۖ إِلَّا

الْمُودَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ ۗ وَمَن يَقْرَفْ حَسَنَةً نَّزِدْ لَهُ فِيهَا حُسْنًا ۗ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ

„Ще видиш угнетителите да се ужасяват от онова, което са придобили, щом то ги сполети. А които вярват и вършат праведни дела, ще бъдат в Градините на Рая. Ще имат каквото пожелаят при своя Господ. Това е великата благодат. С това Аллах благовества Своите раби, които вярват и вършат праведни дела. Кажу [о, Мухаммед]: „Не искам от вас отплата за това, а само любов към ближните.“ А който стори добрина, ще му въздадем с по-добро за нея. Аллах е опрощаващ, признателен.”

Пратеникът на Аллах ﷺ ни повелява не само да се придържаме стриктно към праведността, но също така и да насърчаваме другите хора към нея:

Сеубан رضي الله عنه предава, че Пратеника на Аллах ﷺ казва: „Придържайте се към праведността, към която не ще бъдете в състояние да се придържате напълно, помнете, че най-доброто дело (измежду всичките ви дела) е молитвата (намаза) и че никой не е толкова възискателен към очистването (абдест), колкото вярващия.” (Тирмизи, 292 и Ибн Мадже)

Ебу Хурейра رضي الله عنه предава, че: „Един човек каза на Пратеника ﷺ: „О, Пратенико на Аллах ﷺ, възнамерявам да извърша пътуване, ще ме посъветваш ли?” А той ﷺ му отвърна: „Придържай се към праведността и когато изкачваш възвишение казвай: Аллаху екбер! (Аллах е най-велик!)” Когато този човек се обърна да си върви Пратеника ﷺ се помоли: „О, Аллах, скъси разстоянието за този човек и направи пътуването му лесно.” (Тирмизи, 982)

Също Ебу Хурейра رضي الله عنه предава, че Пратеника на Аллах ﷺ казва: „Онзи, който приканва хората към праведността, ще получи сигурна награда, като онзи, който го е последвал, без наградата на втория да бъде намалена по никакъв начин. И онзи, който приканва хората към грях, ще понесе бремето на своя грях и греха на онзи, който го е последвал, без греха на последния да се намали по какъвто и да било начин.” (Муслим, 4/ 6470)

Най-добрия измежду всички хора пред нашия Създател е най-богобоязливият. Всевишният Аллах казва:

يٰٓأَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا ۗ إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتَقَىٰكُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ

„О, хора, Ние ви сътворихме от един мъж и една жена, и ви сторихме народи и племена, за да се опознавате. Най-достоеен измежду вас при Аллах е най-богобоязливият. Аллах е всезнаещ,

сведуш.” (49: 13)

Да си припомним съвета на Аллах, че вярващите си помагат един друг в праведността и богобоязливостта (5: 2)⁴³. Той дава ясно да се разбере, че обича праведността (9: 4)⁴⁴ и онези, които вършат добро (5: 93)⁴⁵. Така че праведността е част от делата на вярващите, които приканват и другите към вършене на добри дела обичани от Аллах.

Да обясним на немюсюлманите, които се стремят да бъдат праведни, че единствения правилен начин да постигнат праведност е като разтворят умовете и сърцата си за Исляма. Исляма е единствената религия и единствения начин на живот, който ни разкрива истинското значение на праведността, базирайки се на предписанията на Аллах. Аллах казва в Своята свещена Книга:

﴿لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَءَاتَى الْمَالَ عَلَىٰ حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَءَاتَى الزَّكَاةَ وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالصَّرَآءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾

„Праведността не е да обръщате лице на изток или на запад, праведността е у онзи, който вярва в Аллах и в Сетния ден, и в ангелите, и в Писанието, и в пророците, и раздава от своя имот, въпреки любовта си към него, на роднините и сираците, и на нуждаещите се, и на пътника [в неволя], и на просяците, и за

⁴³ „И си помагайте един другиму в праведността и богобоязливостта, и не си помагайте в греха и враждебността! И бойте се от Аллах! Аллах е суров в наказанието”.

⁴⁴ „Аллах обича богобоязливите”.

⁴⁵ „За онези, които вярват и вършат праведни дела, няма прегрешение в онова, което са вкусили [преди възбраната], ако са се бояли и вярвали, и вършели праведни дела, после са се бояли и вярвали, после са се бояли и благодетелствали. Аллах обича благодетелните”.

освобождаване на робите, и отслужва молитвата, и дава милостинята зекят; и у изпълняващите своя обет, когато са обещали, и у търпеливите в злочестие и беда, и във вихъра на битката. Те са искрените и те са богобоязливите.” (2: 177)

Горният *айет* ни казва, че праведни са онези, които истински се боят от Аллах. Те показват своята истинска и искрена вяра не само отслужвайки молитвата, но раздавайки милостиня, спазвайки договореностите, бивайки търпеливи и твърди към изпитанията, които Аллах им изпраща. Пратеникът на Аллах ﷺ определя праведността по следния начин:

Уабиса ибн Ма‘бад رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах ﷺ казва: „... Праведността е онова, с което душата е спокойна и сърцето е спокойно, а грехът е онова, което буди съмнение в душата и смуцава сърцето, дори хората да те уверяват в неговата правда.” (Тирмизи, 2774)

От горното определение за праведност в Исляма следва, че праведните хора са ценност, а не недостатък за обществото, към което принадлежат и за човечеството като цяло. Във връзка с понятието за праведност, Аллах ни посочва как да я постигнем в следния *айет*:

لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا حُبَبْتُمْ ۖ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ

„Не ще се сдобите с праведността, додето не раздадете от онова, което обичате. А каквото и да раздадете, Аллах го знае.” (3: 92)

За да бъдем праведни, трябва да раздаваме, без каквото и да било притеснение неща, които обичаме. Трябва да правим подаръци на другите, целейки единствено задоволството на Аллах, без да очакваме признателността им. „Да раздаваме (без притеснение) от онова, което обичаме”, съдържа в себе си това, че Аллах повелява на праведните хора да се обичат по между си. Това е във връзка с качеството на Аллах споменато в (85: 14) „Той е Опрощаващия, Любящия.” и още „На онези, които вярват и вършат праведни дела, Всемилостивия ще отреди любов.” (19: 96)

и още „За да узнаят хората на Писанието, че нямат власт над нищо от благодатта на Аллах и че благодатта е в Ръката на Аллах. Дава я Той комуто пожелае. Аллах е Владетелят на великата благодат.” (57: 29) и още „И откликва Той на онези, които вярват и вършат праведни дела, и им надбавя от Своята благодат. А за неверниците има сурово мъчение.” (42: 26)

За да бъдем праведни и богобоязливи във всичките си дела и през целия си живот, ние трябва да молим Аллах с гореща молба за напътствие към праведност и богобоязливост:

‘Асим ибн Кулейб رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах ﷺ му казал: „О, Аллах, аз Те моля за праведност и придържане към Правия път.” (Муслим, 6574)

Зейд ибн Еркам رضي الله عنه предава: „Аз няма да кажа нищо освен онова, което Пратеника на Аллах ﷺ казваше: „О, Аллах, аз търся убежище при Теб от некадърността, от мързела, от страха, от скъперничеството, безсилието и гробното мъчение. О, Аллах, дай на душата ми чувство за праведност и я пречисти, Ти си Този, Който най-добре пречиства, Ти си Най-добрият Покровител и Пазител. О, Аллах, аз търся убежище при Теб от безполезно знание, от сърце, което не чувства страх от Аллах, душа, която не чувства задоволство, и молба (ду‘а’), която не е приета.” (Муслим, 6568)

9. Да се обичаме заради Аллах

Друго прекрасно качество, което трябва да развием в нас е да се обичаме едни други единствено за задоволството на Аллах. Да дадем най-доброто от себе си, за да възприемем и развием тази обич в сърцата си, защото тя е знак на чудесна и сърдечна вяра. Тя също се счита за едно от най-добрите ни дела пред Всевишния Аллах.

Му‘аз ибн Джебел رضي الله عنه предава, че попитал Пратеникът на Аллах ﷺ ‘Коя вяра е най-превъзходната’. Той ﷺ отвърнал: „Да обичаш (нещо или някой) заради (задоволството на) Аллах, да мразиш заради Аллах, и да държиш езика си ангажиран със споменава-

нето на Аллах.” Муаз رضي الله عنه попитал: „О, Пратенико на Аллах رضي الله عنه, има ли нещо в допълнение към това?” Той رضي الله عنه отговорил: „Да обичаш за хората това, което обичаш за себе си и да мразиш за тях онова, което мразиш за себе си.” (Тирмизи, 48 и Ахмед)

Ебу Зерр رضي الله عنه предава, че Пратеникът رضي الله عنه казва: „Най-доброто дело е да обичаш заради Аллах и да мразиш заради Аллах.” (Ебу Даууд, 5482)

Следните хадиси трябва да ни стимулират да развием обичта по между ни за задоволството на Аллах.

Му’аз ибн Джебел رضي الله عنه предава, че чул Пратеника رضي الله عنه да казва: „Всевишния Аллах казва: „За онези, които са се обичали заради Мен, Всемогъщия, ще има минбери [въздигнати места] от светлина, на което ще завиждат пророците и шехидите.” (Тирмизи, 381)

‘Умер ибн Ел-Хаттаб رضي الله عنه разказва, че Пратеникът на Аллах رضي الله عنه казва: „Има хора измежду рабите на Аллах, които не са нито Пророци, нито шехиди, а Пророците и шехидите ще им завиждат в Деня на възкресението заради степената им при Всевишния Аллах”. Хората попитали: „Кажете ни, Пратенико на Аллах رضي الله عنه, кои са тези хора?” Той رضي الله عنه отговори: „Това са хората, които са се обичали един с друг заради страхът си към Аллах, без да имат никаква роднинска връзка и без да са раздавали имоти по между си. Кълна се в Аллах, лицата им ще светят, а те [ще стоят] върху [минбери от] светлина. Те няма да изпитват страх в Този ден, когато хората ще се страхуват, и няма да скърбят в Деня, в който хората ще скърбят.” Тогава той رضي الله عنه прочете айета: „Да, за приближените на Аллах не ще има страх и не ще скърбят (10: 62).” (Ебу Даууд, 3520)

Енес ибн Малик رضي الله عنه предава, че един човек попита Пратеника رضي الله عنه за Часа (Деня на равносметката), казвайки: „Кога ще настъпи?” Пратеникът رضي الله عنه каза: „Какво приготви за него?” Този човек отговори: „Нищо освен това, че обичам Аллах и Неговия Пратеник رضي الله عنه”. Пратеника رضي الله عنه каза: „Ти ще бъдеш с този, когото обичаш.” Ние никога не сме били толкова щастливи, както когато чухме

това от Пратеника ﷺ (т.е. *Ти ще бъдеш с този, който обичаш.*) Поради тази причина аз обикнах Пратеника ﷺ, Ебу Бекр и Умер и се надявах, че заради тази моя обич ще бъда заедно с тях, въпреки че моите дела не бяха като техните.” (Бухари, 5/ 37)

‘Абдуллах ибн ‘Аббас ﷺ предава, че Пратеникът на Аллах ﷺ казва: „Обичайте Аллах заради препитанието, с което Той ви облагодетелства (дарява), обичайте мен, защото Аллах ме обича и обичайте моето семейство, заради обичта ви към мен.” (Гирмизи, 6173)

10. Изграждане на всеобщото братство

Като мюсюлмани принадлежащи на *уммата* (общността), ние трябва да изградим братско или сестринско отношение и разбиране помежду ни. Трябва да запомним думите на Аллах, че „*Наистина вярващите са братя*” (49: 10). Неговият Пратеник ﷺ набляга на това, че всеки един мюсюлманин, е брат на другите мюсюлмани. Ние трябва да изградим силни братски връзки с нашите братя мюсюлмани, като знак на нашата вяра.

‘Абдуллах ибн ‘Умер ﷺ предава, че Пратеникът на Аллах ﷺ казва: „*Мюсюлманина е брат на мюсюлманина, той не трябва да го угнетява, нито да го предава на угнетител. Който изпълни нуждите на своя брат, Аллах ще изпълни неговите нужди. Който изкара своя брат (мюсюлманин) от затруднение и Аллах ще го изкара от затруднението в Деня на възкресението. Който прикрие своя брат и Аллах ще го прикрие в Деня на възкресението.*” (Бухари, 3/ 622)

Енес ибн Малик ﷺ предава, че Пратеникът ﷺ казва: „*Никой от вас не е повярвал (истински), докато не пожелае за своя брат (мюсюлманин) онова, което желае за себе си.*” (Бухари, 1/ 12)

Аллах заповяда на нас, мюсюлманите, да бъдем приятели и да се защитаваме едни с други. Ние трябва да се обърнем към Него, Неговия Пратеник ﷺ и към вярващите за подкрепа и защита, ако желаем да сполучим. Всевишния ни забранява да

вземаме за ближни и защитници онези, които се отнасят към Исляма с подигравка и насмешка. Всевишният Аллах казва:

إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ ﴿٥٥﴾ وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٥٦﴾
يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ هُزُوًا وَلَعِبًا مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا
الْكِتَابَ مِن قَبْلِكُمْ وَالْكَفَّارَ أَوْلِيَاءَ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ كُفْرَكُمْ مُؤْمِنِينَ

„Ваш близен е само Аллах - и Неговият Пратеник, и вярващите, които отслужват молитвата и дават милостинята зекят, и се покланят. Който се сближава с Аллах и с Неговия Пратеник, и с вярващите... Привържениците на Аллах, те надделяват. О, вярващи, не взимайте за ближни онези от дарените с Писанието преди вас и от неверниците, които взеха вашата религия на присмех и шега! И бойте се от Аллах, ако сте вярващи!“ (5: 55 - 57)

За да постигнем успех в нашето общо задължение да приканваме цялото човечество към Исляма трябва да има единство, сътрудничество, координация, връзка и взаимно разбиране между организациите за призоваване към Исляма и самите призоваващи. Като братя и сестри мюсюлмани, ние трябва да си помагаме и сътрудничим и да се разбираме по между си, за да прокарваме дейностите, свързани с призива много по-лесно и ефективно.

Ебу Мусā Ел-Еш‘арī رضي الله عنه предава, че когато Пратеникът на Аллах صلى الله عليه وسلم го изпратил заедно с Му‘аз ибн Джебел رضي الله عنه към Йемен, той صلى الله عليه وسلم им казал: „Улеснявайте нещата за хората (отнасяйте се с хората по най-приемливия начин) и не ги правете трудни за тях. Зарадвайте ги с добри новини и направете така, че да нямат нежелание (към добрите дела). И вие трябва да работите в сътрудничество и взаимно разбиране и вслушвайки се един в друг.“ (Бухāри, 8/ 145)

В нашия призив ние трябва да обясним на немюсюлманите

идеята и красотата на братството в Исляма, трябва да ги поканим към споделяне на това наше братство, което се съдържа в Исляма. Безценно е братството в Исляма.

Ен-Ну‘мāн ибн Бешīр رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах ﷺ казва: *„Вие виждате вярващите [относно милосърдието по между си, показвайки обич и любезност сред тях], – приличат на едно тяло, така че когато една част от това тяло не се чувства добре, цялото тяло споделя нейното безсъние и боледува заедно с него.“* (Бухāри, 8/ 40 и Муслим)

Ебу Мусā Ел-Еш‘арī رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах ﷺ казва: *„Истинският вярвац за истинския вярвац са като тухлите на една стена, придават си здравина една на друга.“* Докато казвал това, Пратеникът на Аллах ﷺ притиснал ръцете си, като преплел пръстите си.” (Бухāри, 1/ 468)

Ебу Хурейра رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах ﷺ казва: *„Вярващият е като огледало за вярващия и вярващият е брат на вярващия, който го защитава против недостатък и го защитава в негово отсъствие.“* (Ебу Даўūd, 4900)

11. Враждебност към Шейтана (Сатаната)

Като призоваващи ние трябва да показваме враждебност към прокълнатия *Шейтан*. Винаги трябва да търсим убежище при Аллах от нашепванията и нападките на *Шейтана*. По време на нашия призив трябва да предупреждаваме, както мюсюлманите така и немюсюлманите, да избягват следване на стъпките на *Шейтана*. Трябва да подчертаем пред немюсюлманите ислямската концепция за *Шейтана*, като явен враг на човека. Аллах ни напътства да страним от лоши мисли и лоши постъпки. Той ни напомня да не допускаме *Шейтана* да ни примами към следване на неговия път, защото той е наш явен враг. Всевишният Аллах казва:

يَأْتِيهَا النَّاسُ كُلُّوْا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَلًا طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ

عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿١٦٨﴾ إِنَّمَا يَأْمُرُكُم بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

„О, хора, яжте от онова по земята, което е позволено и приятно! И не следвайте стъпките на сатаната! Той за вас е явен враг. Той ви повелява само злина и поквара, и да говорите за Аллах онова, което не знаете.” (2: 168 - 169)

يَبْنِي ءَادَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمْ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُم مِّنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْءَٰهُمَا إِنَّهُ يَرَئِكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِّنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

„О, синове на Адем, да не ви замае сатаната, както извади вашите родители от Рая, смъквайки от тях одеждата, за да им покаже срамотиите. Той ви вижда, той и неговият род, откъдето вие не ги виждате. Ние сторихме сатаните покровители на неверниците.” (7: 27)

إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَنِ عَدُوٌّ مُّبِينٌ

„Сатаната е явен враг за човека.” (12: 5)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

„О, вярващи, не следвайте стъпките на сатаната! А който следва стъпките на сатаната, на него повелява той покварата и порицаваното. И ако не бе благодатта на Аллах към вас и Неговата милост, никой от вас не ще бъде никога чист. Но Аллах пречиства когото пожелае. Аллах е всечуващ, всезнаещ.” (24: 21)

إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُوا حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ

„Сатаната е ваш враг. Затова го приемете като враг! Той призовава своите последователи, само за да станат обитатели на Пламъците.” (35: 6)

أَلَمْ أَعْهَدَ إِلَيْكُمْ يَبْنَى ءَادَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ ۖ إِنَّهُ لَكُمُ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٦٦﴾ وَإِنْ
أَعْبُدُونِي ۚ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٦٧﴾ وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ

„Не ви ли повелих, о, синове на Адем, да не служите на сатаната? Той е ваш явен враг. А на Мен да служите! Това е правият път. Заблуди той много народи сред вас. Не сте ли проумели?“
(36: 60-62)

Ние трябва да отбягваме *Шейтана* във всичките значения на тази дума. Аллах ни напомня, че *Шейтана* прави щедри обещания, само за да ни заблуди и измами. Онези, които вземат *Шейтана* за другар ще пребивават вечно в Ада. Аллах ни казва:

الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ ۗ وَاللَّهُ يَعِدُكُم مَّغْفِرَةً مِّنْهُ وَفَضْلًا ۗ وَاللَّهُ
وَاسِعٌ عَلِيمٌ

„Сатаната ви заплашва с бедност и ви повелява поквара, а Аллах ви обещава от Себе Си опрощение и благодат. Аллах е всеобхватен, всезнаещ.“ (2: 268)

وَمَنْ يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِّنْ دُونِ اللَّهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُّبِينًا ﴿١١٦﴾ يَعِدُهُمْ وَيُمَنِّيهِمْ
وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ﴿١١٧﴾ أُولَٰئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَلَا يَجِدُونَ عَنْهَا مَحِيصًا

„Който приема не Аллах, а сатаната за покровител, той ще понесе явна загуба. Обещава им и ги подбужда към копнеж. Ала сатаната им обещава само измамност. На тези мястото им е Адът и не ще намерят избавление от него.“ (4: 119 - 121)

وَإِذْ زَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمْ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي
جَارٌ لَّكُمْ ۗ فَلَمَّا تَرَآتِ الْفِئْتَانَ نَكَصَ عَلَىٰ عَقَبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنْكُمْ إِنِّي أَرَىٰ
مَا لَا تَرَوْنَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ ۗ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ

„И разкраси пред тях делата им сатаната, и рече: „Няма кой да ви надвие днес сред хората, щом съм аз до вас.“ Но щом двата отряда се съгледаха, той се обърна на пети и рече: „Непричастен

съм към вас. *Аз виждам онова, което вие не виждате. Страхувам се от Аллах. Аллах е суров в наказанието.*” (8: 48)

Аллах е нашия защитник (2: 257)⁴⁶. Той ни напътства да търсим Неговата защита против влиянието на *Шейтана*. Следващите *айети* трябва да осведомят немюсюлманите и да ги накарат да осъзнаят, че Аллах ни насочва към богобоязливостта.

وَأَمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٠٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَا مَسَّهُمْ طَافٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ

„А ако те изкуси от сатаната изкушение, потърси убежище при Аллах! Той е всечуващ, всезнаещ. Когато натрапливо видение от сатаната засегне богобоязливите, те си спомнят [за Аллах] и ето ги - зрящи!” (7: 200 - 201)

وَأَمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

„И ако те подбуди сатаната, при Аллах търси убежище! Той е Всечуващия, Всезнаещия.” (41: 36)

Пратеникът на Аллах ﷺ също ни съветва да търсим защита при Аллах от нашепванията и нападките на *Шейтана*.

Ебу Катаде رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах ﷺ казва: „Добрите сънища са от Аллах, а лошите – от *Шейтана*. Така че, който от вас е видял в (съня си) нещо, което не харесва, трябва да плюе без слюнка три пъти на лявата си страна и да търси убежище при Аллах от *Шейтана*, и така той няма да му навреди, а също така *Шейтана* не може да се появява в моя образ.” (Бухари, 9/124)

Са'ид ибн Ел-Мусейиб رضي الله عنه предава, че Ебу Хурейра رضي الله عنه казва: Чух Пратеника ﷺ да казва: „Няма дете, което да се е родило, без да е докоснато от *Шейтана*, след като е родено и тогава то започва

⁴⁶ „Аллах е Покровителят на вярващите. Той ги извежда от тъмнините към светлината. А сатаните са покровители на невярващите. Те ги извеждат от светлината към тъмнините. Те са обитателите на Огъня, там ще пребивават вечно”.

да плаче шумно заради това докосване, с изключение на Мерйем и нейния син.” И Ебу Хурейра каза: „Прочети, ако искаш: „И Те моля да я закриляш от прокудения Сатана, заедно с потомството ѝ!” (3: 36).” (Бухари, 6/ 71)

Сюлейман ибн Сурад رضي الله عنه предава: „Докато стоях в компанията на Пратеника на Аллах ﷺ двама мъже се ругаеха и единият от тях започна да почервенява от яд, а шийните му вени се подуха (от ярост). А Пратеникът на Аллах ﷺ каза: „Знам думи, които ако бъдат изречени от него, той ще се отпусне вследствие на това. Ако той каже „Търся убежище при Аллах от Шейтана” всичкият му гняв ще изчезне.” Тогава някой казал на този мъж: Пратеникът ﷺ каза: „Търси убежище при Аллах от Шейтана!”, а ядосаният човек казал: „Да не съм луд?” (Бухари, 4/ 502)

‘Усмāн ибн Абу Ел-‘Ас رضي الله عنه разказва, че отишъл при Пратеника на Аллах ﷺ и казал: „О, Пратенико на Аллах, Шейтана се намесва в моята молитва и моето четене на Коран, и ме обърква.” Тогава Пратеникът на Аллах ﷺ казал: „Това е (онова, което прави Шейтана) познато като хинзѐб, и когато почувстваш въздействието му, търси закрила при Аллах от това и плюй три пъти на лявата си страна.” Аз направих това и Аллах го премахна от мен.” (Муслим, 3/ 5463)

Необходимо е ясно да обясним на немюсюлманите, че който се обърне към Аллах за помощ ще бъде защитен от Шейтана. Ако те искат да освободят себе си от набезите на Шейтана, те трябва да повярват в Аллах, да се страхуват от Него и да Му се подчинят, приемайки Исляма като сигурна защита.

Ебу Хурейра رضي الله عنه предава, че Пратеникът ﷺ веднъж завършвайки молитвата казва: „Шейтана дойде срещу мен и се опита да прекъсне моята молитва, но Аллах ми даде надмощие над него и аз го задуших. Без да се колебая, аз реших да го вържа за една от колоните на джамията, докато не дойдете сутринта и го видите. Тогава си спомних думите на Пророка Сюлейман: „Господи мой, дари ме с царство, което няма да има никой друг след мен.” Тогава Аллах накара Шейтана да се върне с наведена

глава.” (Бухари, 2/ 301)

Джабир ибн ‘Абдуллах предава ﷺ, че Пратеника на Аллах ﷺ казва: „Когато един човек влезе в своя дом, да спомене името на Аллах при влизане и също, когато се храни, и тогава Шейтана казва (на себе си): „За теб няма място да прекараш нощта и няма вечеря.” Но когато той влезе, без да спомене името на Аллах, Шейтана казва: „Ти намери място да прекараш нощта.” И когато той не спомене името на Аллах при хранене, Шейтана казва: „Ти намери място да прекараш нощта и вечеря”. (Муслим, 5006)

Енес ибн Малик ﷺ предава, че Пратеникът на Аллах ﷺ казва: „Когато човек излезе от къщата си и каже: „В името на Аллах, уповах се на Аллах, няма могъщество и няма сила, освен Аллах” в това време на него му се казва: „Ти си напътен, защитен и опазен.” Шейтаните ще бягат далеч от него, а друг Шейтан ще каже: „Как може да се справиш с човек, който е напътен, защитен и опазен?” (Ебу Даууд, 5076)

12. Въздържане от завист и ревност

Друга важна черта, която трябва да проявяваме като призоваващи, е да отбягваме да изпитваме завист или ревност. Това е задължение за нас – да отбягваме зависта според нашите възможности. Да си припомним, че завистта отнема от нашите добри дела и от нашата вяра.

Ебу Хурейра ﷺ предава, че Пратеникът на Аллах ﷺ казва: „Отбягвайте завистта, защото завистта унищожавя добрите дела, както огъня изгаря тревата.” (Ебу Даууд, 4885)

Ез-Зубейр ибн Аввам ﷺ предава, че Пратеникът на Аллах ﷺ казва: „Към вас се прокрадва болестта на общностите преди вас: завистта и ненавистта. А ненавистта е премахващо качество, то премахва религията, точно така, както бръснарят премахва косата.” (Тирмизи, 5039 и Ахмед)

Като призоваващи ние ще трябва да търсим закрила при

Аллах от нашепванията на *Шейтана*, който вреди, въвличайки ни в завист:

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴿١﴾ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ﴿٢﴾ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ﴿٣﴾
وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ﴿٤﴾ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ

„*Кажу [о, Мухаммед]: „Опазил ме Господът на разсъмването от злото на онова, което е сътворил, и от злото на тъмнината, когато настъпи, и от злото на духащи по възлите [магьосници], и от злото на завистник, когато завиди!*” (113: 1 - 5)

Контролирайки завистта си, ние сме проявили висш характер. Пречиствайки от себе си всички видове обиди, неодобрение, неправди и измами, всичките, които са от *Шейтана*.

‘Абдуллах ибн ‘Амр ибн Ел-‘Ас رضي الله عنه предава, че когато Пратеникът на Аллах صلى الله عليه وسلم беше запитан ‘кой е най-превъзходният’ – той отговори: „*Всеки, чието сърце е чисто от мърсотия (мехмум ел-қалб) и чийто език казва истината.*” На казаното неговите слушатели разбрали „*чийто език казва истината*”, но не разбрали „*мехмум ел-қалб*” той отговорил: „*Онзи, който е чист, онзи, който е чист, без грях, неправда или измама.*” (Тирмизи, 5221, Ибн Мадже и Бейхақи)

Знаейки каква е опасността от онова, което завистта може да причини на нас и на нашата религия, за нас, призоваващите, е задължение да се въздържаеме от всякакъв вид завист или ревност. Вместо това ние трябва да се обединим в повелите на Исляма. Ние трябва да работим заедно и хармонично в разпространяването му. Също трябва да повеляваме, както на мюсюлманите така и на немюсюлманите, да се въздържат от завист или ревност. Да ги приканим да се обърнат към Аллах и да търсят защита при Него от злото на *Шейтана*. Трябва да им напомним, че неподчинението на *Шейтана* към Аллах и обитаването му в Огъня на Ада, са заради неговата завист и ревност към Адем (17: 61- 63)⁴⁷. Нека да обърнем

⁴⁷ „И когато казахме на ангелите: „Сведете чела пред Адам!”, те се поклониха, освен Иблис. Рече: „Нима да се поклоня на този, когато Ти сътвори от глина?” И

внимание на следната препоръка от Пратеника на Аллах ﷺ:

Ебу Хурейра رضي الله عنه предава, че Пратеника на Аллах ﷺ казва: „*Пази се от съмнението, защото съмнението е най-лошото от всички измислици, не търси недостатъци в другите, не шпионирай, не бъди подозрителен към другите, не изоставяй (не прекъсвай роднинските си връзки с) другите и не ги мрази. О, раби на Аллах, бъдете братя (така, както Аллах ви е повелил)*” (Бухари, 8/ 90)

13. Опазване на сърцата ни от злоба, ненавист и подозрение

Ние непременно трябва да опазим сърцата си от злоба, ненавист и подозрение спрямо нашите братя мюсюлмани. Да не ги изоставяме в моменти на нужда. Това е необходимо, за да избегнем набезите на *Шейтана*, който цели да предизвика вражда и ненавист между мюсюлманите (5: 91) ⁴⁸. Затова трябва да се придържаме към *Сунната* на Пратеника ﷺ, според следните *хадиси*:

Енес ибн Малик رضي الله عنه предава: Пратеникът на Аллах ﷺ ми каза: „*Синко мой, ако ти си в състояние да прекараш сутринта и вечерта, опазвайки своето сърце от злоба, към когото и да било, тогава направи го.*” След това каза: „*Синко мой, това е моята Сунна и онези, които обичат моята Сунна, наистина ме обичат, а онези, които ме обичат, ще влезнат в Рая.*” (Тирмизи, 157)

Ебу Хурейра رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах ﷺ казва: „*Пазете се от подозрение, защото то е най-лошата измислица, и не се взирайте в недостатъците на другите, и не се шпионирайте, и не се мразете, и не прекъсвайте роднинските си връзки. О, раби на Аллах, бъдете братя!*” (Бухари, 8/ 717)

рече: „Да Ти покажа ли какъв е този, когото Ти почете повече от мен? Ако ми дадеш отсрочка до Деня на възкресението, аз непременно ще завладее неговото потомство, освен малцина.” Рече: „Върви! А който от тях те последва, възмездие то ви е Адът - обилно възмездие”.

⁴⁸ „*Сатаната цели именно да всее между вас вражда и ненавист чрез виното и играта на късмет, и да ви възпре от споменаването на Аллах, и от молитвата. Не ще ли престанете?*”

Енес ибн Малик رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах ﷺ казва: *„Не се мразете, не бъдете подозрителни едни към други и не прекъсвайте роднинските си връзки, а бъдете братя, о, раби на Аллах. И не е позволено за един мюсюлманин да прекъсва отношенията си с друг (или да не му говори) за повече от три ноци.“* (Бухари, 8/ 99)

14. Милосърдие и доброжелателност

Като призоваващи, ние сме длъжни да покажем нашето милосърдие и доброжелателност, към нашите братя, приканвайки ги към Исляма. Това е от *Сунната* на Пратеника на Аллах ﷺ. Той ﷺ не само показва милосърдие и доброжелателност към човечеството, и особено към вярващите, но освен това препоръча същото и на тях.

„Дойде вече Пратеник при вас измежду вас самите. Тежко е за него вашето затруднение, загрижен е за вас, към вярващите е състрадателен, милосърден.“ (9: 128)

‘Усама ибн Зейд رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах ﷺ казва: *„Аллах е милостив само към онези, които са милостиви (към другите.)“* (Бухари 2/ 373)

‘Абдуллах ибн ‘Амр ибн Ел-‘Ас رضي الله عنه разказва: *„Наистина Пратеникът на Аллах ﷺ каза думите на Аллах, Най-великия, Всеславния, които Ибрахим изрекъл: „Господи мой, те заблудиха мнозина от хората. Който ме последва, той е с мен, а който ми се възпротиви - Ти си опрощаващ, милосърден.“* (15: 36), а Иса изрекъл: *„Ако ги измъчваш - те са Твои раби, а ако ги опростиш - Ти си Всемогъщия, Премъдрия.“* (5: 118) Тогава той ﷺ вдигна своите ръце и каза: *„О, Господи, моята общност, моята общност...“* и се разплака. Тогава Всевишния Аллах каза: *„О, Джибрил, иди при Мухаммед (въпреки, че аз знам всичко) и го попитай: „Какво те накара да заплачеш?“* Така Джибриил عليه السلام дойде при него и го попита, а Пратеникът на Аллах ﷺ му отвърна каквото каза току що (въпреки, че знаел, че Аллах знае всичко). Тогава Аллах каза: *„О, Джибрил, иди при Мухаммед и му кажи:*

„Наистина, Ние ще те направим доволен, като почетем твоята общност и няма да те оставим недоволен.“ (Муслим,1/ 397)

‘Айша رضي الله عنها, съпругата на Пратеника صلى الله عليه وسلم предава, че Пратеникът на Аллах صلى الله عليه وسلم казва: *„Наистина Аллах е добър и обича доброта и удостоява с доброта. И не удостоява с нея, този който е суров и онзи, зад когото стои каквото и да било, освен доброта.“* (Муслим, 4/ 6273)

Ебу Хурейра رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах صلى الله عليه وسلم казва: *„Милостта на Аллах е разпределена на сто части. И Той е низпослал една стотна част от Своята милост над джиновете, хората и насекомите. Заради тази част те изпитват обич едни към други, изпитват доброта едни към други и дори животните се отнасят към малките си с привързаност. И Аллах е запазил деветдесет и девет части от Своята милост за Своите предани раби в Деня на възкресението.“* (Муслим, 6631)

Джабир ибн ‘Абдуллах رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах صلى الله عليه وسلم казва: *„Всяка добрина е садака, и доброта включва да посрещнеш твоя брат с усмихнато лице, и да му налееш вода от твоя съд в неговия съд.“* (Тирмизи, 1910 и Ахмед)

В съответствие с препоръката на Пратеника на Аллах صلى الله عليه وسلم, да бъдем милостиви и добри, е необходимо още да приканваме всички към това. Ние трябва да бъдем мили и добри, за да представим Исляма на нашите братя мюсюлмани, които не го приемат напълно и също на онези немюсюлмани, които не се сражават с нас и не ни прогонват от домовете ни, чрез добродетелта и достойнството на ислямската вяра. Аллах ни заповяда да се държим добронамерено към тази група немюсюлмани (които не се сражават с нас и не ни прогонват от домовете ни) (60: 8-9)⁴⁹. Ние имаме възможност да покажем нашата доброжелателност и

⁴⁹ „Аллах не ви забранява да се отнасяте с добро и да постъпвате справедливо към онези, които не воюват с вас в религията и не ви прогонват от домовете ви. Аллах обича справедливите. Аллах ви забранява само да се сближавате с онези, които воюват с вас в религията и ви прогонват от домовете ви, и помагат за прогонването ви. А които се сближават с тях - те са угнетителите“.

милосърдие към тях, приканвайки ги към Исляма по най-добрия начин, спомняйки си за наказанието, което очаква всеки отхвърлил истината и отказал да приеме Исляма.

15. Любов към изучаване на Ислямско знание

Като призоваващи, ние трябва да се сдобием с Ислямско знание, знание за *Корана* и *Сунната*. Това е задължение за нас, защото Пратеникът на Аллах ﷺ заповяда на всички нас хората да търсим знание.

Енес ибн Малик رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах ﷺ казва: „*Търсенето на знание е задължение за всеки мюсюлманин.*” (Ибн Мадже 1/ 224 и Тирмизī, 218)

Ние мюсюлманите трябва да молим Аллах да увеличи нашето знание за Исляма:

... رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا

„... „*Господи, надбави ми знание!*” (20: 14)

Умму Селеме رضي الله عنها предава, че Пратеникът на Аллах ﷺ след сутрешната молитва казваше: „*О, Аллах, аз Те моля за полезно знание, за приемливи дела, и за добро препитание.*” (Тирмизī, 2487; Ахмед и Ибн Мадже)

Едно от качествата на вярващия е да обича търсенето на знание. Следващият *хадис* трябва да ни насърчи към непрекъснато търсене на Ислямско знание:

Ебу Са'ид Ел-Худри رضي الله عنه предава, че Пратеникът ﷺ казва: „*Един вярващ никога не се задоволява с придобитото знание. Той ще продължава да търси знание до неговата смърт и влизането му в Дженнета.*” (Тирмизī, 222)

Като призоваващи, ние трябва да търсим повече знание за Исляма. Трябва да приканваме и немюсюлманите да узнаят за *Корана* и *Сунната*, странейки от всички изопачения (изкривявания) писани против Исляма. Следващите няколко *хадиса* и *айета*

от Корана трябва да ни вдъхновят в придобиването на знания:

يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ ۚ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا ۗ وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ

„Той дарява мъдростта комуто пожелае, а който е дарен с мъдростта, е дарен с голямо добро. Но само разумните се поучават.” (2: 269)

قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ۗ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ

„Кажи: „Нима са равни онези, които знаят, и онези, които не знаят? Поучават се само разумните хора.” (39: 9)

يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

„Аллах ще въздигне по степени онези от вас, които вярват и са дарени със знание. Сведуц е Аллах за вашите дела.” (58: 13)

Предава ‘Абдуррахман ибн Ебу Бекра رضي الله عنه, че според неговия баща Пратеникът صلى الله عليه وسلم е казал: „Ако Аллах пожелае доброто за един човек, Той го научава да разбира религията; и разбира се, знанието се постига чрез учене.” (Бухарӣ, 1/ 67)

Предава Муауийе ибн Ебу Суфиян رضي الله عنه, че Пратеникът на Аллах صلى الله عليه وسلم казва: „Добрината е един (вроден) навик, докато злото е инат. На когото Аллах пожелае доброто, му помага да разбира религията.” (Ибн Мадже, 1/ 221)

‘Абдуллах ибн ‘Аббас رضي الله عنه предава, че Пратеникът صلى الله عليه وسلم казва: „Един учен в религията е по-страшен (труден) за Шейтана, отколкото хиляда, които правят ибадет.” (Ибн Мадже, 1/ 222)

Кесир ибн Кайс رضي الله عنه предава, че Ебу Дерда رضي الله عنه казва: „Аз чух Пратеникът صلى الله عليه وسلم да казва: „Който тръгне да търси знания в името на Аллах, то Аллах му улеснява пътя към Дженнета. Наистина меляикетата (ангелите) закрилят с крилата си този, който е тръгнал да търси знания, заради Аллах. Наистина, за учения човек искат прошка от Аллах всички създания на небесата и земята, дори и рибите в морето. Превъзходството на учения пред

обикновения човек е като превъзходството на луната пред останалите звезди. И действително, учените са наследници на пратениците, и пратениците не са оставили нито динар, нито дирхем, а са оставили само знание, и който вземе от него, той е взел един огромен дял.” (Ибн Мадже 1/223)

‘Абдуллах ибн Катаде رضي الله عنه предава от неговия баща, че Пратеникът ﷺ казва: „Най-доброто, което един човек може да остави (след неговата смърт) са три неща: Праведно дете, което прави дуа за него; Садака, която продължава да му носи награда (дори и след неговата смърт); знание, което се практикува след него (след смъртта му).” (Ибн Мадже 1/ 241)

Хасан Ел-Бесри رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах ﷺ казва: „Който умре в положение на придобиване на знание, с намерение да помогне за съживяването на Исляма, той ще бъде на една степен с Пратениците в Дженнета.” (Тирмизи, 249)

Енес ибн Малик رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах казва: „Който тръгне да търси знание, той е по Пътя на Аллах, докато се завърне.” (Тирмизи, 220)

‘Абдуллах ибн ‘Аббас رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах ﷺ казва: „Придобиването на знание в компания, за един час от нощта е по-добре, отколкото прекарването на цялата нощ в намаз (молитва).” (Тирмизи, 256)

Ебу Хурейра رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах ﷺ казва: „Този свят е прокълнат и всичко, което се съдържа в него, освен Споменаването на Аллах и каквото Той харесва: ученият и учащият се.” (Тирмизи, 5176 и Ибн Мадже)

За да бъдем от преуспелите в земния и най-вече в Отвъдния живот, ние трябва да придобиваме знание за задоволството на Аллах. Това знание трябва да бъде използвано за призоваване, като искрена услуга за Исляма, така че Аллах да бъде доволен от нас. Знанието не трябва да бъде използвано за егоистични или собствени интереси. Да си вземем поука от следващите хадиси:

Ебу Хурейра رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах ﷺ казва: „Който придобива знание за задоволството на Аллах е търсец (знание), и който придобива знание за да спечели земни облаги, той не ще усети миризмата на Дженнета в Съдния ден.” (Ибн Мадже 1/ 252)

Кя'аб ибн Малик رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах ﷺ казва: „Който придобива знание, за да изпада в полемика с други учени, за да изпита превъзходството си над тях, или да спори с невежи, или за да привлече вниманието на хората, Аллах ще го захвърли в Огъня.” (Тирмизи, 255 и Ибн Мадже)

16. Приканване към тевхид (единобожие) и устойчиво знание

Друга много важна черта, която ние призоваващите трябва да развиваме е да приканваме хората към единобожие и устойчиво знание за Исляма. Трябва да изучаваме Исляма, базиран върху знанието на *Корана* и достоверните *хадиси*, както Пратеникът ﷺ успешно предаде Истината с уверено знание. Аллах казва:

قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ

„Кажи: „Това е моят път. Призовавам към Аллах с прозорливост - аз и всеки, който ме последва. Пречист е Аллах! Аз не съм от съдружаващите.” (12: 108)

Пратеникът ﷺ беше, като другите Пратеници преди него, които приканваха хората към вярата в единството на Аллах. *Корана* и *Сунната* ни повеляват:

قُلْ يَتَأْتِيهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَتَأْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ

„Кажи: „О, хора, аз съм Пратеника на Аллах при всички вас - на Онзи, Чиего е владението на небесата и на земята. Няма друг бог, освен Него. Той съживява и Той умъртвява. Вярвайте в Аллах

и в Неговия Пратеник...” (7: 158)

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهُهُ وَاحِدٌ فَمَن كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا

„Кажси: „Аз съм само човек като вас и ми се разкрива само, че вашият Бог е единственият Бог. Който копнее за срещата със своя Господ, да върши праведни дела и в служенето си на своя Господ никого да не съдружава с Него!” (18: 110)

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝ اللَّهُ الصَّمَدُ ۝ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۝ وَلَمْ يَكُن لَّهُ كُفُوًا أَحَدٌ

„Кажси [о, Мухаммед]: „Той е Аллах - Единствения, Аллах, Целта [на всички възжеления]! Нито е раждал, нито е роден, и няма равен Нему.” (112: 1 - 4)

Предава ‘Абдуллах ибн ‘Аббас رضي الله عنه, че когато Пратеникът صلى الله عليه وسلم изпрати Му’аз ибн Джебел رضي الله عنه към Йемен, той صلى الله عليه وسلم му каза: „Ти отиваш към хора на Писанието. Първо ги призови да обожават единствено Аллах; и когато те опознаят Аллах, оповести ги, че Аллах е повелил петкратната молитва в денонощието; и ако започнат да спазват молитвата, оповести ги за зекята. И той да бъде вземан от богатите сред тях и раздаван на бедните сред тях; и ако те ти се подчинят в това, вземай зекят от тях и не вземай най-хубавото от хората за зекят.” (Бухарӣ, 2/ 537)

Има три вида *тевхид*, които трябва да обясняваме много ясно. Първият вид е *тевхид Рубубийе* – това е признаването на единственото Господство на Аллах. Аллах е единственият Създател, Владетел и Устроител.

Вторият вид е *тевхид Улюхийе*. Това означава, че Аллах е Единствения, достоен да се обожават. Той е Съзателят на всички хора и *джинове*, които трябва да обожават Единствено Него. Никой не заслужава да бъде обожаван истински, освен Аллах. Всяко нещо трябва да извършваме според закона на Аллах и това е начин на обожаване. Нашият искрен *‘ибадет* (обожаване) трябва да бъде извършен единствено за задоволството на Аллах.

Третият вид е *тевхид Есма ве-с-Сифат*. Това означава, че единствено на Аллах принадлежат най-прекрасните имена и качества, които се намират в *Корана* и *Хадисите*. Цялата възхвала принадлежи на Аллах и никой не може да се описва с Неговите красиви Имена и Качества.

Най-логичната идея за вярата в единството на Аллах (*тевхид*), която всеки разумен човек би могъл да си представи е породена от причината, че ако имаше две, три или повече „божества“, тогава цялата Вселена би изпаднала в хаос, заради тяхното съперничество и борба за надмощие. Аллах казва:

لَوْ كَانَ فِيهِمَا آٰهَةٌ اِلَّا اللّٰهُ لَفَسَدَتَا ۗ فَسُبْحٰنَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُوْنَ

„Небесата и земята щяха да се разрушат, ако имаше на тях други богове, освен Аллах. Пречист е Аллах, Господът на Трона, от онова, което Му приписват!“ (21: 22)

مَا آٰخَذَ اللّٰهُ مِنْ وَّلَدٍ وَّمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ اِلٰهٍ ۗ اِذَا لَذَهَبَ كُلُّ اِلٰهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّا

بَعْضُهُمْ عَلٰٓى بَعْضٍ سُبْحٰنَ اللّٰهِ عَمَّا يَصِفُوْنَ

„Аллах не се сдоби със син и няма друг бог заедно с Него. Иначе всеки бог щеше да отнесе онова, което е сътворил, и едни от тях щяха да надделят над други. Пречист е Аллах над онова, което описват“ (23: 91)

Немюсюлманите трябва да узнаят, че *Корана* учи хората на искрена вяра и придържане към абсолютното единство на Аллах и единство, което е възвишено послание за всички. Това послание ни казва, че няма друг бог, освен Аллах, Той е Вечноживия, Вездесъщия (3: 2)⁵⁰ и Единствения, Който дава живот и смърт (3: 156;⁵¹ 6: 95;⁵² 15: 23⁵³).

⁵⁰ „Аллах! Няма друг Бог освен Него - Вечноживия, Вездесъщия!“

⁵¹ „О, вярващи, не бъдете като онези, които не вярваха и казваха на своите братя, когато странстваха по земята или бяха завоеватели: „Ако бяха при нас, нямаше да умрат и нямаше да ги убият.“, за да огорчи Аллах сърцата им. Аллах съживява и умъртвява. Аллах съзира вашите дела“.

⁵² „Аллах разпуква зърното и костилката. Изважда Той живото от мъртвото и изважда мъртвото от живото. Това е Аллах! Как сте подлъгани!“

Корана ни учи да засвидетелстваме, че няма друг бог, достоен да бъде обожаван, освен Аллах (47: 19)⁵⁴. Също така Пратеникът на Аллах ﷺ набляга на важността от *тевхид*. Това виждаме и в *хадисите* относно единобожието, които четем.

Вярата в Аллах изисква да отбягваме всички форми на съдружаване с Аллах, както и говоренето за Аллах на неща, за които ние нямаме познания (7: 33⁵⁵; 6: 103⁵⁶). Аллах е Единствения, Той не е един от Троицата (5:72)⁵⁷, нито един от двама (16:51)⁵⁸. Той не е раждал син (2: 116⁵⁹; 6: 100⁶⁰; 10: 68⁶¹; 19: 35⁶²) нито е роден (112: 3)⁶³. Няма съпруга, нито дъщери (6: 100 - 101⁶⁴; 16: 57⁶⁵; 37: 149 - 157⁶⁶). Със сигурност Аллах няма съдружник (6:

⁵³ „Наистина Ние съживяваме и умъртвяваме, и Ние сме наследниците”.

⁵⁴ „И знай [о, Мухаммед], че няма друг Бог освен Аллах! И моли опрощение за своя грях и за вярващите мъже и жени! Аллах знае къде се движите и къде пребивавате”.

⁵⁵ „Кажи: „Моят Господ възбрани само скверностите, явните от тях и скритите, и греха, и гнета без право, и да съдружавате Аллах с онова, на което не е низпослал довод, и да говорите за Аллах онова, което не знаете”.

⁵⁶ „Не Го достигат погледите, ала Той достига погледите. Той е Всепроникващия, Сведущия”.

⁵⁷ „Бяха неверници онези, които рекоха: „Аллах, това е Месията, синът на Мерйем.” А Месията рече: „О, синове на Израил, служете на Аллах - моя Господ и вашия Господ! За онзи, който съдружава с Аллах, възбрани му Аллах Рая и неговото място е Огънят. Угнетителите нямат закрилници.”

⁵⁸ „И отреди Аллах: „Не приемайте два бога! Един е Бог. От Мен се бойте, само от Мен!”

⁵⁹ „И рекоха: „Аллах се сдоби със син.” Пречист е Той! Да, Негово е всичко и на небесата, и на земята. Всички се покоряват на Него”.

⁶⁰ „И отреди на Аллах съдружници и от джиновете, въпреки че Той ги е сътворил. И в своето неведение Му измислиха синове и дъщери. Пречист е Той, превисоко е над онова, с което Го описват!”

⁶¹ „Рекоха: „Аллах се сдоби със син.” Пречист е Той! Той е Пребогатия. Негово е всичко на небесата и всичко на земята. Нямаме довод за това. Нима говорите за Аллах, каквото не знаете?”

⁶² „Не подобава на Аллах да се сдобива със син. Пречист е Той! Щом реши нещо, Той само му казва: „Бъди!” И то става.”

⁶³ „Нито е раждал, нито е роден”.

⁶⁴ „И отреди на Аллах съдружници и от джиновете, въпреки че Той ги е сътворил. И в своето неведение Му измислиха синове и дъщери. Пречист е Той, превисоко е над онова, с което Го описват! Първосъздателя на небесата и на земята! Как да има Той дете, щом няма съпруга и всяко нещо е сътворил, и всяко нещо знае?”

⁶⁵ „И отреждат за Аллах дъщерите - пречист е Той!, - а за себе си - онова, което възжелават.”

⁶⁶ „И ги питай [о, Мухаммед] какво мислят - нима за твоя Господ са дъщерите, а за тях - синовете? Или Ние в тяхно присъствие сътворихме ангелите от женски пол?”

163)⁶⁷. Няма подобен Нему (42: 11⁶⁸; 112: 1 - 4)⁶⁹. *Коранът* ни учи да обожаваме единствено Аллах. Аллах казва:

الرَّكَتِيبُ أَحْكَمَتْ آيَاتُهُ تَمَّ فَصَّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ حَبِيرٍ ﴿١٠﴾ أَلَّا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ

„Елиф. Лям. Ра. Книга, знаменията на която бяха утвърдени, после разяснени от премъдър, сведущ, за да обожавате единствено Аллах..” (11: 1 - 2)

Трябва да показваме на християните, че *Свещения Коран* ни води към истината за Исус Христос (*Иса*). *Иса* не беше нищо повече от един *раб* на Аллах от синовете на *Израил* (43: 59)⁷⁰. Той беше знамение за тях (23: 50)⁷¹. Той беше син на *Мерйем* (3: 45)⁷². И не беше син на Аллах (9: 30)⁷³. Той е сред Пратениците, удостоени с твърдост. Той не беше нещо повече от Пратеник на Аллах (4: 171)⁷⁴. С позволенията на Аллах, той извършваше чудеса (3: 49)⁷⁵. *Иса* беше създаден, както бе създаден Адем. Аллах

Ала не! Те изричат своя измислица: „Аллах роди.” Те наистина са лъжци. Нима Той предпочете дъщерите пред синовете? Какво ви е, та така отсъждате? Не ще ли се поучите? Или имате явен довод? Тогава донесете вашето писание, ако говорите истината!”

⁶⁷ „Няма Той съдружник. Това ми бе повелено и съм първият отдаден на Аллах.”

⁶⁸ „Няма подобен Нему. Той е Всечувация, Всезряция”.

⁶⁹ „Кажу [о, Мухаммед]: „Той е Аллах - Единствения, Аллах, Целта [на всички възжеления]! Нито е раждал, нито е роден, и няма равен Нему.”

⁷⁰ „Той е само раб, когото Ние дадохме благодат и го сторихме пример за синовете на *Израил*.”

⁷¹ „И сторихме [*Иса*] сина на *Мерйем* и майка му знамение, и ги приютихме на хълм, където имаше покой и извор.”

⁷² „Козато ангелите рекоха: „О, *Мерйем*, Аллах те благовества за Слово от Него. Името му е *Месията Иса*, синът на *Мерйем*, знатен в земния живот и в отвъдния, и е от приближените [на Аллах].”

⁷³ „И рекоха юдеите: „Узейр е синът на Аллах.” И рекоха християните: „*Месията* е синът на Аллах.” Това те го изричат, приличат в думите на онези, които преди не повярваха. Аллах да ги поразу! Как така се подлъгват!”

⁷⁴ „О, хора на Писанието, не прекалявайте в своята религия и говорете за Аллах само истината! *Месията Иса*, синът на *Мерйем*, е само пратеник на Аллах и Негово Слово, което Той извести на *Мерйем*, и дух от Него. И вярвайте в Аллах и в Неговите пратеници, и не казвайте: „Троица!” Престанете! Това е най-доброто за вас. Аллах е единственият Бог. Пречист е Той, за да има рожба! Негово е всичко на небесата и всичко на земята. И достатъчен е Аллах за довереник.”

⁷⁵ „И ще го стори пратеник при синовете на *Израил*: „Донесох ви знамение от вашия Господ. Ще създам за вас от глина образ на птица, ще духна в нея и ще стане птица с позволенията на Аллах. И ще изцвявам слепи и прокажени, и ще съживявам мъртви с позволенията на Аллах. И ще ви съобщавам какво ядете и с какво се

създаде Адем от пръст, после му каза: „Бъди” и той стана (3: 59)⁷⁶. Иса учеше хората на *тевхид* (единобожие) (5: 116 - 117)⁷⁷. Той учеше своите ученици да обожават Аллах по правилния начин (3: 51)⁷⁸. Наистина се разтръбвява от неверниците, че Аллах е Иса – синът на *Мерйем* (5: 17)⁷⁹. Християните не трябва да го възхваляват като бог, защото той не е такъв. (5: 17)⁸⁰.

Аллах напътства евреите и християните към истината за Исус Христос. Исус, също като Пратеникът Мухаммед ﷺ, беше Пророк и Пратеник на Аллах. Разликата е в това, че Исус беше изпратен като *раб* на Аллах за синовете на Израил, докато Мухаммед ﷺ беше изпратен като Пратеник за цялото човечество. Аллах казва:

أَفَمِنْ هَذَا الْحَدِيثِ تَعَجُّبُونَ

„Нима на тази вест се чудите” (53: 59)

مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكَ وَأَرْسَلْنَاكَ

لِلنَّاسِ رَسُولًا وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا

„Каквато и добрина да те достигне, тя е от Аллах, а каквато и

запасявате по домовете си. Наистина в това има знамение за вас, ако сте вярващи”.

⁷⁶ „Примерът с Иса пред Аллах е като примера с Адам. Сътвори го Той от пръст, после му рече: „Бъди!” И той стана”.

⁷⁷ „И когато Аллах рече: „О, Иса, сине на Мерйем, ти ли каза на хората: „Приемете мен и майка ми за богове освен Аллах!” Рече: „Пречист си Ти! Не ми подобава да казвам това, на което нямам право. Ако бях го казал, Ти щеше да знаеш това. Ти знаеш какво има в душата ми, но аз не зная какво има в Твоята душа. Ти си Всезнаещият неведомите неща. Казах им единствено това, което Ти ми повели: „Служете на Аллах - моя Господ и вашия Господ!” И бях им свидетел, докато живеех сред тях. А когато ме прибра, Ти им бе Надзорник. Ти на всяко нещо си свидетел”.

⁷⁸ „Наистина Аллах е моят Господ и вашият Господ. На Него служете! Това е правият път.”

⁷⁹ „Неверници са онези, които казват: „Аллах, това е Месията, синът на Мерйем.” Кажй: „А кой ще попречи с нещо на Аллах, ако поиска да погуби Месията, сина на Мерйем, и майка му, и всички по земята?” На Аллах принадлежи владението на небесата и на земята, и на всичко между тях. Той сътворява каквото пожелае. Аллах за всяко нещо има сила.”

⁸⁰ Виж по-горе.

*злина да те сполети, тя е от самия теб. Пратеник те изпратих-
ме при хората. Достатъчен е Аллах за свидетел.” (4: 79)*

Истината е, че няма друг бог, освен Аллах (3: 62⁸¹; 4: 87⁸²) Единственият Създател, Всемогъщия (30:40⁸³; 40:62⁸⁴) на всичко. На Него принадлежи всичко на небесата и земята. Той е освободен от всички нужди, заслужаващия цялата възхвала (4: 131)⁸⁵. Аллах е Даряващият с мир, Всемогъщия, Превеликия, Славата е за Аллах, пречист от всичко, което съдружават с Него. (59:22-24)⁸⁶

Трябва много ясно да обясним на немюсюлманите, че Аллах никога не ще ги напъти, докато не повярват в абсолютното Му Единство. Всичките им добри дела ще бъдат безполезни, ако те продължават да съдружават с Аллах в обожаването им към Него. Всевишния Аллах повелява:

ذَٰلِكَ هُدَىٰ ٱللَّهِ يَهْدِي بِهِ ٱلْمَن يَشَآءُ ۚ مَن ٱبْغَىٰ ٱلشِّرْكَآءَ ۖ لَوْ ٱشْرَكُوا لَحَبِطَ ٱعْتَمُ ۖ مَآ كَانُوا يَعمَلُونَ

„Това е напътствието на Аллах. С него Той напътва, когото пожелае от Своите раби. И ако бяха Го съдружили, щеше да се провали онова, което вършеха.” (6: 88)

وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِكَ ۖ لَٰبِنَ ٱشْرَكَتٍ لِّيَحْبَطَنَّ ٱعْمَٰلُكَ ۖ وَلَتَكُونَنَّ مِن ٱلْخَٰسِرِينَ

„И вече се разкри на теб и на онези преди теб: „Ако съдружиш с

⁸¹ „Това е истинната вест. Няма друг бог освен Аллах. Аллах е Всемогъщия, Премъдрия.”

⁸² „Аллах - няма друг бог освен Него! Ще ви събере Той в Деня на възкресението, няма съмнение в това. А кой е по-правдив в словото си от Аллах?”

⁸³ „Аллах е, Който ви сътворява, после ви дава препитание, после ви прибира душите, после ще ви съживи. Има ли сред съдружаваните от вас някой способен да направи нещо такова? Пречист е Той, превисоко е над това, с което Го съдружават!”

⁸⁴ „Това е Аллах, вашият Господ, Творецът на всяко нещо. Няма друг Бог освен Него. Как тогава бивате подлъгвани!”

⁸⁵ „На Аллах е всичко на небесата и всичко на земята. И повелихме на дарените с Писанието преди вас и на вас да се боите от Аллах. А ако сте неверници - на Аллах е всичко на небесата и всичко на земята. Аллах е над всяка нужда, всеславен.”

⁸⁶ „Той е Аллах, няма друг Бог освен Него - Знаещия и неведомото, и явното. Той е Всемилостивия, Милосърдния. Той е Аллах, няма друг Бог, освен Него - Владетеля, Пресветия, Съвършения, Утвърждаващия, Наблюдаващия, Всемогъщия, Подчиняващия, Превъзходния! Пречист е Аллах от онова, с което Го съдружават! Той е Аллах - Сътворителя, Изкусния, Вателя! Негови са Най-прекрасните имена. Прославя Го всичко на небесата и на земята. Той е Всемогъщия, Премъдрия.”

Аллах, твоето дело пропада и ще бъдеш от губещите.”(39:65)

За собственото си спасение, те трябва да приемат призивът към Исляма и да се обърнат към Аллах за опрощение, отбягвайки всички форми на съдружаване с Аллах. Аллах опрощава всички грехове, освен съдружаването с Него. Той казва:

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ ۚ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ
أَفْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا

„Аллах не прощава да се съдружава с Него, но освен това прощава, на когото пожелае. А който съдружава с Аллах, той измисля огромен грях.” (4: 48)

‘Абдуллах ибн Мес’уд رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах ﷺ казва: *„Който умре в положение на съдружаване с Аллах, му е предопределено да влезне в Джехеннем (Ада)”* Аз казвам: *„Който умре, без да съдружава нищо с Аллах, ще влезне в Дженнета (Рая).”* (Бухарӣ, 2/ 330, 6/ 24 и Муслим, 168)

17. Придържане към Корана и Сунната като източници на Истината

Трябва да използваме всички възможни начини да търсим знание за истината, да четем Книгата на Аллах и достоверната Сунна (*хадиси*) на Неговия Пратеник ﷺ.

Те ще ни служат, като най-достоверните източници за разпространението на Исляма към немюсюлманите. Трябва да се стремим да изложим знанието за Истината, както на непрактикуващите мюсюлмани, така и на немюсюлманите, базирайки се върху *Корана* и *Сунната*. Трябва да обясним защо *Корана* е Божествено Послание от Аллах и защо следваме *Сунната* на Пратеника ﷺ, защото в *Корана*, *Сунната* и *Хадисите* се съдържа най-доброто напътствие за всички хора.

Джабир ибн ‘Абдуллах رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах ﷺ казва: *„Най-доброто слово е Книгата на Аллах (Коранът) и най-доброто напътствие е напътствието, дадено от Мухаммед ﷺ.”*

(Ибн Мадже, 1/ 45; Муслим, 1885)

Джабир ибн ‘Абдуллах رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах ﷺ казваше в неговия намаз (молитва) след *тешеххуд* (засвидетелстването в Исляма): „*Най-превъзходните думи са думите на Аллах и най-превъзходното напътствие е напътствието, дадено от Мухаммед ﷺ.*” (Тирмизӣ, 965 и Нисаи)

Хузейфе رضي الله عنه предава, че: „Пратеникът на Аллах ﷺ ни каза: „*Честността бе низпослана от небето и вкоренена в сърцата на хората (вярващите) и Корана бе низпослан, и хората четяха Корана (и я учеха от него), и също я учеха от Сунната. Двете – Корана и сунната, засилват честността (на вярващите).*” (Бухарӣ, 9/ 381)

Всеки от нас трябва да чете книги за Исляма, написани от мюсюлмански учени, които са базирани върху *Корана* и достоверните *Хадиси*. Ние трябва да обясняваме по-нататък на немюсюлманите, че истинското познание в Исляма произтича от *Корана*, *Сунната* и правила, точно изведени от тях двете.

‘Абдуллах ибн ‘Амр رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах ﷺ казва: „*Знанието се съдържа в три неща: айетите с ясно значение⁸⁷ (Коранът), достоверните хадиси и правилата, правилно изведени от тях двете. Онова, което е извън тях, е безполезно.*” (Ибн Мадже, 1/ 54 и Ебу Даууд, 2879)

Му‘аз ибн Джебел رضي الله عنه предава, че някои сподвижници казват: „*Когато Пратеникът на Аллах ﷺ възнамери да изпрати Му‘аз ибн Джебел رضي الله عنه за Йемен го попита: „Как ще отсъдиш, когато възникне обстоятелство, в което трябва да вземеш решение?” Той отговори: „Аз ще отсъдя според Книгата на Аллах.” Той ﷺ попита: (Какво ще направиш) ако не намериш никакво напътствие в Книгата на Аллах?” Той отговори: „(Ще действам) съобразно Сунната на Пратеника на Аллах ﷺ.*” Той ﷺ попита: „(Какво ще правиш) ако не намериш никакво напътствие в

⁸⁷ (айятун мухкемат)

Сунната на Пратеника на Аллах ﷺ и в Книгата на Аллах?” Той отговори: „Ще дам най-доброто от себе си за да преценя, без да пестя усилия.” Тогава Пратеникът на Аллах ﷺ го потупа по гърдите и каза: „Слава на Аллах, Който помогна Пратеника да намери нещо, което да удовлетвори Пратеника на Аллах.” (Ебу Даууд, 3585)

Ние трябва да насърчаваме немюсюлманите да четат Корана и автентичната Сунна (хадиси), също така и книгите, базирани на тези два божествени източника на истината. Трябва да си спомним, че първата сура, която Аллах е низпослал на Неговият Пратеник за наше напътствие, се отнася до четенето и познанието. Аллах заповядва:

أَقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ۝ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ۝ أَلَمْ يَكُنْ الْأَكْرَمُ ۝ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ۝ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمَ

„Чети [о, Мухаммед] в името на твоя Господ, Който сътвори, сътвори човека от съсирек! Чети! Твоят Господ е Най-щедрия, Онзи, Който научи чрез калема, научи човека на онова, което не е знаел.” (96: 1 - 5)

Когато ние последваме заповедта на Аллах да четем, ще открием, че от всички книги, Свещеният Коран е единствената книга, в която Аллах наставлява човечеството към: четене (73: 20)⁸⁸, разбиране (21: 10⁸⁹; 47: 24⁹⁰; 54: 17⁹¹, 22⁹², 32⁹³, 40⁹⁴), учене (2: 121)⁹⁵, (да я) рецитира (29:45⁹⁶; 73:4⁹⁷), слушане (7: 204)⁹⁸, напомняне (80:11-

⁸⁸ „Затова четете, колкото можете, от него! И отслужвайте молитвата, и давайте милостията зекат, и заемайте хубав заем на Аллах! И каквото добро сторите отнапред за себе си, ще го намерите при Аллах още по-хубаво и с по-голяма отплата. И молете Аллах за опрощение! Аллах е опрощаващ, милосърден.”

⁸⁹ „Вече ви низпослахме Книга, в която има прослава за вас. Нима не проумявате?”

⁹⁰ „И нима не размишляват над Корана или сърцата им са под ключ?”

⁹¹ „И сторихме Корана лесен за поучение, но има ли кой да се поучи?”

⁹² „И сторихме Корана лесен за поучение, но има ли кой да се поучи?”

⁹³ „И сторихме Корана лесен за поучение, но има ли кой да се поучи?”

⁹⁴ „И сторихме Корана лесен за поучение, но има ли кой да се поучи?”

⁹⁵ „Тези, на които дадохме Писанието, го четат с правдиво четене. Те вярват в него. А които не вярват в него - тези са губещите.”

⁹⁶ „Чети онова, което ти бе разкрито от Книгата!”

14)⁹⁹ и да я следва за напътствие (6:155¹⁰⁰; 39:18¹⁰¹). *Коранът* е Истината от Аллах (32: 2 - 3)¹⁰². *Коранът* е Книгата, изпълнена с мъдрост (36: 2)¹⁰³ и сигурната истина от нашия Господар (69: 51¹⁰⁴; 22:54)¹⁰⁵ – Онзи, който е Всезнаещ, Премъдър (22:52)¹⁰⁶. Всевишния Аллах казва:

...وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ

„С истината го низпослахме [*Корана*], с истината бе низпослан... ” (17: 105)

Следващият *айет* трябва да подбуди всички ни да научим повече от Книгата на Аллах:

أَفَمَنْ يَعْلَمُ أَنَّمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ مِنَ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ أَعْمَىٰ ۚ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ

„И нима онзи, който знае, че низпосланото на теб от твоя Господ е истината, е като онзи, който е сляп? Поучават се само разумните хора.” (13: 19)

Пратеникът ﷺ също ни подтиква към изучаването и преподаването на Книгата на Аллах, а не на други книги. Той подчертава, че ако ние се придържаме към *Корана*, никога няма да изпаднем в заблуда.

⁹⁷ „... и чети *Корана* отмерено!”

⁹⁸ „Когато се чете *Коранът*, слушайте го и мълчете, за да бъдете помилвани!”

⁹⁹ „Ала не! Това е поучение и който пожелае, той се поучава - в Писания почитани, въздигнати, пречистени.”

¹⁰⁰ „И това е Писание, низпослахме го Ние благословено. Следвайте го и се бойте, за да бъдете помилвани!”

¹⁰¹ „... които слушат Словото и следват най-хубавото от него! Тези са, които Аллах е напътил и тези са разумните хора.”

¹⁰² „Низпослането на Книгата - без съмнение в нея - е от Господа на световете. А [*неверниците*] казват: „Той я е измислил!” Не, тя е истината от твоя Господ, за да предупредиш народ, при който дотогава не е идвал друг предупредител, та да бъдат напътени.”

¹⁰³ „Кълна се в мъдрия *Коран!*”

¹⁰⁴ „То е достоверната истина.”

¹⁰⁵ „И не престават неверниците да се съмняват в него, докато внезапно дойде при тях Часът или дойде мъчение в безплодния Ден.”

¹⁰⁶ „И не изпратихме преди теб нито пратеник, нито пророк, без да се намеси сатаната в тяхното желание, когато възжелаеха. Но Аллах премахва намесата на сатаната. После Аллах утвърждава Своите знамения - Аллах е всезнаещ, премъдър.”

‘Усман ибн Аффан رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах ﷺ казва: „Най-добрият от вас е онзи, който учи Корана и го преподава.” (Бухарӣ, 6/ 546)

Джабир ибн ‘Абдуллах رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах ﷺ казва: „...Оставих между вас Книгата на Аллах, ако вие се придържате здраво към нея, никога няма да изпаднете в заблуда.” (Муслим, 2803.1)

За нашето напътствие ние трябва да вярваме в целия *Коран*. Ние не сме истински вярващи, ако се съмняваме дори в част от Откровението. Ако отхвърлим, която и да било част от него, Аллах да ни опази, ние ще изтърпим ужасни мъчения в Отвъдното. Аллах предупреждава:

أَفْتَوْمُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ ۚ بَعْضٌ مِّمَّا جَزَاءُ مَنْ يَفْعَلُ ذَلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۗ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ إِلَىٰ أَشَدِّ الْعَذَابِ ۗ وَمَا اللَّهُ بِغَفِيلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٨٥﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ ۗ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ

„Нима вярвате в част от Писанието, а в друга не вярвате? За онези от вас, които вършат това, няма друго възмездие освен позор в земния живот, а в Деня на възкресението ще бъдат подложени на най-суровото мъчение. Аллах не подминава вашите дела. Тези са, които избраха земния живот, вместо отвъдния. И мъчението им не ще бъде облекчено, и не ще им се помогне.” (2: 85 - 86)

В нашия призив трябва да обясним на немюсюлманите, че *Коранът* е единствената изчерпателна книга, с която човечеството разполага за напътствие. Аллах казва, че няма нищо пропуснато в нея (6: 38).¹⁰⁷ Всичко е разяснено подробно и ясно (11:1;¹⁰⁸

¹⁰⁷ „И няма твар по земята, нито птица, летяща с крилата си, без да са в общности, подобно на вас. Не пропуснахме нищо в Книгата. После при тяхния Господ ще бъдат събрани.”

¹⁰⁸ „Елиф. Лям. Ра. Книга, знаменията на която бяха утвърдени, после разяснени от премъдър, сведущ”

6:114¹⁰⁹). Тя ни напътства да вярваме и да се подчиняваме на Мухаммед ﷺ (3: 31-32¹¹⁰; 4:170¹¹¹; 47:33¹¹²). За нашето колективно напътствие е необходимо да следваме *Сунната* на Мухаммед ﷺ, защото той е Пратеникът на Аллах към цялото човечество (34:28)¹¹³ и печатът на Пророците (33:40)¹¹⁴ (т.е. последният Пратеник и Пророк), който Нашият Създател е изпратил с напътствието и религията на истината – Исляма, за да бъде въздигната над всички религии (61: 9)¹¹⁵.

18. Отбягване на нововъведенията в Религията

Ислямът, като перфектна религия, е не само цялостна, но и приложима във всички поколения и във всяко време, и при всички обстоятелства. Това е една от важните точки, които ние трябва да знаем и в същото време да съобщаваме на всички. Ние не се нуждаем от извършването на нововъведения в нашата религия. Пратеникът ﷺ подчертава важността на знанието и придържането към *Корана* и *Сунната*, и в същото време предупреждава с особена важност да отбягваме нововъведенията.

Джабир ибн ‘Абдуллах ﷺ предава, че Пратеникът на Аллах ﷺ казва: „*Най-доброто слово се съдържа в Книгата на Аллах, и най-доброто напътствие е напътствието, дадено от Мухаммед. Най-лошите дела са нововъведенията, и всяко нововъведение е заблу-*

¹⁰⁹ „[Кажете, о, Мухаммед:] „Нима друг, а не Аллах ще потърси за съдник? Той е Онзи, Който ви низпосла Книгата, подробно разяснена. „Онези, на които дадохме Писанието, знаят, че то е низпослано с правдата от твоя Господ. И никога не бъди от съмняващите се!”

¹¹⁰ „Кажете: „Ако обичате Аллах, последвайте ме! И Аллах ще ви обикне, и ще опрости греховете ви. Аллах е опрощаващ, милосърден.” Кажете: „Подчинете се на Аллах и на Пратеника!” А отвърнете ли се - Аллах не обича неверниците.”

¹¹¹ „О, хора, Пратеника дойде при вас с истината от вашия Господ - и повярвайте! Това е най-доброто за вас. А ако не повярвате - на Аллах е всичко на небесата и на земята. Аллах е всезнаец, премъдр.”

¹¹² „О, вярващи, покорявайте се на Аллах и се покорявайте на Пратеника, и не погубвайте делата си!”

¹¹³ „И те изпратихме Ние [о, Мухаммед] за всички хора само като благовестител и предупредител, ала повечето хора не знаят.”

¹¹⁴ „Мухаммед не е баща на никого от вашите мъже, а е Пратеника на Аллах и последният от пророците. Аллах знае всяко нещо.”

¹¹⁵ „Той е, Който изпрати Своя Пратеник с напътствието и с правата религия, за да я издигне над всички религии, дори съдружаващите да възненавиждат това.”

да.” (Муслим, 1885)

‘Айша رضي الله عنها предава, че Пратеникът на Аллах ﷺ казва: „Който въведе нещо ново в нашите дела (т.е. религията), което не е част от тях (т.е. религията), то ще бъде отхвърлено.” (Бухарӣ 3/ 861 и Ибн Мадже 1/ 14)

Кесир ибн ‘Абдуллах رضي الله عنه предава от баща си, който казва: „Аз чух Пратеника ﷺ да казва: „Всеки, който възстанови забравен мой Суннет, ще има награда за него и награда, колкото наградите на всички, които го извършат след него, без да се намаляват с нищо техните награди. И който направи лошо, което не е заповед на Аллах и на Неговия Пратеник, и стане лош пример за хората, ще има грях за извършеното и грях, колкото греховете на всички, които го извършват след него, без да се намаляват с нищо техните грехове.” (Ибн Мадже 1/ 210)

Билял ибн Харис Ел-Музани رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах ﷺ казва: „Този, който възстанови (съживи) добро дело, което е от моя Суннет, ще има награда за това и награда за всеки, който го извършива след него, без да се намалява с нищо тяхната награда. И който въведе лошо дело, което Аллах и Неговия Пратеник не са одобрили, той ще получи грях за това дело и грях от всички, които го извършват след него, без да се смекчава нищо (дори незначително), от техните грехове.” (Тирмизи, 168)

Хасан ибн ‘Аттийях رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах ﷺ казва: „Никой от хората не е извършвал нововъведение в тяхната религия, без Аллах да е отнел равностойна част от тяхната Сунна и Той няма да им я възстанови до Деня на възкресението.” (Тирмизи, 188)

Йяхйя ибн Ебу Му’та رضي الله عنه казва: „Аз чух Ирбад ибн Сария да казва: „Един ден, докато Пратеника на Аллах беше измежду нас и ни изнасяше дълбоко разчувстващо ни хутбе (проповед), сърцата ни омекнаха и от това очите ни се превърнаха в извори от сълзи.” Той му каза: „О, Пратенико на Аллах, ти сякаш ни направи прощално хутбе, така че ни повели нашите задължения.” Той

отвърна: „Аллах е Всезнаещ, Всечуващ (за явното и скритото) и подчинението (към управника) е задължително за вас, дори той (управника) да бъде роб от Абисиния. Много скоро вие ще изпаднете в огромни спорове след мен. В този критичен момент, твоето задължение е да се придържаш стриктно към моя Суннет и към Сунната на праведните халифи. Хвани здраво със зъби това и не следвай нововъведенията, защото всяко нововъведение е отклонение от Правия път.” (Ибн Мадже 1/42, Ебу Даууд 4950 и Тирмизи)

Хузейфе ибн Ел-Харис Ет-Тумали رضي الله عنه предава, че Пратеника на Аллах ﷺ казва: „Никога хората не правят нововъведения (в религията), без да бъде прибрана същата част от Сунната. Стриктно придържане към Сунната е винаги по-добро от извършването на нововъведения.” (Тирмизи, 187 и Ахмед)

В предаването на посланието на Исляма, Пратеникът ﷺ никога не прибгваше да си послужи с друга книга за доказателство и напътствие, освен *Корана* и *Сунната* (всяка една от които, е божествено откровение и напътствие от Аллах). Пратеникът на Аллах ﷺ е порицал един от най-близките му сподвижници (*сахабе*) за това, че той се опитал да направи справка в Тората (*Теврат*).

Джабир ибн ‘Абдуллах رضي الله عنه предава, че ‘Умер ибн Ел-Хаттаб رضي الله عنه беше донесъл на Пратеника на Аллах ﷺ едно копие на *Теврāt* (Тората) и каза: „Пратенико на Аллах ﷺ, това е копие на *Теврāt* (Тората).” Той ﷺ запази спокойствие и той (‘Умер) започна да чете от книгата. (Цветът на) лицето на Пратеника на Аллах ﷺ се промени, при което Ебу Бекр رضي الله عنه каза: „Майка ти да скърби за теб, не виждаш ли лицето на Пратеника на Аллах ﷺ?” ‘Умер رضي الله عنه видя лицето на Пратеника на Аллах ﷺ и каза: „Аз търся убежище при Аллах от гнева на Аллах и от гнева на Неговия Пратеник ﷺ. Ние приемаме и сме доволни с Аллах като наш Господар (Рабб), с Исляма като наша религия и с Мухаммед ﷺ като Пратеник.” След което Пратеникът на Аллах ﷺ каза: „Кълна се в Онзи, в Чийто Ръце е живота на Мухаммед, ако Мусā عليه السلام (Мойсей) се появи пред вас и вие го последвате, изоставяйки ме настрана, вие несъмнено щяхте да се отклоните и да изпаднете в заблуда. Ако

(Муса ﷺ) беше жив (сега) и той откриеше моето пророчество, той несъмнено щеше да ме последва.” (Гирмизѝ, 194, Дарими и Мишкат, 1/ 20)

В покорството си към Пратеника ﷺ, 'Умер ибн Ел-Хаттаб ﷺ призовавал хората чрез *Свещения Коран*. Дори и след смъртта на Пратеникът ﷺ, 'Умер ﷺ поучава мюсюлманите да се придържат към *Свещения Коран* и така те ще бъдат напътени по Правия път.

Енес ибн Малик ﷺ предава, че е чул 'Умер ﷺ да говори, докато стоял на минбера на Пратеника на Аллах ﷺ през сутринта (непосредствено след смъртта на Пратеника ﷺ), когато хората се бяха заклели във вярност и преданост на Ебу Бекр ﷺ. Той каза *Тешеххуд* (засвидетелстване, че няма друг Бог, освен Аллах и че Мухаммед е Пратеник на Аллах) пред Ебу Бекр, и каза: „*Амма Бе'ад* (След това – бел. пр.) *Аллах беше избрал за Неговия Пратеник ﷺ онова, което е с Него (Рая) като по-добро от това, което е при вас (този свят). Това е онази Книга (Коранът), с която Аллах напътстваше вашият Пратеник ﷺ, за това придържайте се към нея, от където вие ще бъдете водени и напътени в Правия път, пътят, по който беше напътван и Неговият Пратеник ﷺ.*” (Бухарѝ, 9/ 374)

Не трябва да търсим истината и да отсъждаме с която и да е друга свещена книга, като Тората (*Теврат*,) или която и да е част от Библията, тъй като *Свещения Коран* е достатъчен за нас. Той е единствената божествена книга от Аллах, която е била запазена неподправена и неизменена през вековете, епохите – до края на света. Пратеникът ﷺ, Праведните Халифи и неговите сподвижници никога не са използвали част от Библията за предаване на истината към другите. Факт е, че един от сподвижниците на Мухаммед – 'Абдуллах ибн 'Аббас ﷺ предупреждаваше мюсюлманите да не питат хората на Писанието (евреите и християните) за техните писания, които са изопачени.

'Убейдуллах ибн 'Абдуллах ибн 'Утбе ﷺ предава, че 'Абдуллах ибн 'Аббас ﷺ каза: „*О мюсюлмани, за какво вие питате Хората на Писанието, след като вашата Книга (Коранът) беше*

низпослана на Пратеника ﷺ, последният, най-информираният от Аллах и вие четете това, че Книгата не беше изопачена? Аллах ви низпосла, че Хората на Писанието бяха променили със собствените си ръце онова, което беше низпослано на тях и те казваха (относно техните променени Писания): „Това е от Аллах”, за да постигнат някакви земни облаги по този начин”. ‘Абдуллах ибн ‘Аббас ﷺ добави: „Вие нима не знаете, че низпосланото на вас ви е достатъчно, за да се предпазвате от това да ги питате? Кълна се в Аллах, аз никога не съм виждал някой от тях да пита (мюсюлманин) за това, което ви бе низпослано.” (Бух̄арī, 3/850)

Както се предава в друг хадис, Пратеникът ﷺ подчертава, че ние винаги трябва да се придържаме към Корана и Сунната, и Сунната на Праведните халифи. Използването на други източници в Исляма, подобни на Библията е нововъведение и следователно – тежък грях и голяма заблуда. Ние трябва да отбягваме това. Молим Аллах да опрости на тези сред нас, които използват Библията в призивът им към Исляма. Молим Го да ни пази от извършването на който и да е вид нововъведенията в практикуването и разпространението на Исляма.

19. Правдивост и довереност

Пратеникът ﷺ беше известен, като *Ес-Сиддик* и *Ел-Емин* (правдивият и довереният). Ние, като призоваващи, трябва да му подражаваме, защото Аллах изисква от нас да бъдем правдиви:

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اتَّقُوا اللّٰهَ وَكُوْنُوْا مَعَ الصّٰدِقِيْنَ .

„О, вярващи, бойте се от Аллах и бъдете с правдивите!”
(9: 119)

لِيَجْزِيَ اللّٰهُ الصّٰدِقِيْنَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ الْمُنْفِقِيْنَ . اِنْ شَاءَ اَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ اِنَّ

اللّٰهَ كَانَ غَفُوْرًا رّٰحِيْمًا

„За да награди Аллах преданите за предаността им и да накаже лицемерите, ако пожелае, или да им приеме покаянието. Аллах е

опрощаващ, милосърден.” (33: 24)

Ебу Хурейра رضي الله عنه предава че, Пратеникът на Аллах ﷺ казва: „Мюсюлманин е този, от чийто език и ръка мюсюлманите са в безопасност, и вярващ е този, на когото хората се доверяват по отношение на техния живот и богатство.”(Тирмизи, 33 и Несā’и)

Трябва да се сдобием със знание за Исляма, за да бъдем готови с отговорите на въпросите, които ще задават немюсюлманите за религията ни. Ако не знаем или не сме сигурни в отговорите, ние ще трябва да бъдем искрени и да дадем отговор, след като попитаме някой имам или ислямски учен, който знае отговора на зададения въпрос. Аллах и Неговия Пратеник ﷺ ни повеляват да питаме онези, които знаят:

فَسْئَلِ الَّذِينَ يَاقُرْءُونَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ

„...питай четящите Писанието преди теб!”(10: 94)

فَسْئَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْمُونَ^ج

„...питайте хората на Писанието, ако вие не сте узнали..”
(16: 43)

‘Абдуллах ибн ‘Амр Ел-‘Ас رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах ﷺ чул някои хора да спорят за *Корана*. Тогава той ﷺ казал: „Това е, за което тези преди вас бяха унищожени. Те противопоставяха едни части от книгите срещу други, докато истината е, че Книгата на Аллах бе низпослана потвърждавайки другите. Затова не подправяйте едни части с други и говорете само онова, което знаете; онова, което не знаете го отнесете към онези, които го знаят добре.” (Тирмизи, 237, Ахмед и Ибн Мадже)

Не трябва да преписваме на Мухаммед ﷺ или на Исляма нещо, което не е от *Корана* или *Сунната*, или да омаловажаваме тези два автентични източника, Аллах да пази! Пратеникът ﷺ предупреждава:

Предава ‘Али ибн Еби Талиб رضي الله عنه , че Пратеникът ﷺ казва: „Не

изричайте лъжа за мен, защото онзи, който изрече лъжа за мен (умишлено), непременно ще влезе в Огъня на Ада.” (Бухарӣ, 1/ 106 и Ибн Мадже, 1/ 31)

Предава Селеми ибн ‘Аква ؓ, че той чул Пратеникът ؐ да казва: „Който (умишлено) ми припише нещо, което не съм казал, нека земе своето място в Огъня на Ада.” (Бухарӣ, 1/109)

Немюсюлманите трябва да узнаят, че ние, искрените и правдиви мюсюлмани, се придържаме към истината, за която сме убедени, защото Ислямът е религията на Истината. Следните айети и хадиси са от ислямските наставления за правдивост, които трябва да съобщим на немюсюлманите:

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهِۦٓ ؕ اُولٰٓئِكَ هُمُ الصّٰدِقُوْنَ ۗ وَالشّٰهَدَآءُ عِنْدَ رَبّٰهِمْ لَهُمْ اَجْرُهُمْ ۗ وَتُوْرُهُمْ ۗ وَالَّذِينَ كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا بِآيٰتِنَا ۗ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ الْجَحِيْمِ

„Онези, които вярват в Аллах и в Неговите пратеници, те са всеправдивите и мъчениците. При техния Господ ще имат награда и светлина. А онези, които не вярват и взимат за лъжа Нашите знамения, те са обитателите на Огъня.” (57: 19)

Предава ‘Абдуллах ибн Мес’уд ؓ, че Пратеникът на Аллах ؐ казва: „Правдивостта води до ел-Бирр (праведност) и ел-Бирр води до Рая. И човек продължава да казва истината, докато стане сиддик (правдив, честен човек). Лъжата води до ел-Фуджур (порочност, извършване на грях) и ел-Фуджур води до Огъня (на Ада). И човек продължава да лъже, докато бива записан при Аллах като лъжец.” (Бухарӣ, 8/ 116 и Муслим, 4/ 6307-6310)

‘Абдуллах ибн Мес’уд ؓ предава, че Пратеникът на Аллах ؐ казва: „Задължение за вас е да казвате истината, защото истината води до добри дела, а добрите дела водят техния извършител до Рая. Ако човек продължава да говори истината и я направи своя цел, той ще бъде записан при Аллах като много правдив. Избягвайте лъжата, защото лъжата води до порочност, а порочността води до Ада. Ако човек продължи да лъже и

направи лъжата своя цел, той ще бъде записан при Аллах като голям лъжец.” (Муслим, 4/ 6309)

20. Планиране

Призоваването изисква ефективно планиране и изготвянето на стратегии. Ние никога не трябва да правим призив прибързано. Необходимо е да планираме призивът много внимателно и предпазливо.

‘Абдуллах ибн Серджиш رضي الله عنه предава, че Пратеникът ﷺ казва: *„Добрият начин на ръководене, обмислен и умерен, е една двадесет и четвърта част от пратеничеството.*” (Тирмизи, 5059)

Ел-Уази ибн Зейр رضي الله عنه предава че, Пратеникът ﷺ му каза (на Мунзир Ел-Ашаж رضي الله عنه): *„Ти имаш две качества, които Аллах харесва: Умереност и обмисленост”. Той попита: „Аз ли ги придобих или Аллах ме е създал с тях?” Той ﷺ отговори: „Не, Аллах те е създал така.” После той каза: „Слава на Аллах, Който ме е създал с две качества, които Аллах и Неговия Пратеник ﷺ харесват.” (Ебу Даууд, 5206)*

Ние трябва да планираме как да призоваваме по различни начини, за да идват хората, водени от различни причини при нас. Ние се нуждаем от планиране, особено ако организираме приканване за групи чрез лекции или семинари. Изисква се да планираме напред във времето: планиране на тема, място, участници, лекторите да бъдат поканени, от какъв финансов ресурс се нуждаем и т.н. Ако ние искаме да има ефективни и успешни лекции, ние ще поканим лекторите най-малко три седмици преди лекциите. Нужно е да информираме лекторите също за участниците (възраст, пол, ниво на образование, професия, произход) и да ги помолим да спазват реда според техните нужди и интереси. Лекторите ще се нуждаят от повече време, за да изберат за какво ще говорят и как ще преподават своите лекции. Ако ние изнасяме лекции, трябва добре да обмислим и планираме, какво ще говорим и кога.

Като призоваващи на нас ни е заповядано да планираме със

знанието от Аллах, Който е Най-Добрият в планирането (3: 54¹¹⁶; 8: 30¹¹⁷). Трябва да молим Аллах за помощ и да благослови нашите планове, защото когато Той предопредели един план Той казва: „Бъди” и то става (3: 47)¹¹⁸, и така Той отсъжда според Неговата Воля и план (5: 1)¹¹⁹.

21. Призоваване на хората с мъдрост и хубаво поучение

За да имаме успех като призоваващи Аллах ни заповяда да приканваме хората към Исляма с мъдрост (*хикме*) и хубаво поучение. Аллах казва:

أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ ۗ وَجَدِلْ لَهُم بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ ۚ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ ۗ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ

„Призовавай към пътя на твоя Господ с мъдрост и хубаво поучение, и спори с тях по най-хубавия начин! Твоят Господ най-добре знае кой се е отклонил от Неговия път и знае напътнените.” (16: 125)

В горният *айет* ни е поднесена методиката на призоваването, която е базирана върху *Корана* и *Сунната* на Пратеника ﷺ. Ние призоваващите трябва да следваме Пратеника ﷺ в призива. Както той ﷺ призоваваше хората с мъдрост и хубаво поучение, така и ние трябва да се стремим да сме полезни на останалите.

¹¹⁶ „И [юдеите] лукавстваха. А Аллах провали тяхното лукавство. Аллах е над лукавите.”

¹¹⁷ „Те лукавстват, а Аллах проваля тяхното лукавство. Аллах е над лукавите.”

¹¹⁸ „Щом (Аллах) реши нещо, казва му само: „Бъди!” И то става.”

¹¹⁹ „Аллах отсъжда каквото поиска”.

Напътствия как да призоваваме с мъдрост (хикме) и хубаво поучение

а. Молете Аллах и се стремете към красноречие и мъдрост.

Аллах е Единствения, Който дава (41:21)¹²⁰ и учи на праведно слово (55: 4)¹²¹, от което Той е доволен. Ние трябва да Го молим за красноречие и мъдрост, за да можем ефективно да предадем Исляма на другите. Трябва да си припомним, че с Неговата Воля, Неговите Пратеници и особено Пратеника Мухаммед ﷺ и другите мюсюлмани, които призовават, имат успех в разпространяването на Исляма.

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
يُخْلَقُونَ فِيهَا مِنْ آسَاوِرٍ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا طَّوَّابًا وَلبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿٢١﴾ وَهُدُوا إِلَى الطَّيِّبِ
مِنَ الْقَوْلِ وَهُدُوا إِلَى صِرَاطٍ الْحَمِيدِ

„Аллах ще въведе онези, които вярват и вършат праведни дела, в Градините, сред които реки текат. Ще носят там украшения - гривни от злато и бисери, и одеждата им там ще е коприна. Те бяха водени към благото слово и бяха водени към пътя на Всеславния.” (22: 23 - 24)

Предава Ебу Хурейра رضي الله عنه, че Пратеникът ﷺ каза: *„На мен ми бяха дадени ключовете на красноречието и беше ми дадена победата с внушен страх (установен в сърцата на неверниците) ...” (Бухарӣ 9/ 127)*

По време на нашия *суджуд* (в *молитвата*) и преди нашия призив, ние трябва да включим в нашите дуи следните думи:

قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي ﴿١﴾ وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي ﴿٢﴾ وَأَحْلِلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي ﴿٣﴾ يَفْقَهُوا قَوْلِي

„Рече [Муса]: „Господи мой, разтвори гръдта ми! И улесни

¹²⁰ „И ще кажат на кожата си: „Защо засвидетелства против нас?” Ще каже: „Накара ме да говоря Аллах, Който кара всяко нещо да проговори. Той ви сътвори първия път и при Него е вие то завръщане.”

¹²¹ „... научи го да говори.”

делото ми! И развържи възела на езика ми, за да разбират
словото ми!” (20: 25 - 28)

رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَالْحَقْنَى بِالصَّالِحِينَ ﴿٢٥﴾ وَأَجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ

„Господи, дари ми мъдрост и ме приобщи към праведните! И
стори достойно споменаването ми пред идните [поколения]” (26:
83 - 84)

Когато Аллах ни благослови с Неговата милост, ние ще се
развием личносно, дарени с красноречие и мъдрост, и ще можем
лесно да разпространяваме Исляма на немюсюлманите, които
Инишааллах ще приемат нашата покана.

б. Говорете с увереност.

Като призоваващи, трябва да имаме увереност в себе си.
Когато отиваме на дискусия, трябва да имаме необходимото
познание относно въпросите, които ще се разискват и да се
обърнем към Аллах, молейки Го за помощ, за да успеем да преда-
дем посланието на Исляма към другите. Да се уповаваме на Аллах,
че с Неговата Милост ще можем да говорим с увереност сред
аудитория, без значение от нейният брой. Следващите *айети* от
Корана ще ни вдъхновят да утвърдим увереността в себе си:

كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ

„Вие сте най-добрата общност, изведена за хората. Повелявате
одобряването и възбраняватe порицаването, и вярвате в Аллах.”
(3: 110)

وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ

„И кой има по-хубаво слово от онзи, който зове към Аллах и
върши праведни дела, и казва: „Аз съм отдаден!” (41: 33)

в. Бъдете с приятелски отношения и показвайте любезност във вашият подход.

لَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِّنْ دِيَارِكُمْ أَن تَبَرُّوهُمْ

وَنَقَسَطُوا إِلَيْهِمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسَطِينَ ﴿٨﴾ إِنَّمَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَتَلُواكُمْ فِي
 الدِّينِ وَأَخْرَجُواكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ وَظَهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَنْ تَوَلَّوهُمْ ۚ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ
 فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

„Аллах не ви забранява да се отнасяте с добро и да постъпвате справедливо към онези, които не воюват с вас в религията и не ви прогонват от домовете ви. Аллах обича справедливите. Аллах ви забранява само да се сближавате с онези, които воюват с вас в религията и ви прогонват от домовете ви, и помагат за прогонването ви. А които се сближават с тях - те са угнетителите.” (60: 8-9)

Ебу Хурейра رضي الله عنه предава, че Пратеникът صلى الله عليه وسلم казва: „Вярващият е любезен, и няма нищо добро в този, който не е любезен, и не се отнася с любезност.” (Тирмизи, 4995; и Ахмед)

Йезид ибн Неа’ме رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах صلى الله عليه وسلم казва: „Когато един човек се запознае с друг негов брат, нека той да попита за неговото име, името на неговия баща, и за родът му – от къде произхожда, за да създадат здраво приятелство.” (Тирмизи, 5020)

‘Айша رضي الله عنها предава, че един човек поиска разрешение да се срещне с Пратеника صلى الله عليه وسلم, и Пратеника صلى الله عليه وسلم каза: „Той е един лош член на племето.” Когато той влезе, Пратеникът на Аллах صلى الله عليه وسلم се отнесе прямо и любезно, и говори с него. Когато той си отиде, аз казах: „О, Пратенико на Аллах! Когато той поиска разрешение, ти каза ‘Той е един лош член на племето’, но когато той влезна, ти се отнесе с него с прямота и любезност.” Пратеникът на Аллах صلى الله عليه وسلم отговори: „‘Айша! Аллах не харесва този, който е с неприличен език.” (Ебу Даууд, 4774)

г. Приканвайте към Исляма с добри слова, вместо с лоши.

قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّنْ صَدَقَةٍ يَتَّبِعُهَا أَذَىٰ ۗ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَلِيمٌ

„Добри думи и прошка са за предпочитане пред милостиня, последвана от обида. Аллах е над всяка нужда, всеблаг.” (2: 263)

لَا تُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ ۗ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا

„Аллах не обича да се прогласява за зло, освен от угнетения. Аллах е всечуващ, всезнаещ.” (4: 148)

Предава ‘Абдуллах ибн ‘Амир رضي الله عنه, че Пратеникът ﷺ никога не използваше лош език. Той ﷺ казваше: „Най-добрите сред вас са тези, които са с най-добър характер и поведение.” (Бухари 4/ 759; 8/ 56)

д. Представяйте основите или най-доброто учение на Исляма и се въздържавайте от безсмислени слова.

وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ ۚ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ بَيْنَهُمْ ۚ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ

لِلْإِنْسَانِ عَدُوًّا مُّبِينًا

„И кажи на Моите раби да говорят най-хубавото! Сатаната се раздор между тях. Сатаната е явен враг на човека.” (17: 53)

قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١﴾ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ﴿٢﴾ وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ

مُعْرَضُونَ ﴿٣﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ

„Сполуката е за вярващите, които в своята молитва са смирени, и които от празнословието странят, и които милостинята зекят дават.” (23: 1 - 4)

е. Говорете с добри слова, а не обиди.

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ ءَادُوا مُوسَىٰ فَبَرَّاهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا ۗ وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ

وَحِيمًا ﴿١١﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿١٢﴾ يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ

وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۗ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا

„О, вярващи, не бъдете като онези, които огорчаваха Муса! Но Аллах го оневини за онова, което говореха и бе почитан при Аллах.

О, вярващи, бойте се от Аллах и изричайте правдиви слова! Тогава Той ще поправи делата ви и ще опрости греховете ви. Който се покорява на Аллах и на Неговия Пратеник, той постига велико избавление.” (33: 69 - 71)

‘Абдуллах ибн ‘Амр رضي الله عنه предава, че „Пратеникът на Аллах ﷺ никога не говореше по начин, по който да обижда, нито пък говореше с лошо намерение. Той ﷺ казваше: „Най-обичаният от мен сред вас е този, който има най-добър характер и поведение.” (Бухарӣ 5/ 104)

Предава Ебу Хурейра رضي الله عنه, че Пратеникът на Аллах ﷺ казва: „Който вярва в Аллах и в Съдния ден, да говори добро или да мълчи. И който вярва в Аллах и в Съдния ден, да не наранява (обижда) неговия съсед. И който вярва в Аллах и в Съдния ден, да почита госта си” (Бухарӣ, 5/ 104)

Биял ибн Харис رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах ﷺ казва: „Един човек, изговаряйки една добра дума, без да осъзнава стойността ѝ, която Аллах му записва за Неговото добро и задоволение до деня на срещата с Него. И един човек, който изрича една лоша дума, без да осъзнава нейната важност, която Аллах записва за Неговото недоволство до деня, в които той ще срещне Него.” (Тирмизӣ, 4833 и Ибн Мадже)

‘Абдуллах ибн Мес’уд رضي الله عنه предава, че Пратеникът ﷺ казва: „Вярващия да не се присмива, да не проклина, да не ругае, или да не говори непристойно.” (Тирмизӣ, 1740)

Следващият хадис показва как Пратеникът ﷺ използваше мъдрост (хикме), като не обиждаше нито пък нараняваше някой:

Енес ибн Малик رضي الله عنه предава, че един човек каза: „О, Пратенико на Аллах! Къде е моя баща?” Той ﷺ отговори: „Той е в Огъня”. Когато човекът се обърна, той (Пратеникът ﷺ) го извика и му каза: „Наистина, моя баща и твоя баща, са в Огъня.” (Муслим, 1/ 398)

ж. Отбягвайте безсмислените спорове, опровержения и дискусии.

وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا

ءَامِنًا بِالَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْنَا وَأَنْزَلَ إِلَيْكُمْ وَإِلَهُنَا وَإِلَهُكُمْ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ

„И спорете с хората на Писанието само по най-хубавия начин, но не и с онези от тях, които угнетяват, и кажете: „Вярваме в низпосланото на нас и в низпосланото на вас. Нашият Бог и вашият Бог е един и същ. Ние сме Нему отдадени.“ (29: 46)

Ебу ‘Умаме رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах ﷺ казва: „Всеки, който беше намерил Правият път не се е заблудил, освен чрез спорене. Тогава Пратеникът на Аллах прочете айетът: „Дадох ти го само за спор. Да, те са заядлив народ.“(43: 58) (Тирмизи, 180 и Ибн Мадже)

Мугира ибн Шу’бан رضي الله عنه предава, че Пратеникът ﷺ казва: „...Аллах не обича за вас: Безсмисленият говор или да говорите много за другите; Задаването на много въпроси (в обсъждането на религията); прахосването на богатството (в разточителство).“ (Бухари, 3/ 591)

‘Абдуллах ибн ‘Умер رضي الله عنه предава: „Аз отидох към Пратеника на Аллах ﷺ на сутринта и чух гласовете на двама човека, които доказваха един на друг с айети. Пратеникът на Аллах ﷺ дойде към нас с признаци на гняв, които се виждаха върху неговото лице. Той каза: „Наистина хората преди вас бяха погубени, защото спореха за Книгата.“ (Муслим, 6443)

Ебу Немле Ел-Енсари رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах ﷺ казва: „(Също) както на Хората на Писанието ви се казва: ‘не потвърждавайте, не изопачавайте’, но кажете: „Вярваме в Аллах и в Неговия Пратеник. Ако е изопачаване, не го подкрепяме, и ако е истина, не я изопачаваме.“ (Ебу Дауд, 3637)

За да избегнем вредните спорове и разискванията, ние трябва да се въздържаеме от публични дебати от рода на лекции и

семинари, в които са въвлечени сравнения между религиите. Дебатите между християни и мюсюлмани обикновено създават неприятелска атмосфера, която никога не довежда до успех. Християните обикновено представят възгледите си, позовавайки се на Библията, претендирайки, че тя е “*Божие слово*”, или че е вдъхновена от Бог. Ние, мюсюлманите, никога не трябва да се позоваваме на Библията като източник при представянето на Истината. Библията съдържа много противоречия, които водят хората единствено до объркване, спорове и от там до разногласия. Вместо да признаят многото грешки в Библията, повечето християни естествено започват да се защитават. Още повече, дискутирайки Библията, ние позволяваме на Сатаната да се намеси в нашия курс на призоваване. Това е така, защото в допълнение на многото си противоречия Библията твърди, че Сатаната е Бог на този свят. Според Новия Завет¹²² Сатаната е Бог в този свят на злото¹²³. По-нататък Сатаната е възхвален, като надарен с всичката сила¹²⁴, включително силата на смъртта¹²⁵. Библията окуражава читателите си да проявяват доброта към Сатаната, казвайки че Бог е добър към злото¹²⁶. Не е ли всичко това измама от Сатаната? В *Корана* Аллах казва, че Сатаната е онзи, който заблуждава човечеството (4: 119-120)¹²⁷. Поради тази причина ние не трябва да позволяваме на Сатаната да ни подмами, губейки нашето време с Библията, тъй като тя изобщо не е източник на истината. Позоваването на Библията в процеса на призоваване на християните, в повечето случаи превръща заседанията или лекциите по призоваване в празни дискусии, спорове и дебати, които Аллах и Неговият Пратеник ﷺ ненавиждат.

¹²² The Living New Testament version of the Bible

¹²³ 2 Corinthians 4: 4

¹²⁴ 2 Thessalonians 2: 9

¹²⁵ Hebrews 2: 14

¹²⁶ Luke 6: 35

¹²⁷ „... И ще ги заблуждавам, и ще ги подбуждам към копнеж, и ще им повелявам да срязват ушите на добитъка, и ще им повелявам да изменят творението на Аллах.” *Който приема не Аллах, а сатаната за покровител, той ще понесе явна загуба. Обещава им и ги подбужда към копнеж. Ала сатаната им обещава само измамност”.*

Ние трябва да се стремим към лекции и семинари, където мюсюлманите и немюсюлманите са приканени в приятелска атмосфера. Трябва да съобщим на публиката, особено на немюсюлманите, че *Свещеният Коран* е единствената истинна книга от Всевишния Аллах (32: 2-3;¹²⁸ 22:54)¹²⁹, която е опазена в Скрижал или в добре защитена Книга (85:21-22)¹³⁰. Никой не може да я промени (6:115)¹³¹. Аллах е обещал да я защити от всякакво човешко вмешателство (15: 9)¹³². Най-разнообразните и завършени теми на *Корана* го правят чудо, уникален и неподражаем. Той е единствената книга, в която Аллах наставлява човечеството да я последва за напътствие (6:155;¹³³ 39:18)¹³⁴. Половината от напътствието на Аллах е Неговата заповед към цялото човечество да последва Неговия Пратеник ﷺ (47: 33)¹³⁵. Пратеникът ﷺ е най-добрият пример за следване (33: 21)¹³⁶.

За да успеем, ние трябва да насочим своята аргументация в темите и дискусиите за изучаване на Исляма, позовавайки се единствено на *Корана* и *Сунната*, като източници на Божествената истина. Ние трябва да подканим немюсюлманите към Исляма с най-доброто наставление, вместо със спорове и дебати. Представяйки Исляма и призова към Исляма, по този начин ние ще позволим да бъдем заобиколени от *мелякетата* (ангелите),

¹²⁸ „Низпославането на Книгата - без съмнение в нея - е от Господа на световите. А [неверниците] казват: „Той я е измислил!“ Не, тя е истината от твоя Господ, за да предупредиш народ, при който дотогава не е идвал друг предупредител, та да бъдат напътени”.

¹²⁹ „И за да узнаят дарените със знанието, че този [Коран] е истината от твоя Господ, и да вярват в него, и сърцата им да се смирят пред него. Аллах напътва вярващите към правия път”.

¹³⁰ „Да, това е славен Коран в съхраняван скрижал”.

¹³¹ „И това е Писание, низпослахме го Ние благословено. Следвайте го и се бойте, за да бъдете помилвани!”

¹³² „Наистина Ние низпослахме Напомнянето и Ние непременно ще го пазим”.

¹³³ „И това е Писание, низпослахме го Ние благословено. Следвайте го и се бойте, за да бъдете помилвани!”

¹³⁴ „Които слушат Словото и следват най-хубавото от него! Тези са, които Аллах е напътил и тези са разумните хора.”

¹³⁵ „О, вярващи, покорявайте се на Аллах и се покорявайте на Пратеника, и не погубвайте делата си!”

¹³⁶ „Пратеника на Аллах е прекрасен образец за вас - за всеки, който се надява на Аллах и на Сетния ден, и често споменава Аллах.”

вместо от Сатаната. Те ще бъдат щастливи с нас и ще се молят на Аллах за нас да успеем в нашия призив.

3. Контролирайте гнева си и отбягвайте споровете.

وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا
ءَامَنَّا بِالَّذِي أُنزِلَ إِلَيْنَا وَأُنزِلَ إِلَيْكُمْ وَإِلَهُنَا وَإِلَهُكُمْ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ

„И спорете с хората на Писанието само по най-хубавия начин, но не и с онези от тях, които угнетяват, и кажете: „Вярваме в низпосланото на нас и в низпосланото на вас. Нашият Бог и вашият Бог е един и същ. Ние сме Нему отдадени.“ (29: 46)

Предава Ебу Хурейра رضي الله عنه, че Пратеникът на Аллах صلى الله عليه وسلم казва: *„Силният не е този, който побеждава хората със силата си, а силният е този, който контролира себе си, когато е ядосан.“* (Бухарӣ, 8/ 135 и Муслим, 4/ 6311- 6314)

Предава Ебу Хурейра رضي الله عنه, че един човек каза на Пратеника صلى الله عليه وسلم: *„Посъветвай ме.“* Пратеникът صلى الله عليه وسلم каза: *„Не се ядосвай.“* Мъжът попита (същото) отново и отново, и Пратеникът صلى الله عليه وسلم винаги отговаряше: *„Не се ядосвай.“* (Бухарӣ, 8/ 137)

Предава ‘Айша رضي الله عنها, че Пратеникът на Аллах صلى الله عليه وسلم казва: *„Най-омразната личност пред Аллах, е заядливата личност.“* (Бухарӣ, 3/ 637)

Предава Ебу Умаме رضي الله عنه, че Пратеникът на Аллах صلى الله عليه وسلم казва: *„Няма хора, които да са се отклонили от Правият път след напътствието, освен тези, които се бяха отдали на споровете.“* После той прочете аяетът: *„Да, те са заядлив народ.“* (43:58). (Ибн Мадже, 1/ 48)

и. Представяйте Исляма обективно и давайте доказателства от *Корана и Сунната*. Ако немюсюлманите се опитат да се противопоставят на доводите, твърдейки че тяхната религия учи на същото или на по-добро, искайте им конкретни доказателства за това.

وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ نَصْرِيًّا تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

„И рекоха [хората на Писанието]: „В Рая ще влязат само юдеи и християни.” Това са техните възжелания. Кажу им: „Дайте своя довод, ако говорите истината!” (2: 111)

قُلْ فَاتُوا بِالَّتَّوْرَةِ فَاتْلُوهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٣١﴾ فَمَنْ أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

„Кажу: „Донесете Тората и я прочетете, ако говорите истината”. А който след това измисли лъжа за Аллах - тези са угнетителите.” (3: 93 - 94)

أَمْ آتَّخِذُوا مِنْ دُونِهِ آٰهَةً قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ هَذَا ذِكْرٌ مَنْ مَعِيَ وَذِكْرٌ مَنْ قَبْلِي بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ فَهُمْ مُّعْرِضُونَ

„Или приеха вместо Него други богове? Кажу [о, Мухаммед]: „Дайте своя довод! Това е послание за онези, които са с мен, и послание за онези преди мен.” Но повечето от тях не знаят истината и се отдръпват.” (21: 24)

й. Обяснете значението и красотата на Исляма: неговата рационалност, завършеност и практичност по най-логичния и опростен начин. Винаги подчертавайте, че Ислямът е лесен.

Всичко в Исляма се базира на *Корана и Сунната*. Ние трябва да обясним на немюсюлманите, че всичко в Исляма точно и ясно е документирано. То се базира винаги на *Свещения Коран и Сунната*: двата автентични източника от Аллах за напътване на

цялото човечество. Например значението на Исляма, както то е дефинирано и изрично упоменато в следния *хадис*:

Предава ‘Абдуллах ибн ‘Умер رضي الله عنه, че Пратеникът на Аллах ﷺ казва: „Исляма е изграден върху пет основи: (1) Засвидетелстването, че няма друг Бог, достоен за обожаване, освен Аллах и че Мухаммед е Пратеника на Аллах; (2) Отслужването на (петкратната) молитва; (3) даването на Зекят (задължителната милостиня); (4) извършването на Хадж (поклонението около Дома на Аллах), ако има възможност; и (5) Говеенето през месец Рамадан.“ (Бух̄ārī, 1/ 7)

Ние трябва да изясним за тях искреното извършване на петте основи на Исляма и това е задължително за всички пълнолетни мюсюлмани, за да се спасят в Отвѣдният живот (*Ахирета*).

Това е предадено в достоверно предание от Ебу Ейюб Ел-Енсари رضي الله عنه, който казва, че дойде един човек при Пратеника ﷺ и каза: „Насочи ме към дело, което когато го извърши, ще ме доближи до Дженнета (Рая) и ще ме отдалечи от Огъня (на Ада).“ След това Пратеника ﷺ каза: „Обожавай Аллах и никога не съдружвай с Него, отслужвай (задължителната) молитвата, и давай милостинята Зекят, и върши добро към твоите близки.“ Когато той си тръгна, Пратеника ﷺ се обърна и каза: „Ако той се придържа към това, за което питаше и го върши, той ще влезне в Дженнета (Рая).“ (Муслим, 1/ 13)

За да могат да разберат нашия призив немюсюлманите, ние трябва да им обясним много ясно ислямската концепция за Единството на Аллах и значението на *Шехада* (ислямското засвидетелстване на Единството на Аллах). Ние трябва да им обясним принципите на петте основи на Исляма, базирайки се на *Корана* и достоверната *Сунна* на Пратеника на Аллах ﷺ. Също така трябва да разясним в детайли предимствата от приемането на вярата в Единството на Аллах и спокойствието, което дават петте основи на Исляма.

Всеки принцип или заповед в Исляма, който ние трябва да спазваме е само в наша полза. Немюсюлманите трябва да разберат, че всяка заповед в Исляма, която ни е повелена да изпълним е само в наша полза, като например изпълнението на *намаза* (молитвата). Аллах е направил молитвата пречистваща за този, който я извършва и тя е пречка за извършването на лоши и непристойни дела (29: 45)¹³⁷. Редовното съблюдаване на *намаза* (молитвата) ни кара да поддържаме чистота не само в нашите тела, но също така в нашите дрехи и заобикалящата ни среда. Преди извършването на молитвата, от нас се очаква да извършим не само *Taxara* (почистване или измиване), но освен това е необходимо нашите дрехи и място за извършване на молитва да е чисто, всички те да са изчистени от каквато и да е форма на нечистотии. Освен това както от тази физическа чистота, от нас се изисква да пречистим нашето намерение. Когато ние насочваме нашия ум и сърце единствено и само към Аллах, ние проявяваме нужната концентрация, от която има нужда ума ни. Правилното и редовно извършване на *намаза* (молитвата) работи като естествен източник на физически упражнения, които правят нашите тела по-силни. Молитвата също така ни възпитава да бъдем точни, дисциплинирани и съзнателни за нашите задължения, като всяка молитва има точно предписано време за нейното извършване (4: 103)¹³⁸. Молитвата (*намаза*) развива в нас способността за спокойствие и релаксация, защото едно от важните ѝ изисквания е, че ние трябва да сълюдаваме *Таманиине* (постигане на спокойствие в изпълнението на всяко действие). Когато молитвата се извършва колективно, тя допринася за една силна връзка и за братство и равенство между мюсюлманите, обожаващи единствено Аллах. Също така, когато отслужваме молитвата, ние развиваме покорство, търпение, вяра, честност, благочестие, страх, съдържаност, скромност, правдивост, любов, преданост и всички други добродетели, обича-

¹³⁷ „Чети онова, което ти бе разкрито от Книгата! И отслужвай молитвата! Молитвата предпазва от покварата и порицаваното. Най-великото е споменаването на Аллах. Аллах знае какво правите.“

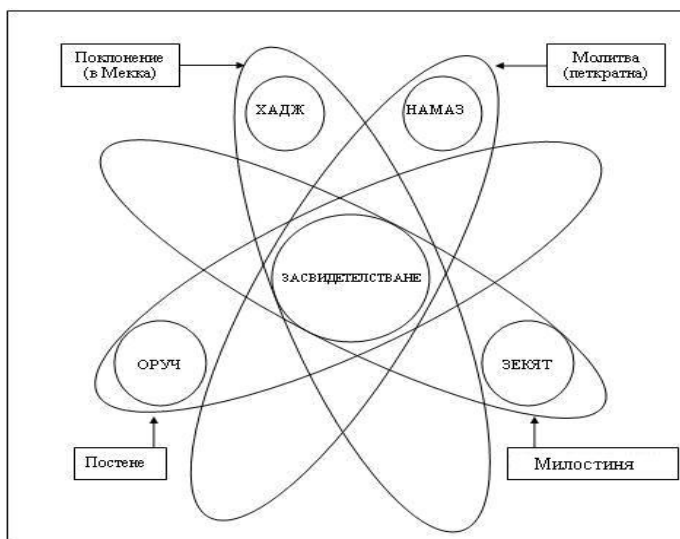
¹³⁸ „И когато завършите молитвата, споменавайте Аллах прави, седнали и на хълбок! А когато сте във от опасност, отслужвайте молитвата в цялост! За вярващите молитвата е предписане в определено време.“

ни от Аллах. С други думи, при извършване на *намаза* (молитва), ние развиваме праведност и предотвратяваме всички безнравствени и неприлични или лоши деяния.

ПЕТТЕ СТЬЛБА НА ИСЛЯМА

Най-вече, съблюдаването на *намаза* (молитвата) работи като конкретния израз на одобрението и благодарността ни към нашия Създател, Превеликия. След всяка молитва ние усещаме не само мир и спокойствие, но също така и удовлетворение, защото ние сме извършили първостепенна заповед на Аллах. Това ни дава надежда, че Аллах ще ни опрости греховете, защото Той е Всеопрощаващ (53: 32)¹³⁹. Ако ние искрено Го молим, Той несъмнено ще отговори на нашите молби (40: 60)¹⁴⁰.

Фиг. № 3

¹³⁹ „На онези, които се предпазват от големите грехове и скверностите, освен малките провинения. Твоят Господ е Щедрия в опрощението. Най-добре Той ви знае, и когато ви сътвори от земята, и когато бяхте зародиши в майчините си утроби. Тъй че не самохваствайте! Най-добре Той знае богобоязливите.”

¹⁴⁰ „И рече вашият Господ: „Зове ме, и аз ще ви откликна! Онези, които от високомерие не ми служат, ще влязат в Ада унижени!”

Всичко, което ни е забранено да вършим в Исляма, ни носи вреда. Всичко, което ни е забранено, ни носи вреда. Аллах ни забранява всички непристойни дела, като например: покварата и порицаването (16:90)¹⁴¹, сеенето на развала (28:77)¹⁴², престъплението (59:19)¹⁴³, високомерието, егоизма (себелюбието), скъперничеството (4:36-37)¹⁴⁴, невежеството (2:276)¹⁴⁵, горделивостта (31:18)¹⁴⁶, самохвалството (4:38)¹⁴⁷, завистта (2:109)¹⁴⁸, мошеничеството и измамата (3: 161)¹⁴⁹, извършването на клетва за заблуждаването на другите (16:92)¹⁵⁰, клеветата и злословието (68: 11)¹⁵¹, прекаленото шегуване с другите, саркастичното отношение,

¹⁴¹ „Аллах повелява справедливост и благодетелност, и поддържане на връзките с роднините, и възбранява покварата и порицаването, и гнета. Наставява ви Той, за да се поучите.”

¹⁴² „И чрез онова, което Аллах ти е дал, се стреми към отвъдния дом, и не забравяй своя дял от земния живот, и върши добро, както Аллах ти е сторил добро! И не се стреми към развала по земята! Аллах не обича сеещите развала.”

¹⁴³ „Завладей ги сатаната и ги накара да забравят споменаването на Аллах. Тези са привържениците на сатаната. Ала привържениците на сатаната са губещите.”

¹⁴⁴ „И обожавайте единствено Аллах, и нищо не съдружавайте с Него! И към родителите - добрина, и към близкия, и сираците, и нуждаещите се, и към близкия съсед, и към далечния съсед, и към другаря редом, и към пътника, и към владенията от вашата десница! Аллах не обича горделивия, самохвалеца, които се скъпят и повеляват скъперничество на хората, и скриват онова, което Аллах им е дал от Своята благодат, - приготвихме Ние за неверниците унижително мъчение.”

¹⁴⁵ „Аллах лишава лихвата от благодат, а надбавя за милостинята. Аллах не обича никой неблагодарник, грешник.”

¹⁴⁶ „И не криви лице пред хората, и не върви по земята с високомерие! Аллах не обича никой горделивец, самохалец.”

¹⁴⁷ „И онези, които раздават своите имоти на показ пред хората и не вярват нито в Аллах, нито в Сетния ден; и онзи, на когото сатаната е приятел. Колко лош приятел е той!”

¹⁴⁸ „Мнозина от хората на Писанието, поради завист в душите, желаят, след като сте повярвали, да ви превърнат пак в неверници, след като им се разкри истината. Извинявайте и прощавайте, докато Аллах даде Своята повеля! Аллах над всяко нещо има сила.”

¹⁴⁹ „И не подобава на пророк да измени. А който измени, в Деня на възкресението ще дойде с онова, с което е изменил. После на всяка душа ще се изплати, каквото е придобила. И не ще бъдат угнетени.”

¹⁵⁰ „И не приличайте на жена, която си разкъсва преждата, след като я е изпрела - да превръщате своите клетви в измама помежду ви, защото една общност е по-многобройна от друга. С това Аллах ви изпитва и в Деня на възкресението непременно ще ви разкрие онова, по което бяхте в разногласие.”

¹⁵¹ „... клеветник, който разнася сплетни.”

обръщането към другите с отвратителни прякори, подозрението, шпионажа или говоренето на лоши думи зад гърбовете на другите (49:11-12)¹⁵². Исляма разглежда като отвратително действие злословенето за някой в негово отсъствие. В заключение на това – Аллах ни приканва да избегнем подозрението, доколкото е възможно (49:12)¹⁵³. Ако нечестивец ни каже нещо против някого, ние не трябва да приемаме веднага това за достоверна информация. Ако нечестивец дойде при нас с някакви новини, ние трябва да проверим истинността им, за да не навредим на някои хора несъзнателно (49: 6)¹⁵⁴.

Други забранени действия и постъпки в Исляма можем да изброим като: непристойни дела, независимо явни или скрити (тайни); прегрешаването срещу истината или недоволството (49: 7)¹⁵⁵; пиенето на алкохол и хазарта (5: 90-91)¹⁵⁶; разточителството и прахосничеството (6:141¹⁵⁷; 17:26)¹⁵⁸; лихварството (2: 275

¹⁵² „О, вярващи, едни мъже от вас да не се присмиват на други! Може да са по-добри от тях. Нито жени - на жени... Може да са по-добри от тях. И не се хулете, и не се назовавайте с оскърбителни прякори! Колко лошо е името нечестивост подир вярата! А който не се покаят - тези са угнетителите. О, вярващи, много странете от подозрението! Понякога подозрението е грях. И не се дебнете, и не злословете един за друг! Нима на някого от вас ще се хареса да яде плътта на мъртвия си брат? Вие се отвращавате от това. И бойте се от Аллах! Аллах е приемащ покаянието, милосърден.”

¹⁵³ „О, вярващи, много странете от подозрението! Понякога подозрението е грях. И не се дебнете, и не злословете един за друг! Нима на някого от вас ще се хареса да яде плътта на мъртвия си брат? Вие се отвращавате от това. И бойте се от Аллах! Аллах е приемащ покаянието, милосърден.”

¹⁵⁴ „О, вярващи, ако нечестивец ви донесе вест, проучете я, за да не засегнете някои хора от неведение, та за онова, което сте извършили, да съжбялявате!”

¹⁵⁵ „И знайте, че сред вас е Пратеника на Аллах! Ако той се вслушиваше във вас за много дела, цяхте да пострадате. Но Аллах вдъхна у вас любов към вярата и я разкраси в сърцата ви, и пробуди у вас омраза към неверието, нечестивостта и неподчинението. Тези са връзките по правия път.”

¹⁵⁶ „О, вярващи, виното, играта на късмет, кумирите и стрелите са мръсотия от делото на сатаната. Странете от нея, за да сполучите! Сатаната цели именно да все между вас вражда и ненавист чрез виното и играта на късмет, и да ви възпре от споменаването на Аллах, и от молитвата. Не ще ли престанете?”

¹⁵⁷ „Той е, Който създаде градини от растения с подпори и без подпори, и палмите, и насажденията с разни плодове, и маслините, и нарочете - сходни и несходни. Яжте от плодовете им, когато са дали плод, и раздайте дължимото от тях в деня на беритбата им, но не прахосвайте - Той не обича прахосниците.”

¹⁵⁸ „И отой на родината правото му, и на нуждаеия се, и на пътника [в неволя], но не пилей с прахосничество!”

276)¹⁵⁹; кражбата; прелюбодеянието и разврата; убиването на деца; клеветата и злословенето; и скалпването на лъжа (60:12)¹⁶⁰. Аллах е забранил отнемането на живот, който Аллах беше направил неприкосновен, освен чрез отсъждане на съдия и по право (6:151)¹⁶¹. Небрежните мюсюлмани и немюсюлманите трябва да бъдат обективни и да приемат, че всички тези забранени дела носят вреди на цялото човечество.

Ислямът е не само практичен, но и лесен. Ние трябва да обясним, че Исляма е не само практичен, но също така и лесен. Например: Аллах дава улеснение за пътниците за съкращаване и събиране на някои от *намазите* (молитвите). Жените, които са в менструация и в следродилно течение, са освободени от *намаза* (молитва). Болните, немощните възрастни, малките дечица и психично болните (лудите) са освободени от държането на *оруч* (говеене) през месец *Рамадан*. Бедните и слабите (болните), които не могат да отидат на *Хадж* са освободени от извършването на тази пета основа от основите на Исляма. След това, ние трябва да обясним ясно вярата в шестте основи на вярата в Исляма и значението на *Ихсан* (съвършенството на вярата в Исляма).

Обожаването в Исляма е общ термин. Необходимо е и трябва да се знае концепцията за *Ибадета* (обожаването в Исляма). Ние трябва да обясним, че обожаването в Исляма е

¹⁵⁹ „Които изяждат лихвата, не ще се изправят, освен както се изправя някой, когото сатаната повеля от лудост. Това е, защото казваха: „Търговията е като лихварството.“ А Аллах позволи търговията и забрани лихварството. При когото е дошло наставление от неговия Господ и е престанал, негово е онова, което е било дотогава и делото му е за пред Аллах. А които се върнат към това, тези са обитателите на Огъня, там ще пребивават вечно. Аллах лишава лихвата от благодат, а надбавя за милостинята. Аллах не обича никой неблагоприятник, грешник.”

¹⁶⁰ „О, Пророче, ако дойдат при теб вярващите жени да ти се закълнат, че не ще съдружават нищо с Аллах и не ще крадат, и не ще прелюбодействат, и не ще убиват децата си, и не ще скалпват лъжа за онова, което е между ръцете и краката им, и че ще те слушат в одобряването, приеми клетвата им и моли Аллах за тяхното опрощение! Аллах е опрощаващ, милосърден.”

¹⁶¹ „Кажи: „Елате аз да прочета какво ви възбранява вашият Господ! Нищо с Него да не съдружавате! И се отнасяйте с добро към двамата родители! И не убивайте своите рожби поради бедност! Ние храним и вас, и тях. И не доближавайте скверностите - и явните от тях, и скритите! И не убивайте човек - това Аллах е възбранил, освен по право! Това ви повелява Той, за да проумеете!”

всеобхватен термин, който не се ограничава само в петкратната ежедневна молитва (*намаз*) и други начини на обожаване в религията, като постенето (говеенето), даването на милостиня (*Зекят*) и поклонението *Хадж* и така нататък. *Ибадет* е обобщено понятие на всичко онова, което Аллах обича и е доволен от извършването му, било то с думи или дела, явни или скрити. С други думи обожаването (*Ибадет*) е всичко, което ние казваме и извършваме, единствено с цел спечелване задоволството на Аллах. Той включва в себе си не само *ибадетите*, в които ние вярваме, но също така и икономическите, социално–културните дейности и нашия принос за благополучието на обществото и човечеството като цяло. Накратко – всичко, което ние казваме (или скриваме, премълчавайки го) и всичко, което ние вършим в съответствие и в съгласуване на *Корана* и достоверната *Сунна* с искрено намерение за спечелване задоволството на нашия Създател, е проява на извършен *Ибадет* (обожаване).

Ислямът е съвършения начин на живот за всички, даващ ни най-добрите решения на нашите обкръжаващи проблеми. Ние трябва да обясним на немюсюлманите, че Ислямът е съвършения начин на живот за всички. *Свещения Коран* и *Сунната* обхващат всички теми, които интересуват цялото човечество, включващи физически, материални или икономически, социално-културни, политически, правно-юридически, религиозни и духовни (виж фиг. №4). Превъзходното, несравнимо и всеобхватно учение на Исляма, ръководи цялото човечество през всички времена. Те са елементарни, но много практични и дават най-добрите решения на нашите обкръжаващи проблеми.

В допълнение, ние трябва да изясним за тях (немюсюлманите), че Исляма като цялостен начин на живот е изпълнен с мъдрост, напътствие и истина във възможно най-елементарния начин. С други думи, ние трябва да ги улесним да видят светлината на Исляма, а не да ги отблъскваме.

Предава Енес ибн Малик رضي الله عنه, че Пратеникът صلى الله عليه وسلم казва: „*Улеснявайте нещата за хората (визирайки нещата, свързани с религията), и не ги затруднявайте. Благовестявайте и не ги отблъсквайте*

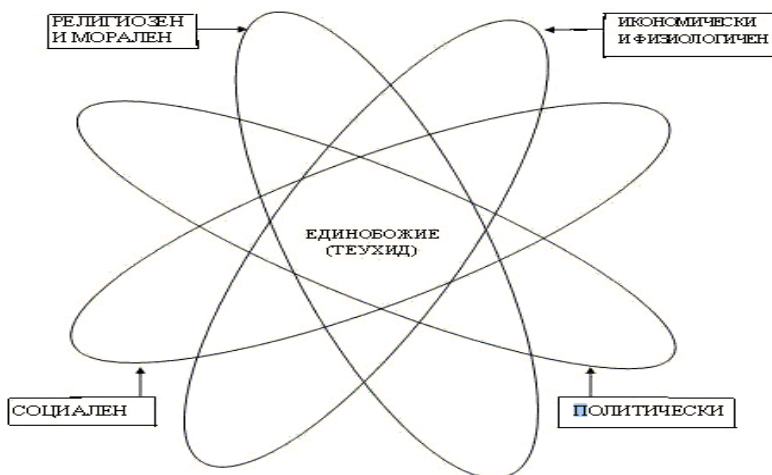
(от Исляма).” (Бух̄ар̄и, 1/ 69)

Предава Ебу Хурейра رضي الله عنه, че Пратеникът صلى الله عليه وسلم казва: „Религията е много лесна и този, който прекалява в религията, не ще бъде способен да продължи по този път. И така вие не трябва да прекалявате, а се опитайте да бъдете близо до съвършенството и благовестявайте с добро, за което ще бъдете наградени, и спечелете силата с извършването на молитвата в сутрешните, следобедните и последните часове на нощите.” (Бух̄ар̄и, 1/ 38)

Формулата на вярата в *Тевхид* (единобожието) и искреното обявяване на *Шахада* (засвидетелстването) са ключовете към спасението. Когато ние сме сигурни, че те (немносоулманите) разбират основите или основните принципи на Исляма, тогава ние можем да ги призовем да повярват в *Тевхид* (единобожието), особено в божествеността на Единствения Аллах. Задължението, с което сме натоварени е да им обясним много ясно значението и условията на *Шахада* (засвидетелстването), след което трябва да ги призовем искрено да приемат произнасянето на засвидетелстването, че „*Няма друг Бог, достоен за обожаване, освен Аллах*”, както това ни е показано в следните *Хадиси*:

Фиг. № 4

ИСЛЯМ – СЪВЪРШЕНИЯТ НАЧИН НА ЖИВОТ

Предава Ебу Хурейра رضي الله عنه: „Аз попитах: „О, Пратенико на Аллах ﷺ, кой ще е най-щастливият човек, който ще получи твоето застъпничество в Деня на Равносетката?” Пратеника на Аллах ﷺ каза: „О, Ебу Хурейра رضي الله عنه, аз знаех, че никой няма да ме попита за това, преди теб, защото знам твоята нетърпеливост (любознателност) за това да научаваши повече Хадиси. Най-щастливият човек, който ще получи моето застъпничество в Деня на Равносетката, ще бъде онзи, който искрено от (дълбините на) сърцето си произнесе „Ля иляхе иллеллах” („Няма друг Бог, достоен за обожаване, освен Аллах”). (Бухарӣ, 1/ 98)

Предава Енес ибн Малик رضي الله عنه, че Пратеникът ﷺ каза: „Всеки, който каже: „Ля иляхе иллеллах” („Няма друг Бог, достоен за обожаване, освен Аллах”) и в неговото сърце има вяра, колкото ечемично зрънце, ще бъде изведен от Джехеннем (Ада). И всеки, който каже: „Ля иляхе иллеллах” („Няма друг Бог, достоен за обожаване, освен Аллах”) и в неговото сърце има вяра, колкото пшеничено зрънце, ще бъде изведен от Джехеннем. И всеки, който каже: „Ля иляхе иллеллах” („Няма друг Бог, достоен за обожаване, освен Аллах”) и в неговото сърце има вяра, колкото една прашилка, ще бъде изведен от Джехеннем.” (Бухарӣ, 1/ 42)

Необходимо е искрено да произнесат *Шехада* (засвидетелстването) – засвидетелстването, че няма друг Бог, достоен да бъде обожаван, освен Аллах, и че Мухаммед ﷺ е Пратеник на Аллах. Ние трябва да ги насърчим за това със следващия хадис:

Ебу Хурейра (или Ебу Са’ид Ел-Худри) رضي الله عنه предава, че Пратеника на Аллах ﷺ отбеляза: „Аз засвидетелствах, че няма друг бог, освен Аллах и аз съм Пратеникът на Аллах. Всеки човек, който среща своя Рабб (Господар) без съмнение с тези две (истини), не ще бъде никога отдалечен от Рая (Дженнет).” (Муслим, 42)

Когато те искрено изкажат *Шехада* (засвидетелстването), ние трябва да им обясним, че това е същността на петте основи на Исляма, в съответствие със *Корана* и *Сунната*.

Предава ‘Абдуллах ибн ‘Аббас رضي الله عنه, че когато Пратеникът на Аллах

ﷺ изпрати Му'аз ибн Джебел към Йемен, той ﷺ му каза: „*Ти отиваш при хора на Книгата (Ехли Китаб). Първо ги призови да обожават единствено Аллах. Когато те откликнат на това (да опознаят Аллах), осведоми ги за това, че Аллах им е повелил петте молитви през денонощието. И ако те започнат да отслужват тези молитви, осведоми ги, че Аллах им е заповядал даването на милостинята Зекят, и да бъде вземан (зекят) от богатите сред тях, и да бъде раздаден на бедните сред тях. И ако те ти се покорят за това, вземи Зекят от тях, и се въздържай (не вземай) от най-доброто имущество на хората като Зекят.*” (Бухарӣ, 2/ 537)

Ислямът е религията без каквито и да е било изопачения. По време на нашето призоваване, ние трябва да очакваме въпроси от немюсюлманите, чрез които те критикуват Исляма. Сред тях са *Хиджаба* (Ислямското облекло на жената) за жената, разводът, полигамията (многоженството), смъртната присъда, и *Джихада*. Ние трябва да отговорим на тези въпроси по най-логическия и разумен начин, за да поправим техните грешни представи за Исляма.

Хиджаба предпазва жената от похотта на мъжете. Ние трябва винаги да разясняваме всичко много добре на немюсюлманите, а именно, че Аллах и Неговият Пратеник ﷺ ни заповядат да вършим добро за всеки един и за обществото като цяло. Пример за това е *Хиджаба* (ислямската норма за покривало на женското тяло). Това се базира на *айет* от *Корана* (24: 31)¹⁶², който заповядва на вярващите жени да не показват своите красоти на мъже, които не са техни близки, т.е. тези, които нямат родствена връзка с

¹⁶² „*И кажи на вярващите жени да свеждат поглед и да пазят целомъдрието си, и да не показват своите украшения освен видното от тях, и да спускат покривалото върху пазвата си, и да не показват своите украшения освен пред съпрузите си или бащите си, или бащите на съпрузите си, или синовете си, или синовете на съпрузите си, или братята си, или синовете на братята си, или синовете на сестрите си, или жените [вярващи] или [служините], владени от десниците им, или служите от мъжете без плътски нужди, или децата, непознали още женската голота. И да не тропат с крак, за да се разбере какво скриват от своите украшения. И се покайте пред Аллах всички, о, вярващи, за да сполучите!*”
(Допуска се за облеклото на мюсюлманката да се оставят открити лицето и ръцете до китките, а според някои тълкуватели и ходилата.)

тях. *Хиджаба* предпазва жената от евентуален тормоз от мъж. Аллах казва:

يَتَأْتِيهَا النَّبِيُّ قُلًّا لِّأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلْبَابِهِنَّ
ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذِنَنَّ ۗ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا

„О, Пророче, кажи на съпругите си и на дъщерите си, и на жените на вярващите, да спускат върху себе си покривалото [когато излизат]. Това е най-подходящото, за да бъдат разпознати и да не ги огорчават. Аллах е опрощаващ, милосърден.“ (33: 59)

Хиджаба прикрива женската красота от мъжа. *Хиджаба* запазва женското целомъдрие, достойнство и чест, достойно за уважение от мъжа. Жената в Исляма играе много важна роля в обществото.

Ислямът като рационална религия разрешава развода, за да намери решение на пораждащите се проблеми на несъвместимост. Исляма като рационална религия разрешава развода, само след като при съпруга и при жената са налице предписаните условия, които включват периода на изчакване, през който е необходимо те да останат в тяхната къща заедно. Това ще им даде време за премисляне на тяхното решение. Ако те разберат, че не могат наистина да живеят заради несъвместимости, тогава те могат да довършат окончателно тяхното решение за развод. Аллах казва:

لِّلَّذِينَ يُؤَلِّقُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ تَرَبُّصُ أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ فَإِنْ فَاءُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣٤﴾ وَإِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٥﴾ وَالْمُطَلَّقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ إِنْ كُنَّ يُؤْمِنَنَّ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۗ وَبِعُولَتَيْنِ بِمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي ذَلِكَ إِنْ آرَادُوا إِصْلَاحًا ۗ وَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ ۗ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ ۗ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

„Онези, които се закълнат да не бъдат с жените си - да изчакат четири месеца. А върнат ли се - Аллах е опрощаващ, милосърден.

*А решат ли да се разведат - Аллах е всечуващ, всезнаещ. А разведените жени да изчакат във въздържание три месечни кръвотечения и не им е позволено да скриват онова, което Аллах е сътворил в утробите им, ако вярват в Аллах и в Сетния ден. Тогава техните мъже, ако искат помирение, имат най-голямото право да си ги възвърнат. И жените имат същите права, каквито и задължения съгласно обичая, но мъжете са едно стъпало над тях. Аллах е всемогъщ, премъдър.*¹⁶³ (2: 226 - 228)

Разводът е по-доброто решение за някои двойки пред оставането заедно, в атмосфера, в която не съществуват любов, разбирателство и семейна хармония. Повечето случаи на прелюбодеяние стават сред двойки, преди всичко, ако те са били немюсюлмани или не богобоязливи, защото те са нещастни в брачния живот, който живеят. Впоследствие, някои престъпления се извършват като резултат на честите кавги между техните родители, които не живеят в обич и единия от тях не разбира другия.

Ислямът като практична религия разрешава многоженството (с определено условие), за да реши социалните болести на обществото. Многоженството или множественият (плуралистичният) съюз (на едни мъж с няколко жени) в Исляма е ограничен само на максимално четири жени с условие, че мъжът е способен да се отнася със своите жени със справедливост (еднакво към всички). В противен случай, установеният ред (правилото) в Исляма е моногамията.

وَأِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْيَتَامَىٰ فَانكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مَتْنَىٰ وَثَلَاثَ
وَرُبِعَ ۖ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةً أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ۚ ذَٰلِكَ أَدْبَىٰ أَلَّا تَعُولُوا

„А ако ви е страх, че няма да сте справедливи към сираците, [ако се ожените за тях.] встъпвайте в брак с онези от жените, които харесвате - две и три, и четири. А ако ви е страх, че няма да сте справедливи - с една или с [пленнички] владени от десни-

¹⁶³ (От гледна точка на сътворението между мъжа и жената не се прави разлика. Предимствата на мъжа са пророчеството, религиозното водачество, отговорността за семейството и т.н.)

цата ви. Това е най-малкото, за да не се отклоните.” (4: 3)¹⁶⁴

Многоженството решава проблема с прелюбодеянието измежду хората, които по природа са полигамни, или не са щастливи с техните жени. То предотвратява широко разпространеното заболяване, придобило форма на епидемия с огромни размери измежду хората – СПИН и други венерически болести, които се получават от незаконни връзки, връзки изгубили своя морал. Това свежда до минимум развода, като хората получават алтернатива за сключването на брак с други жени по техен избор, без да се разделят с техните настоящи съпруги. Това впоследствие, попречва на случаите на престъпността сред децата на разделените семейства. Още повече, че многоженството дава възможността на повече неомъжени момичета да бъдат женени, смятайки факта, че жените са по-голям процент от мъжете по численост в света, като цяло. Когато това е в сила, то елиминира развратът и проституцията, като значително намалява броя на извънбрачните деца. За нещастие децата, родени извън брака, са отхвърлени по същия начин, както техните майки са отхвърляни от обществото. В многоженството децата са известни, като юридическо потомство на техните бащи също така, както техните майки са почетени точно толкова законно (легално), като омъжени жени.

¹⁶⁴ (Разрешението мъжете да встъпват в брак с повече от една жена, въпреки естествената в такива случаи ревност, много отдавна е превърнало знаменieto в обект на критики от страна на немюсюлманите. Споменатото позволение трябва да се разглежда в светлината на променящите се ислямски реалности. Ислямът категорично забранява прелюбодейството. Бракът с повече от една жена може да се окаже неизбежен, когато мъжът е силен и потентен, а жената - слаба и апатична или неспособна да ражда, и когато поради войни и ред други причини броят на мъжете намалее, а този на жените се увеличи. Тогава бракът на мъжа с повече от една жена не е задължение, а разрешение. Освен това, то не е неограничено, а е обвързано с условието за справедливост, и на онези, които се страхуват, че не ще могат да го спазват, е повелено да се задоволят само с една съпруга. Когато всички тези ограничения и условия се разглеждат комплексно, става ясно, че от гледна точка на приспособяването към средата, променяща се във времето, това позволение е най-уместният подход.)

Ислямът като съвършената (перфектната) религия е разумна, и практична. Мъдростта от множеството (плюралистични) бракове на Пратеника ﷺ, ще покаже всички възможни видове брак в Исляма.

Наред с многоженството (полигамията), повечето врагове на Исляма изтъкват техните предубедени критики на множествените бракове на Пратеника ﷺ, които превишиха повече от четири, колкото бяха позволени в *Корана*. Те заклеиха Пратеника ﷺ като „сексуално обладан човек”, заради неговите бракове, които бяха повече от четири. Ние трябва да поправим такива изопачени представи за Пратеника ﷺ. Ние трябва да изясним това добре на немюсюлманите, тъй като Аллах ни заповядва да следваме Пратеника, защото той е най-добрия пример за цялото човечество (33: 21)¹⁶⁵. Ислямът е перфектната религия, която съчетава в себе си, както рационалността, също така и практичността. Множествените бракове¹⁶⁶ на Пратеника ﷺ са изключение срещу заповедта в *Корана* (т.е. 33: 21)¹⁶⁷, за да покаже всички възможни видове бракове в Исляма. Ако той ﷺ беше „сексуално обладан човек”, то би трябвало да сключва повече бракове по време на неговата младост, а не когато вече беше надхвърлил петдесетте си години. Фактът, че той се жени за Хадиджа бинт Хувейлид رضي الله عنها и живее моногамен живот (в продължение на двадесет и седем години), докато тя умира, показва, че той ﷺ не беше „сексуално обладан човек”. Но неговия брак с Хадиджа رضي الله عنها показва единствено ограничените видове на женитбата, които са позволени в Исляма. Това е позволено за човек – да се ожени за жена, която е по-стара от него; за беден човек и сирак, който ще се ожени за богата жена;

¹⁶⁵ „Пратеника на Аллах е прекрасен образец за вас - за всеки, който се надява на Аллах и на Сетния ден, и често споменава Аллах”

¹⁶⁶ За имената и кратките описания на жените на Пророка и други неща, отнасящи се до неговите бракове, моля погледнете в следващите източници: „*Safi-ur Rahmat al Mubarakfuri*”; „*Al Raheeq Al Makhtum*” („Запечатаният нектар”) – биографията на Пратеника, Рияд: издателство и разпространение печатница „Дарусселам”, 1995, стр. 483-491; *Тахия Ел-Исмаил*, „Живота на Мухаммед, базиращ се на най-ранните източници”, Джидда: книжарница „Абул-Касим” 1990г., стр. 193 – 207; и *Зекерийя Бешир* – „Слънцето в Медина: пручвания в живота на Пророка Мухаммед, Лейчестър, Великобритания, Ислямската фондация, 1990, стр. 142 - 152.

¹⁶⁷ Виж бележка 149.

за служител, който ще се ожени за неговия работодател; и за ерген да се ожени за вдовица. Ако Аллах не беше разрешил на Пратеника ﷺ да се ожени за други жени, как бракът в Исляма можеше да бъде позволен във всички други видове от бракове? Това беше благоприличието, той ﷺ не се ожени за други жени, и мюсюлмани, които следваха *Сунната*, щеше да намерят за трудност във влизането в брак с една жена, ако не вземаха за пример бракът на Пратеникът ﷺ с Хадиджа ﷺ. Плуралистичните бракове на Пратеника ﷺ след неговия моногамен брак с Хадиджа ﷺ за няколко години ни показва, че в Исляма е позволено мъжа да се ожени за девствена жена, която е много по-млада от него, както виждаме това в случая с ‘Айша бинт Ебу Бекр ﷺ. Мъжа може да избере да се ожени за младо и интелигентно момиче като ‘Айша ﷺ. Той може да се ожени за дъщерите на неговите приятели, по същия начин, както Пратеника ﷺ се ожени за ‘Айша ﷺ и Хафса ﷺ, които бяха дъщерите на неговите близки приятели – Ебу Бекр ﷺ и ‘Умер ﷺ, с цел благоприятстване на заздравяването на приятелските им взаимоотношения чрез брака. Или той може да се ожени за дъщерите на неговите врагове, както това направи Пратеника ﷺ с брака си за Джувейрия бинт Ел-Харис – дъщерята на Ел-Харис, главатаря на Бени Ел-Мусталик на Хуза’ах, и Умм Хабибе, или Рамля – дъщерята на Ебу Суфйян. Трябва да отбележим, че и двамата – и Ебу Суфйян, и Ел-Харис, бяха двама жестоки врагове на Исляма и в частност на Пратеника ﷺ. Браковете на Пратеника ﷺ с техните дъщери показва как Исляма се отнася с мир и одобрение. Известно е че и Джувейра ﷺ и Рамля ﷺ бяха от знатни семейства. Мъжете понякога се женят за жените заради техния висок социален статус, което е позволено. Също така е позволено на мъжа да се ожени за жена, която е от по-слаб социален клас, както виждаме това да става в случая на Мария, която беше дадена на Пратеника ﷺ като подарък от управникът на Египет. Пратеникът ﷺ издигна нейният статус, като се ожени за нея, вместо тя да му бъде робиня. Неговите бракове с неговите пленнички Джувейра бинт Ел-Харис ﷺ и Сафийя бинт Хуяйя бин Ахтаб ﷺ показват не само как Исляма толерира смесените бракове, базираци се на социалният статус, но

също така показва високото внимание, което се дава на жените. Вместо да ги направи робини, като негови пленнички, той се оженва за тях и им дава най-високия статут: да бъдат измежду „Майките на вярващите”. Това по-скоро показва как Пратеникът ﷺ освобождава жена, която била принудена да бъде робиня. От друга страна с интерсоцио–културните си бракове Пратеникът ﷺ демонстрира разрешението за сключване на интер-религиозни бракове с Хората на Писанието, като той се оженва за Сафиййя бинт Хуййя бин Ахтаб ؓ – еврейката, и Мария ؓ – християнката от Египет. Те и двете приемат Исляма и биват измежду „Майките на вярващите”.

С неговият брак за Севде бинт Зам’а ؓ, вдовец може да избере да се ожени за вдовица на средна възраст, която е сърдечна, мила и весела, каквато беше Севде, която беше в състояние да се грижи за децата му. Браковете на Пратеникът ﷺ с Хафса бинт ‘Умер ибн Ел-Хаттаб ؓ, Зейнеб бинт Хузейма ؓ и Умм Селеме Хинд бинт Ебу ‘Умеййя ؓ – всичките вдовици, показва, че мъжа може да покаже своята симпатия и загриженост към вдовиците като се ожени за тях. Ако той не се беше оженил за Умм Селеме ؓ – вдовица с няколко деца, той не би успял да демонстрира неговите добродетелни учения за грижата към сираците. Той показва доброжелателство към тях, отнасяйки се към тях като към неговите собствени деца. Пратеникът ﷺ се ожени за неговата братовчедка – Зейнеб бинт Джехш, която беше разведена от неговия осиновен син – Зейд, което показва, че Исляма позволява на мъжа да се ожени за неговата първа братовчедка. Позволено е също така и за мъжа да се ожени за жена, разведена от неговия осиновен син. В допълнение трябва да кажем, че Ислямът позволява практиката на годеж, преди да се пристъпи към женитба, както виждаме това от Пратеника ﷺ да извърши, преди да се ожени за ‘Айша ؓ. Също така е позволено и женитбата в отсъствие (на единия от двамата бъдещи съпрузи), както това виждаме с женитбата с Умм Хабиба или Рамля ؓ – дъщерята на Ебу Суфйян, която беше в Абисиния. Пратеникът ﷺ попита краля на Етиопия за ръката на Умм Хабибе ؓ и се ожени, след като краля даде съгласието си. Исляма също така разрешава случаите,

когато мъжа се жени за жена, която е предложила сама себе си за брак, както виждаме това в случая на Меймуне. Меймуне първа предлага брак на Пратеника ﷺ, и тя става една от неговите съпруги.

Немюсюлманите трябва да знаят, че Аллах позволява на Пратеника ﷺ плуралистични¹⁶⁸ бракове. Аллах разрешава плуралистичните бракове за Неговия Пратеник ﷺ, а не за широкия кръг от вярващи. Плуралистичните бракове на Пратеника ﷺ са за самото напътствие на вярващите. Те служат за ръководство от рода „Правете това!“ и „Не правете това!“ в Исляма. Всичките видове женитби, които ние наследяваме от плуралистичните такива на Пратеника ﷺ са базирани на следните *Коранични* заповеди:

الْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حِلٌّ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَهُمْ
وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَا
ءَاتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسْفِحِينَ وَلَا مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ وَمَنْ يَكْفُرْ
بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ

„Днес ви бяха разрешени богатата и храната на дарените с Писанието е разрешена за вас, и вашата храна е разрешена за тях, и целомъдрените жени от вярващите, и целомъдрените жени от дарените с Писанието преди вас, ако им дадете техните отплати - с целомъдрие, а не с разврат, и без да се взимат приятели. А който се отрече от вярата, делото му се проваля и в отвъдния живот е сред губещите.“ (5: 21)

وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَخُفِيَ
فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَخَشِيَ النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ فَلَمَّا قَضَى زَيْدٌ مِّنْهَا
وَطَرًا زَوَّجْنَاكَهَا لِكَيْ لَا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي أَزْوَاجِ أَدْعِيَائِهِمْ إِذَا قَضَوْا

¹⁶⁸ Плурал (лат.) – множествено число. Плурален – в съчетание.

مِنْهُنَّ وَطَرًا ۖ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا

„И ето, казваш на онзи, когото Аллах облагодетелства, и когото ти облагодетелства: „Задръж съпругата си при теб и бой се от Аллах!“ И спотай ти в душата си онова, което Аллах разкри, и се притесни от хората, а Аллах повече заслужава да се боиш от Него. И когато Зайд се раздели с тази жена, Ние те оженихме за нея, за да нямам вярващите притеснение [да се женят] със съпругите на осиновените си деца, след като те са се разделили с тях. Повелята на Аллах непременно се изпълнява.” (33: 37)

يَأْتِيهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ الَّتِي ءَاتَيْتَ أُجُورَهُنَّ ۖ وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ مِمَّا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَيْكَ وَبَنَاتِ عَمِّكَ وَبَنَاتِ خَالَكَ وَبَنَاتِ خَلَّتِكَ الَّتِي هَاجَرْنَ مَعَكَ وَامْرَأَةً مُؤْمِنَةً إِن وَهَبْتَ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا خَالِصَةً لَّكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ ۗ قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ لِكَيْلَا يُكَونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ ۗ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا

„О, Пророче, разрешихме ти за съпруги онези, на които си дал задължителната плата, и владенията от твоята десница сред пленничките, които Аллах ти е дарил, и дъщерите на чичовците ти, и дъщерите на лелите ти, и дъщерите на вуйчовците ти, и дъщерите на вуйните ти, които се преселиха с теб. И [без зестра ти е позволена] всяка вярваща жена, ако дари себе си на Пророка и Пророка пожелае да се ожени за нея - единствено за теб, а не за другите вярващи - знаем Ние какво им наложихме относно техните съпруги и онези, които десниците им владеят - за да няма притеснение за теб. Аллах е опроцаващ, милосърден.” (33:50)

Всички видове бракове, както е показано от Пратеника ﷺ показват, че Исляма в действителност е цялостен, благоразумен и практичен. Накратко, това е перфектната религия за цялото човечество.

Строгото наказание в Исляма е решението, което ще спира широкото разпространяване на разврат, криминални престъпления, наркотици, грабежи и други социални злини в обществото. Що се касае до строгото наказание, то е за благополучието на всяко социално общество, и че онези, които извършват криминални престъпления като убийство, грабеж, злоупотреба с наркотици и други подобни, ще им бъде приложено съответно строго наказание. Това ще е за предупреждение на останалите членове от обществото за евентуалното наказание от извършване на подобни криминални престъпления. Немюсюлмани, които виждат строгото наказание като нещо отвратително или нечовешко, трябва да преосмислят истинността и мъдростта в следващите божествени знамения (*айети*):

وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جِزَاءً بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِّنَ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٥٨﴾
 فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

„А на крадеца, мъж или жена, отсичайте ръцете като наказание за онова, което са присвоили - възмездие от Аллах. Аллах е всемогъщ, премъдър. А който се разкае и поправи, след като угнети, Аллах ще приеме разкаянието му. Аллах е всеопрощаващ, милосърден.” (5: 38 - 39)

Ако правителството прилага строги наказания към криминално проявените членове на неговото общество, то тогава се повишава и поддържа правосъдие, ред и сигурност за неговите граждани.

Джихад е обясним, за да защити слабите от ръцете на подтисниците за задоволството на Аллах, а не за да разпространи Исляма със сила. В заключение, що се отнася до *Джихад* немюсюлманите трябва да знаят, че Ислямът е религия на мира, и за мира. Той се е разпространил така бързо и продължава да привлича много хора не заради „сабята” или чрез сила, а защото хората достигат до знанието и разбират неговата красота, рационалност, практичност и завършеност (съвършеност), която е обхванала всецяло мирния характер на Исляма. Пропагандирането,

че „Исляма беше разпространен чрез меч” не е нищо друго, освен долнопробна лъжа. Аллах изяснява, че няма никаква принуда в религията и това би трябвало да бъде свобода на избора на религия (2: 256¹⁶⁹; 3: 20¹⁷⁰; 10: 99¹⁷¹; 109: 1-6¹⁷²).

В миналото *Джихад* се водеше, не защото мюсюлманите искаха да наложат Исляма над немюсюлманите, а защото немюсюлмани се противопоставяха да дадат свободата на хората, за да могат те да узнаят за истината. Аллах заповядва на мюсюлманите да повеляват истината и да възбраняват лошото (злината). Той им заповядва да призоват хората към Исляма с мъдрост и добро поучение (16: 125).¹⁷³ Немюсюлманите обаче се съпротивляваха, знаейки за Истината, и вместо това се бориха срещу мюсюлманите. Немюсюлманите трябва да знаят също така, че *Джихада* никога не е носил значението на насилствено налагане на Исляма. *Джихадът* е оправдан, за да защити слабите от ръцете на подтисниците за задоволството на Аллах:

وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ
الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَل لَنَا مِنْ لَدُنْكَ
وَلِيًّا وَاجْعَل لَنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا

„И защо да не се сражавате по пътя на Аллах и заради слабите от мъжете, жените и децата, които казват: „Господи наши,

¹⁶⁹ „Няма принуждение в религията. Отличи се вече истината от заблудата. Които отхвърли сатаните и повярва в Аллах, той се обвързва с най-здравата връзка, която не се къса. Аллах е всечуващ, всезнаещ.

¹⁷⁰ *И ако спорят с теб, кажи: „Отдадох се всецяло на Аллах - аз и онези, които ме последваха.” И кажи на дарените с Писанието, и на неграмотните: „Отдадохте ли се?” И ако се отдадат, вече са на правия път, а ако се отвърнат - твой дълг е само да съобщиш. Аллах наблюдава рабите.”*

¹⁷¹ *„И ако твоят Господ пожелаеше, на земята щяха да повярват всички до един. Нима ти ще принудиш хората да повярват?”*

¹⁷² *„Кажи [о, Мухаммед]: „О, неверници, аз не служа на това, на което вие служите, и вие не служите на това, на което аз служа. И аз не служа на това, на което вие служите, и вие не служите на това, на което аз служа. Вие си имате вашата религия и аз имам своята религия.”*

¹⁷³ *„Призовавай към пътя на твоя Господ с мъдрост и хубаво поучение, и спори с тях по най-хубавия начин! Твоят Господ най-добре знае кой се е отклонил от Неговия път и знае напътените.”*

изведи ни от това селище, обитателите на което са угнетители!
И стани наши покровител, и стани наши избавител!”. (4: 75)

Ислямът е мирна религия. Като религия на мира, Ислямът поставя следните заповеди, които мюсюлманите трябва да открият в техните връзки и взаимоотношения с хората на Писанието (*евреи и християни*), и другите немюсюлмани:

وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا
ءَامَنَّا بِالَّذِي أُنزِلَ إِلَيْنَا وَأُنزِلَ إِلَيْكُمْ وَإِلَهُنَا وَإِلَهُكُمْ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ

„И спорете с хората на Писанието само по най-хубавия начин, но не и с онези от тях, които угнетяват, и кажете: „Вярваме в низпосланото на нас и в низпосланото на вас. Нашият Бог и вашият Бог е един и същ. Ние сме Нему отдадени.” (29: 46)

لَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقْتُلُواكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُواكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ
وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ مُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٨٩﴾ إِنَّمَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَتَلُواكُمْ فِي
الدِّينِ وَأَخْرَجُواكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ وَظَهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَنْ تَوَلَّوهُمْ ۚ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ
فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

„Аллах не ви забранява да се отнасяте с добро и да постъпвате справедливо към онези, които не воюват с вас в религията и не ви прогонват от домовете ви. Аллах обича справедливите. Аллах ви забранява само да се сближавате с онези, които воюват с вас в религията и ви прогонват от домовете ви, и помагат за прогонването ви. А които се сближават с тях - те са угнетителите.” (60: 8 - 9)

Ясните доказателства в *Корана* показват, че всички изкривявания, които са написани срещу Исляма, са лъжливи. Те не са нищо друго, освен обикновени продукти на хора с лоши помисли и лоши дела, за да държат хората далеч и да им пречат да приемат Исляма. След като обясним всичките недоразумения и погрешни схващания на немюсюлманите във възможно най-логичния и

елементарен начин, използвайки доказателства от *Корана*, ние трябва да подчертаем, че Ислямът е съвършен. Ние трябва да ги призовем да размислят и да приемат най-добрия начин на живот – Исляма.

к. Използвайте разкази от *Корана* (айети) и сравнения, които да послужат за съвет.

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ ﴿٢٤﴾ تَتَوَقَّى أُكْلَهَا كُلَّ حِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا ۗ وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٥﴾ وَمِثْلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ ﴿٢٦﴾ يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ ۗ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ ۗ وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ ۗ

„Не видя ли ти какъв пример дава Аллах? - Добрата дума е като доброто дърво. Коренът му е як, а клоните му са в небето. То дарява плодовете си по всяко време с позволение на своя Господ. Аллах дава примерите за хората, за да се поучат. А лошата дума е като лошото дърво. Изтръгнато е от земята и няма то устойчивост. Аллах укрепва вярващите с непоколебимо слово и в земния живот, и в отвъдния. И оставя Аллах угнетителите в заблуда. Аллах прави, каквото пожелае.” (14: 24 - 27)

وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

„И дадохме в този *Коран* всякакви примери на хората, за да се поучат.” (39: 27)

Ето някои примери, които могат да послужат за поука на немюсюлманите.

وَمِثْلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَنْعِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَاءً وَنِدَاءً ۗ صُمٌّ بُكْمٌ عُمْىٰ فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ

„Неверниците приличат на човек, ревящ към нещо, което чува

само крясък и зов. Глухи, неми, слепи - те не проумяват.” (2: 171)

مَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَعْمَلُهُمْ كَرَمَادٍ اشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ لَّا يَقْدِرُونَ مِمَّا كَسَبُوا عَلَىٰ شَيْءٍ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ

„Делата на онези, които отричат своя Господ, приличат на пепел, която вятърът отвява в бурен ден. Нямаат власт над нищо от онова, което са придобили. Такава е дълбоката заблуда.” (14: 18)

Обърнете се към Корана за повече примери: 2: 262¹⁷⁴; 2: 264¹⁷⁵; 3: 35¹⁷⁶; 14: 45¹⁷⁷; 16: 76¹⁷⁸, 112¹⁷⁹; 18: 32¹⁸⁰; 22: 73¹⁸¹; 24: 35¹⁸²; 25: 39¹⁸³; 29: 41¹⁸⁴, 43¹⁸⁵; 30: 58¹⁸⁶; 36: 13¹⁸⁷; 39: 29¹⁸⁸, 43: 8¹⁸⁹;

¹⁷⁴ „Онези, които раздават своите имоти по пътя на Аллах и после нито натякват, нито обиждат, имат наградата си при своя Господ. И не ще има страх за тях, и не ще се скърбят.”

¹⁷⁵ „О, вярващи, не проваляйте своята милостиня с натякване и обида, както онзи, който раздава своя имот за пред хората на показ, а не вярва в Аллах и в Сетния ден! Той прилича на гладка скала с пръст отгоре, но щом над нея се изсипе силен дъжд, оголва я. Така са безсилни за онова, което са придобили. Аллах не напътва невярващите хора.”

¹⁷⁶ „Когато жената на Имран рече: „Господи мой, посветих онова, което е в утробата ми, единствено на Теб да служи. Приеми го от мен! Наистина Ти си Всечувация, Всезнаеция.”

¹⁷⁷ „И се настанихте в обиталищата на онези, които угнетяваха себе си, и ви се обясни как Ние постъпихме с тях, и ви дадохме примери.”

¹⁷⁸ „И дава Аллах пример с двама мъже - единият е ням, неспособен на нищо, и е бреме за своя господар. Където и да го прати, той не донесе добро. Нима са равни, той и онзи, който повялява справедливост и е на правия път?”

¹⁷⁹ „И дава Аллах пример с едно селище. То бе мирно, спокойно. Получаваше препитанието си отвсякъде в изобилие. Но отрече то благата на Аллах, тогава Аллах го накара да изпита одеянието на глада и страха заради онова, което [жителите му] са сторили.”

¹⁸⁰ „И им дай пример с двама мъже. Направихме за единия от тях две градини с грозде, които обградихме с палми, и пръснахме помежду им посеви.”

¹⁸¹ „О, хора, пример ви се дава, чуйте го! Онези, които зове вместо Аллах, и муха не могат да сътворят, дори да се обединят за това. И мухата да им грабне нещо, не могат да си го възвърнат. Слаб е както молителят, така и моленият.”

¹⁸² „Аллах е Светлината на небесата и на земята. Сиянието Му е като ниша, в която има светилник. Светилникът е в стъкло. Стъклото е сякаш блестяща звезда. Разпалена е от [маслото на] благословено маслиново дърво, нито източно, нито западно. Едва докоснато от огъня, маслото му озарява. Светлина върху светлина. Аллах напътва към Своята светлина когото пожелае и дава Аллах примерите за хората - Аллах всяко нещо знае.”

¹⁸³ „И на всеки от тях давахме примери, и всички напълно погубихме.”

47: 15¹⁹⁰. Следват няколко сравнения според *Хадисите*:

Джабир ибн ‘Абдуллах رضي الله عنه предава, че Пратеникът صلى الله عليه وسلم казва: „Примерът с мен в сравнение с останалите Пророци е като човек, който е построил напълно завършена и отлична постройка с изключение на място, колкото за една тухла. Когато хората влизат в къщата те се удивяват от нейната красота, но казват: „Колко възхитителна щеше да бъде (постройката) с тази тухла!“ (Бухарӣ, 4/ 734)

Ебу Хурейра رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах صلى الله عليه وسلم казва: „Примерът с вярващия е като младо зелено растение, листата на което се огъват в посоката на вятъра, а когато вятърът утихне те се изправят. Така е и с вярващия – неговия покой е нарушаван от нещастия (но също както младото растение, той се съвзема скоро). А примерът с неверника е като борово дърво, (което стои здраво изправено) докато Аллах го повали, когато пожелае.“ (Бухарӣ, 9/ 558)

л. Избирайте подходящото време или ден за призив и избягвайте хората да бъдат отегчавани.

‘Абдуллах ибн Мес‘уд رضي الله عنه предава, че: „Пратеникът на Аллах صلى الله عليه وسلم се грижеше за нас като ни наставляваше и избираше за това подходящо време така, че да не ни отегчава.“ (Бухарӣ, 1/ 68)

Ебу Уа‘ил Шеқйк ибн Селеме رضي الله عنه казва, че ‘Абдуллах ибн Мес‘уд

¹⁸⁴ „Онези, които взимат за покровители други освен Аллах, приличат на паяка. Той си прави дом, но най-слабият от домовете е домът на паяка, ако проумяват.“

¹⁸⁵ „Даваме Ние тези примери на хората, но ги проумяват само знаещите.“

¹⁸⁶ „Дадохме вече на хората всякакви примери в този Коран. И ако им донесеш знамение, неверниците ще рекат: „Вие сте само празнодумци.“

¹⁸⁷ „И им дай пример с жителите на селището, при което дойдоха пратениците!“

¹⁸⁸ „Аллах дава пример за човек с [много] господари, караци се помежду си, и човек, подчинен само на един мъж. Нима двамата са равни? Слава на Аллах! Ала повечето от тях не знаят.“

¹⁸⁹ „И погубихме по-силни от тях. Отминаха много примери с предците.“

¹⁹⁰ „Нима Раят, обещан на богобоязливите, с реки от вода, която не застоява, и реки от мляко с вкус, който не се променя, и реки от вино приятно за пиещите, и реки пречистен мед, и в който има за тях от всякакви плодове, и опрощение от техния Господ, е като онзи, който ще бъде вечно в Огъня... И ще им се дава вряща вода, която разкъсва червата.“

ﷺ е проповядвал на хората всеки четвъртък. Веднъж някой попитал: „О, Ебу ‘Абдуллахман! (В името на Аллах) Аз искам да ни поучаваши всеки ден.” Той отговорил: „Единственото нещо, което ме спира да го направя е, че ще ви отегча и затова аз избирам подходящото време, в което да ви наставлявам, така както Пратеникът ﷺ правеше с нас, страхувайки се да не ни отегчи.” (Бухарӣ, 1/ 70 и Муслим)

Икриме ибн Ебу Джахл ﷺ предава, че ‘Абдуллах ибн ‘Аббас ﷺ казва: „Поучавайте хората (проповядвайте) веднъж седмично и ако вие не успеете да спечелите сърцата им, ги поучавайте два пъти седмично. Но ако вие искате да проповядвате повече, тогава нека бъде три пъти (седмично) и не отегчавайте хората с този Коран. Ако отидеш при хора, които са заети с разговор, не прекъсвай разговора им, за да ги поучаваши, за да не стане така, че да ги отегчиши. Ти трябва да запазиш мълчание и ако те попитат за нещо, тогава ги поучавай в момента, в който те са готови да те слушат. И избягвай да използваш рими в своята проповед, защото аз съм забелязал, че Пратеникът на Аллах ﷺ и неговите сподвижници, винаги го избягваха.” (Бухарӣ, 8/ 349)

м. Изнасяйте лекцията кратко, но точно и красноречиво, за да събудите интереса на слушателите.

‘Абдуллах ибн ‘Умер ﷺ предава, че двама мъже дошли от Изток и говорили пред хората, а те се учудили на тяхното красноречие. Относно това Пратеникът на Аллах ﷺ казал: „Някои красноречиви проповеди имат ефекта на магия.” (Бухарӣ, 7/ 622)

Ебу Уа‘ил Шеқӣк ибн Селеме ﷺ предава, че: ‘Аммар ни произнесе проповед, която беше кратка и красноречива. Когато той (‘Аммар) слезна (от минбера) ние му казахме: „О, Ебул Яқзӣн, ти произнесе кратка и красноречива проповед, но би могъл и да я удължиши (проповедта). А той каза: „Аз чух Пратеникът на Аллах ﷺ да казва: „Удължаването на молитвата от даден човек и скъсяването на проповедта, е знак за неговото разбиране (на религията). Така че удължавайте молитвата и скъсявайте проповедта, защото има очарование в точното изразяване.” (Муслим,

‘Амр ибн Ел-‘Ас رضي الله عنه предава, че веднъж един човек се увлякъл и говорил дълго. ‘Амр ибн Ел-‘Ас казал: „Ако той би могъл да бъде по-разбираем в това, което казва, щеше да е по-добре за него. Аз чух Пратеникът на Аллах صلى الله عليه وسلم да казва: „Аз мисля (или – бе ми заповядано), че трябва да се изразявам кратко, защото лаконичността е по-добра.“ (Ебу Даууд, 4990)

н. Говорете с чувство за усет и емоция.

Предава Енес ибн Малик رضي الله عنه, че Пратеникът صلى الله عليه وسلم казва: „Що за грях извършват хората, които гледат към небето по време на молитва?“ Речта му стана строга, докато говореше и той صلى الله عليه وسلم каза: „Те трябва да престанат (да гледат към небето по време на молитва), иначе зрението им може да бъде отнето“ (Бухарӣ, 1/ 717)

‘Абдуллах ибн Мес‘уд رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах صلى الله عليه وسلم казва: „Аз съм осведомен за човека, който последен ще излезе от (Адския) огън и ще влезе в Рая. Това ще бъде човек, който ще излезе от Огъня на Ада пълзейки и Аллах ще му каже: „Върви и влез в Рая!“ Той ще отиде до него (Рая), но ще му се стори че е пълен и тогава ще се върне казвайки: „О, Господи мой, аз открих че е пълен.“ А Аллах ще каже: „Върви и влез в Рая и за теб ще има колкото земята и още десет пъти по толкова (или за теб ще има десет пъти колкото земята).“ На това човекът ще каже: „Ти подиграваши ли ми се (или ти присмиваши ли ми се) въпреки, че Ти Си Господът?“ Аз видях Пратеника на Аллах صلى الله عليه وسلم (докато казваше тези думи) да се усмихва така, че се видяха кътните му зъби. Казано бе, че този човек ще бъде на най-ниската степен измежду хората в Рая.“ (Бухарӣ, 8/ 575)

Джабир ибн ‘Абдуллах رضي الله عنه предава, че когато Пратеникът на Аллах صلى الله عليه وسلم изнасял проповед, очите му почервявали, гласът му ставал силен, и неговият гняв се усилвал така, все едно че предупреждава (хората) за вражеска войска, казвайки: „Сигурно е, че ще ви нападнат сутринта; сигурно е, че ще ви нападнат вечерта...“ (Ибн Мадже, 1/ 45)

о. Обяснявайте нещата много ясно. Повтаряйте важните точки (ако е необходимо) и говорете с ясен и висок глас.

بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ

„С ясните знаци и писанията... И низпослахме на теб [о, Мухаммед] Напомнянето, за да обясниш на хората какво им е низпослано и за да размислят.“ (16: 44)

أَنْزِلْهُمْ الذِّكْرَ وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُبِينٌ

„Как ще са се поучили, когато при тях дойде явен Пратеник.“ (44: 13)

Енес ибн Малик رضي الله عنه предава: „Когато Пратеникът صلى الله عليه وسلم изговаряше изречение (казваше нещо), често повтаряше три пъти така, че хората да могат да го разберат правилно и когато искаше разрешение да влезе (той чукаше на вратата) три пъти с поздрав (селям).“ (Бухари, 1/95)

‘Абдуллах ибн ‘Амр رضي الله عنه предава, че веднъж Пратеникът на Аллах صلى الله عليه وسلم остана зад нас при едно пътуване. Той се присъедини към нас, когато ние вземахме абдест за следобедната молитва (‘аср) за която бяхме закъснели. Ние само докосвахме с влажни ръце ходилата си (без да ги измиваме добре) и тогава Пратеникът صلى الله عليه وسلم се обърна към нас с висок глас и каза два или три пъти: „Спасете петите си от Огъня“ (Бухари, 1/ 96)

‘Айша رضي الله عنها предава: „Пратеникът صلى الله عليه وسلم говореше толкова ясно, че ако някой искаше да преброи думите му, щеше да го направи.“ (Бухари, 4/ 768; Муслим)

п. Използвайте подходящи жестове, за да подпомогнете за по-доброто разбиране.

Ебу ‘Усмāн رضي الله عنه предава: Докато бяхме в Азарбайджан ‘Умер ни писа: „Пратеникът на Аллах صلى الله عليه وسلم забрани носенето на коприна с изключение на толкова. Тогава Пратеникът صلى الله عليه وسلم приближи двата си пръста (показалеца и средния пръст), (за да ни илюстрира това)“. Зухейр (предавачът на хадиса) вдигна своите показалец и

среден пръст.” (Бух̣ар̣и̣, 7/ 719)

Ебу Хурейра رضي الله عنه предава, че Ебу-л-Қасим (Пратеникът رضي الله عنه) казва: *„В Петък има специално време. Ако се случи мюсюлманинът да се моли и търси от Аллах за нещо добро през това време, Аллах със сигурност ще изпълни неговата молба.”* Пратеникът رضي الله عنه посочи с неговата ръка. *Ние мислехме, че иска да покаже колко кратко-трайно е това време.*” (Бух̣ар̣и̣, 8/ 409)

‘Абдуула̣х ибн Мес‘уд رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах رضي الله عنه казва: *„Езанът произнесен от Билял не трябва да ви спира от яденето на сухур, тъй като той произнася езана през нощта така, че онези, които отслужват нощна молитва (техеджуд) сред вас да могат да побързат, а онези, които спят сред вас да могат да станат. Това не означава, че зората или сутринта са настъпили.”* Тогава той (Пратеникът رضي الله عنه) посочи с пръстите си и ги издигна (към небето) и след това ги спусна (към земята) по този начин (ибн Мес‘уд имитирал жеста на Пратеника رضي الله عنه). Ез-Зухри направил жест с двата си показалеца, които сложил един до друг и ги разтегнал надясно и наляво. Тези жестове илюстрирали начина, по който се появява истинската зора. Тя се разстила хоризонтално надясно и наляво. Зората, която се появява в небето и се спуска надолу, не е истинската зора. (Бух̣ар̣и̣, 1/ 595)

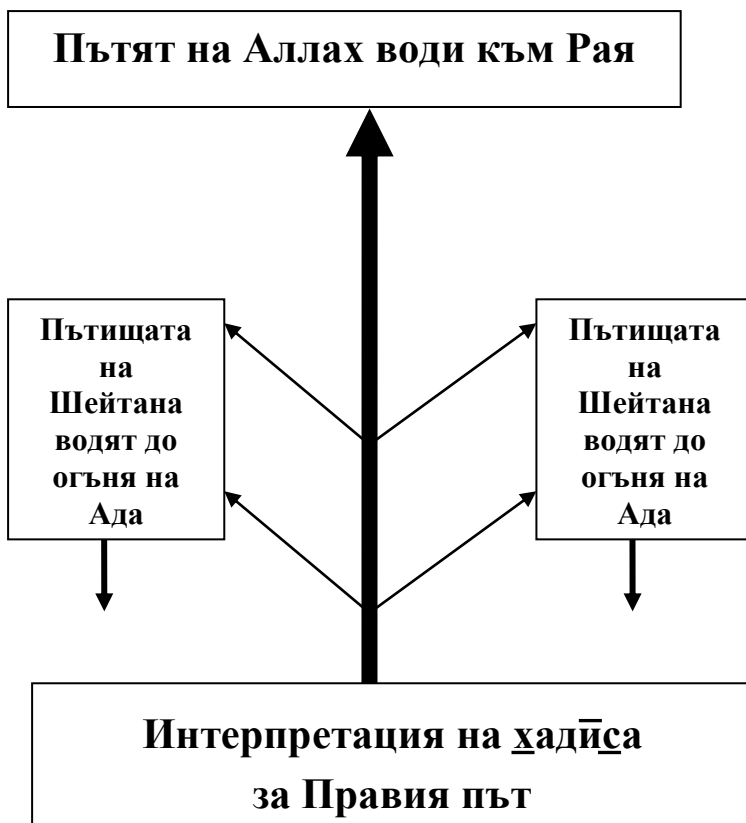
р. Използвайте визуални помощни средства за по-лесно разбиране.

‘Абдулла̣х ибн Мес‘уд رضي الله عنه предава, че веднъж Пратеникът на Аллах رضي الله عنه начерта една линия за нас и каза: *„Това е пътят показан от Аллах”*. Тогава той начерта няколко други линии отдясно и отляво на първата и каза: *„Това са пътищата за всеки един, на които има Шейтан, викащ към тях.”* Тогава той прочете айета: *„Това е Моят път - правият път. Следвайте го!”* (Тирмиз̣и̣, 166; Ахмед, Несай̣ и Дарим̣и̣)

Джа̣бир ибн ‘Абдулла̣х رضي الله عنه предава: *„Ние стояхме в компанията на Пратеника رضي الله عنه. Той начерта (права) линия и начерта други две линии от дясната ѝ страна, и още две от лявата. След това постави*

ръката си на линията по средата и отбеляза: „Това е Пътят на Аллах”. Тогава прочете следния а́йет: „Това е Моят път - правият път. Следвайте го и не следвайте пътищата, които ви отделят от Неговия път! Това ви повелява Той, за да се побойте.” (6: 513)” (Ибн Ма́дже, 1/ 11)

Енес ибн Ма́лик رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах صلى الله عليه وسلم начертал няколко линии и казал: „Това е надеждата (на човека), а това е моментът на неговата смърт, и докато той е в състояние на надежда, по-близката линия (на смъртта) идва до него.” (Бух̄арӣ, 8/ 427)

‘Абдулла́х رضي الله عنه предава, че Пратеникът صلى الله عليه وسلم начертал квадрат и начертал линия по средата му, която продължил извън границите на квадрата. След това начертал няколко малки линии, прикрепени

към централната и казал: „Това е човекът, а това (квадратът) е животът, който му е отреден – обгражда го от всички страни, а тази (линия), която се простира извън (квадрата) е неговата надежда. А тези малки линии са нещастията и проблемите (които могат да го сполетят), ако една от тях го пропусне, друга ще го застигне. Ако и другата го пропусне, трета ще го застигне.“ (Бухарӣ, 8/426)

с. Разпространявайте записи от лекцията на слушателите.

Ебу Хурейра رضي الله عنه предава, че когато Аллах даде победата на Своя Пратеник ﷺ над хората в Мекка, Пратеника на Аллах ﷺ застана между тях и каза: „Аллах забрани сражаването в Мекка и даде правото над него на Неговия Пратеник и вярващите. Така че сражаването беше забранено за всеки преди мен и бе разрешено за мен за част от деня, и няма да бъде разрешено за никой друг след мен.“ Ебу Шāх, йеменец, стана и каза: „О Пратенико на Аллах, нека ми бъде записано.“ Пратеника на Аллах ﷺ каза: „Запишете го за Ебу Шāх.“ (Предавачът на хадиса попитал Ел-Буза‘ий): „Какво е имал предвид под: ‘Нека ми бъде записано, о, Пратенико на Аллах?’“ Той отговори: „Словото, което е чул от Пратеника на Аллах ﷺ.“ (Бухарӣ, 3/613)

т. Питайте дали изнесената ислямска лекция е била правилно разбрана от хората. Също бъдете готови да отговаряте на въпроси от тяхна страна, но не прекалено много.

Ебу Бекр رضي الله عنه предава, че Пратеникът ﷺ казва: „Без съмнение вашата кръв, имуцество“ предавачът Мухаммед смята, че Ебу Бекр رضي الله عنه също споменал „и вашата чест са неприкосновени един за друг. Ваш дълг е, онези от вас, които присъстват да съобщят на онези, които отсъстват“. Предавачът Мухаммед казал: „Пратеника ﷺ каза истината.“ Пратеника ﷺ повторил два пъти: „Без съмнение! Не предадох ли аз Посланието на Аллах до вас?“ (Бухарӣ, 1/ 105)

Енес ибн Малик رضي الله عنه предава: „Докато бяхме в джамията дойде мъж, яздец камила. Мъжът каза на Пратеника ﷺ: „Искам да те питам нещо, но ще ми бъде трудно да те попитам. Така че не се ядосвай.” Пратеникът ﷺ каза: „Питай каквото желаеш.” (Бухарӣ, 1/63)

Енес ибн Малик رضي الله عنه предава: „Веднъж хората започнаха да питат Пратеника на Аллах ﷺ и те задаваха толкова много въпроси, че той се ядоса, покачи се на минбера и каза: „Аз ще отговоря на всички въпроси, които можете да ми зададете днес...” (Бухарӣ, 8/ 373)

Мугйра ибн Шу‘бе رضي الله عنه предава, че Пратеникът ﷺ казва: „Аллах ви забрани да сте непокорни към своите майки, да откажете помощ (там където трябва да помогнете) или да искате (онова, което не заслужавате) и да заравяте живи дъщерите си. И Аллах не обича да говорите прекалено за другите, да задавате твърде много въпроси (относно религията) и да пилеете вашето имущество.” (Бухарӣ, 8/6)

у. След като лекцията или призива приключи, поканете немюсюлманите да размислят за Исляма с избрани айети от Корана:

إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ ۗ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ ۗ وَمَنْ يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ

„Ислямът е религията при Аллах. Дарените с Писанието изпаднаха в разногласие заради злобата помежду им, едва след като знанието дойде при тях. А за невярващите в знаменията на Аллах - Аллах бързо прави равностметка.” (3: 19)

وَمَنْ يَتَّبِعْ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ

„А който търси друга религия, освен Исляма, тя не ще му се приеме и в отвъдния живот той е от губещите.” (3: 85)

وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۗ وَاتَّخَذَ

اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا

„И кой е с по-добра религия от онзи, който се е отдал на Аллах с истинска преданост и е последвал вярата на Ибрахим Правоверния? Аллах прие Ибрахим за приятел.” (4: 125)

الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا

„Днес изградих за вас вашата религия и изпълних Своята благодат към вас, и одобрих Исляма за ваша религия.” (5: 3)

مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءَ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ أَحْكَمُ إِلَّا لِلَّهِ أَمْرًا أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

„Вместо на Него, служите само на имена, които вие и предците ви сте именували. Аллах не е низпослал довод за това. Властта е само на Аллах. Той повели да служите единствено Нему. Това е правата вяра, ала повечето хора не знаят.” (12: 40)

Искайте от немюсюлманите да осмислят правдивостта на горните Коранични айети. Те би трябвало да бъдат разумни и да видят колко силни и категорични са доводите на Аллах. В действителност само Единственият Аллах има силата да даде такива доводи.

ф. Съветвайте ги да обожават Единствено Аллах и да Го молят за напътствие.

Ако те отхвърлят вашата покана, тогава ги съветвайте да обожават Единствено Аллах и да Го молят да ги напъти към Истината. Наистина Той е Единственият, Който напътства, когото пожелае към Исляма.

فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصَّعْدُ فِي السَّمَاءِ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

„И когото Аллах поиска да напъти, разтваря Той гърдите му за

Исляма, а когото поиска да остави в заблуда, прави гърдите му тесни, свити, сякаш се издига към небето. Така Аллах отрежда скверността за онези, които не вярват.” (6: 125)

مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدَىٰ وَمَنْ يُضِلِّ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ

„Когато Аллах напъти, той е на правия път, а когото остави в заблуда, тези са губещите.” (7: 178)

Ебу Хурейра رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах صلى الله عليه وسلم каза на неговия чичо (по време на смъртта му): „Засвидетелствай, че няма друг бог освен Аллах и аз ще свидетелствам (че си бил мюсюлманин) на Съдния ден.” Той (Ебу Талиб) каза: „Ако не се страхувах, че Курайши ще ме обвинят (и) ще кажат, че съм се изплашил (от приближаващата смърт), което ме е заставило да го направя, то щях да зарадвам очите ти.” В това време Аллах низпослал: „Не ти напътвай, когото обичаш, а Аллах напътва когото пожелае. Той най-добре знае напътените (28:56).” (Муслим, 38)

Направете така, че немюсюлманите много добре да разберат, че Аллах, Всемилостивият, Милосърдният е Единственият, Който наистина напътства хората по Правия път. Аллах дава напътствие на онзи, който Го моли за напътствие. Аллах опрощава на онзи, който търси Неговото опрощение. За тяхно добро е да искат от Аллах напътствие и опрощение.

سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ۗ ذَٰلِكُمْ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

„Надпреварвайте се към опрощение от вашия Господ и към Градината с ширина, колкото ширината на небето и на земята, приготвена за онези, които повярваха в Аллах и в Неговите пратеници! Това е благодатта на Аллах. Дава я Той комуто пожелае. Аллах е Господарят на великата благодат.” (57: 21)

Ебу Зерр رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах صلى الله عليه وسلم казва, че Всевишният Аллах казва: „О, раби Мои, всички вие сте заблудени, освен тези, които Аз напътя, но ако Ме помолите за напътствие,

Аз ще ви напътя. Всички вие сте бедни, с изключение на онези, на които Аз съм дал богатство, но ако вие искате от Мен, Аз ще ви дам препитание. Всички вие сте грешни, с изключение на онези, които Аз съм предпазил (от грях), но ако някой от вас знае, че Аз имам силата да опрощавам и иска Моето опрощение, Аз ще му простя и няма да го държа отговорен... Моята отплата е изречена и Моето наказание е изречено. Моята заповед за нещо, което пожелае е само да каже „Бъди!“ и то става.” (Тирмизӣ, 2344; Ахмед и Ибн Мадже)

х. Използвайте всички средства за комуникация, за да призовавате.

Част от мъдростта е да използваме всички възможни средства за комуникация, за да прикнваме както мюсюлманите, които не изпълняват своята религия, така и немюсюлманите, обръщайки се към техните интереси и нужди. Примери за това са писането, публикуването и разпространението на книги и други писмени материали относно Исляма и използването на модерни публични медии като радио, телевизия и интернет. Други примери включват производството на компютърни програми относно Исляма. Всички тези средства обаче, трябва да бъдат използвани по начин, който не противоречи на ислямските норми.

Енес ибн Малик رضي الله عنه предава: „Веднъж Пратеника صلى الله عليه وسلم мислеше да напише писма. Пратеника صلى الله عليه وسلم спомена, че те (владетелите) няма да прочетат писмата, ако те не са подпечатани. Затова Пратеникът صلى الله عليه وسلم се сдобил със сребърен пръстен, върху който бе гравирано: „Мухаммед, Пратеникът на Аллах” (Бухарӣ, 1/65)

Ние, призоваващите, които имаме възможност да пишем, трябва да прекарваме време в писане на книги, брошури и статии, относно Исляма. Това ще бъде от полза за много хора от различни страни и за много поколения. Колкото е възможно повече, ние трябва да издаваме научни трудове, базирани на *Корана* и *Сунната*. Пратеникът на Аллах صلى الله عليه وسلم ни поощри да записваме *Корана* и *Сунната*, дори на смъртното си легло.

Ел-Бера' ибн 'Азиб رضي الله عنه предава: „Когато беше низпослано: „Не са равностойни онези от вярващите, които си седят вкъщи, без да им се навреди, и онези, които се борят по пътя на Аллах” (4: 95) Пратеника رضي الله عنه каза: „Извикай при мен Зейд и нека донесе дъската, мастилницата и костта¹⁹¹ за писане (или костта за писане и мастилницата).” След това каза: „Пиши: „Не са равностойни онези от вярващите, които си седят вкъщи...” В това време 'Амр ибн Умм Мектум, сляп човек, стоеше зад Пратеника رضي الله عنه. Той каза: „О, Пратенико на Аллах رضي الله عنه, каква е твоята повеля за мен (имайки предвид горния аяет), тъй като аз съм сляп човек?” И така вместо горния аяет беше низпослан следният: „Не са равностойни онези от вярващите, които си седят вкъщи, с изключение на онези, които са възпрепятствани (поради травма, слепота или недъгавост и т.н.) и онези, които се борят по пътя на Аллах”(4: 95) (Бухари, 6/ 512)

'Абдуллах ибн 'Амр Ел-'Ас رضي الله عنه предава: „За мен бе обичайно да записвам всичко, което чуех от Пратеника на Аллах رضي الله عنه и възнамерявах да го запамята. Курайш ме възпряха казвайки: „Ти записваш всичко, което чуеш от него, макар че Пратеникът на Аллах е човешко същество? Той говори, когато е ядосан и когато се развлича!” Така аз спрях да записвам и споменах това на Пратеника на Аллах رضي الله عنه. Той посочи с пръст към устата си и каза: „Кълна се в Онзи в Чийто Ръце лежи душата ми, от нея излиза само истината.” (Ебу Дауд, 3639)

Ибн 'Аббас رضي الله عنه предава: „Когато Пратеникът на Аллах رضي الله عنه беше на смъртното си легло в неговия дом имаше няколко човека, сред които 'Умер ибн Ел-Хаттаб رضي الله عنه. Пратеникът رضي الله عنه каза: „Ела, нека ти запиша нещо¹⁹², след което няма да се заблудиш.” 'Умер رضي الله عنه каза: „Пратеника رضي الله عنه е тежко болен и вие имате Корана, така че Книгата на Аллах е достатъчна за нас.” Хората намиращи се в дома изпаднали в разногласие и разправия. Някои казали: „Иди близо, така че Пратеникът رضي الله عنه да може да ти напише наставлението, след което няма да изпаднеш в заблуда.” Докато другата

¹⁹¹ Лопатка.

¹⁹² Сентенция, изречение, изказване...

част казвала онова, което ‘Умер казал. Когато те предизвикали врява и разправия пред Пратеника ﷺ, Пратеника на Аллах ﷺ казал: „Вървете си!“. ‘Убейдуллах предава: „Ибн ‘Аббас често казваше: „Беше много жалко, че Пратеникът на Аллах беше възпрепятсван да им напише наставлението, заради тяхното несъгласие и шум.“ (Бухарӣ, 7/ 573; 9/ 468)

В нашия призив, ние винаги трябва да предаваме само истината. Когато приканваме хората посредством писане, трябва да пишем базирайки се на *Корана* и *Сунната*. Трябва стриктно да се придържаме към тези откровения от Аллах и да се въздържаме от каквито и да било други източници като например Библията, тъй като това ще доведе единствено до объркване вместо напътствие, както е видно от следния *хадис*:

Джāбир ибн ‘Абуллах ﷺ предава: „Когато ‘Умер ﷺ дойде при Пратеника на Аллах ﷺ каза: „Ние чухме преданията на евреите, които прозвучаха привлекателни за нас, тъй че защо не запишем някои от тях?“ Веднага след това той (Пратеника ﷺ) каза: „Искаш ли да бъдеш заблуден така, както евреите и християните бяха заблудени? Аз ти донесох напътствие, ясно и непроменено, и дори Мусā да беше жив, ти нямаше да имаш друг избор, освен да го изоставиш и да ме последваш.“ (Тирмизӣ, 177)

22. Търпение и постоянство

Като призоваващи, много важно за нас е да развием нашето търпение и постоянство, защото призоваването не е лесна задача. Трябва да знаем, че тъй като сме вярващи, Аллах ще изпита нашият *иман* (вяра). Аллах може да ни изпита, за да види кой от нас е по-добър в делата (67: 2)¹⁹³. Колкото по-приблизени сме на Аллах, толкова повече той ще ни изпитва, както Той е изпитал Неговите пророци и пратеници. Трябва да бъдем търпеливи, тъй като Аллах ни заповядва да бъдем постоянно търпеливи. Да си припомним, че Аллах ни казва:

¹⁹³ „Той е, Който сътвори смъртта и живота, за да ви изпита кой от вас е по-добър в делата. Той е Всемогъщия, Опрощаващия.“

وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِّرِ
الصَّابِرِينَ

„И непременно ще ви изпитаме с малко страх и глад, и с отнемане от имотите, душите и плодовете. И благовествай търпеливите.“
(2: 155)

Ебу Хурейра رضي الله عنه предава, че Пратеникът صلى الله عليه وسلم казва: „Мюсюлманите, мъж или жена, продължава да бъде подлаган на изпитания (на този свят) по отношение на себе си, децата или имуществото си, докато той или тя застане пред Аллах, Всевишния (в Съдния ден) в състояние, в което всичките негови или нейни грехове са опростени“. (Тирмизи, 49)

Аллах може да изпита нашето търпение и постоянство чрез ръцете на немюсюлманите или враговете на Исляма, и дори чрез нашите братя мюсюлмани, които могат да ни навредят, обидят или подиграят. Ние трябва да вземем урок от Пратеника صلى الله عليه وسلم, който показа търпение и постоянство през цялото време:

‘Абдуллах ибн Мес‘уд رضي الله عنه предава, че веднъж Пратеника صلى الله عليه وسلم е отслужвал молитва пред Кя‘бе. Ебу Джахл стоял заедно с неговата компания. Един от тях казал на другите: „Кой от вас ще донесе плацентата (вътрешността) от камилата на Бени еди кой си и ще я сложи на гърба на Мухаммед, когато той отиде на седжде?“ Най-злочестият от тях я взе и я донесе. Той изчака, докато Пратеника صلى الله عليه وسلم се наведе (на седжде) и я сложи на неговия гръб между раменете му. Аз гледах, но не можех да направя нищо. Аз желяех да има няколко човека с мен, за да се изправим срещу тях. Те започнаха да се смеят и да се подиграват. Пратеникът на Аллах صلى الله عليه وسلم остана на седжде и не повдигна главата си докато Фатима رضي الله عنها (дъщерята на Пратеника صلى الله عليه وسلم) дойде и махна това (вътрешността на камилата) от неговия гръб“. (Бухари, 1/ 241)

‘Абдуллах ибн Мес‘уд رضي الله عنه предава, че веднъж Пратеника на Аллах صلى الله عليه وسلم раздели и разпредели (плячката от войната). Човек от енсар каза: „Кълна се в Аллах! Чрез това разпределение Мухаммед صلى الله عليه وسلم не

цели задоволяването на Аллах.” Аз отидох при Пратеника на Аллах и го осведомих за това, веднага след което лицето му започна да се променя от гняв и той ﷺ каза: „Нека Аллах дари със Своята Милост Мусā, защото той беше нараняван много повече от това и оставаше търпелив.” (Бухарī, 8/ 85)

Необходимо е да показваме търпение, колкото е възможно повече към всички изпитания, които може да понесем¹⁹⁴. Трябва да си спомним, че Аллах непременно ще възнагради онези, които са търпеливи. Аллах казва:

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اَصْبِرُوْا وَصَابِرُوْا وَرَابِطُوْا وَاَتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ

„О, вярващи, бъдете търпеливи и надвивайте с търпение, и бъдете твърди, и се бойте от Аллах, за да сполучите!” (3: 200)

الَّذِيْنَ يُوفُوْنَ بِعَهْدِ اللّٰهِ وَلَا يَنْقُضُوْنَ اَلْمِيْثَاقَ ﴿٢٠٠﴾ وَالَّذِيْنَ يَصِلُوْنَ مَاۤ اَمَرَ اللّٰهُ بِهٖۤٓ اَنْ يُّوۡصَلَ

وَيُخَشَوْنَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُوْنَ سُوۡءَ الْحِسَابِ ﴿٢٠١﴾ وَالَّذِيْنَ صَبَرُوْا اٰتِنَاۤءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ وَاَقَامُوْا الصَّلٰوةَ

وَأَنفَقُوْا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلٰنِيَةً وَيَدْرُءُوْنَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ اُولٰٓئِكَ هُمۡ عَقِبٰى الدَّارِ ﴿٢٠٢﴾

جَنَّتْ عَدْنٍ يَدْخُلُوْنَهَا وَمَنْ صَلَحَ مِنْۢ ءَابَائِهِمْ وَاَزۡوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمْ ۗ وَالْمَلٰٓئِكَةُ يَدْخُلُوْنَ عَلَيْهِمْ

مِّنۡ كُلِّ بَابٍ ﴿٢٠٣﴾ سَلَمٌ عَلَيْكُمۡ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعَمَۤا عُقِبٰى الدَّارِ

„Който спазват обета пред Аллах и не нарушават договора, и които свързват онова, което Аллах повелява да се свърже, и се боят от своя Господ, и се страхуват от лошата равностетка, и които търпят, стремейки се към Лица на своя Господ, и отслужват молитвата, и раздават скрито или явно от онова, което Ние сме им дарили, и отблъскват с добрина злината, за тях е Последната обител - градините на Адн. Ще влязат в тях и те, и който е праведник сред техните бащи и съпруги, и потомци. И ангелите ще влязат при тях от всички врати: „Мир вам, че изтърпяхте! И колко прекрасна е Последната обител!” (13: 20 - 24)

قُلْ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اَتَّقُوا رَبَّكُمۡ ۚ لِلَّذِيْنَ اَحْسَنُوْا فِيْ هٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ ۗ وَاَرْضٌ

¹⁹⁴ Може да ни сполетят.

اللَّهُ وَاسِعَةٌ إِنَّمَا يُؤَفِّقُ الصَّابِرِينَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ

„Кажси [о, Мухаммед]: „О, Мои вярващи раби, бойте се от своя Господ! За онези, които вършат добро в този живот, ще има добрина. Земята на Аллах е обширна. Наистина, на търпеливите ще се изплати безмерна награда.” (39: 10)

Ебу Хурейра رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах صلى الله عليه وسلم казва: „Аллах казва: „Аз няма да дам друга награда, освен Дженнета на Моя вярващ раб, на когото съм причинил смъртта на негов близък приятел (или роднина), а той остава търпелив (и се надява на Наградата на Аллах).” (Бухарӣ, 8/ 432)

Шеддād رضي الله عنه и Сунбихӣ رضي الله عنه предават, че Пратеникът на Аллах صلى الله عليه وسلم казва: „Аллах, който е Най-Велик и Преславен казва: „Когато опечаля Мой раб и той Ме възхвалява въпреки опечалението, което съм му причинил, той ще се издигне от състоянието, в което се намира, без да има грях, както в деня, в който майка му го е родила.” Аллах, Който е Благословен и Всевишен ще каже: „Аз огорчих Моя раб, затова впишете за него онова, което записвахте, докато той беше доволен (търпелив).” (Тирмизӣ, 1579 и Ахмед)

По време на нашия призив немюсюлманите може не само да ни оскърбят, но и да извършат дайствия, които да ни наранят или дори навредят. Ние трябва да бъдем непоколебими в търпението и постоянството си следвайки примера на Пратеникът صلى الله عليه وسلم. Всевишния Аллах казва:

وَلَا تَحْزُنْكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

„И да не те натъжават думите им! Мощта принадлежи всецяло на Аллах. Той е Всечуващия, Всезнаещия.” (10: 65)

فَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ

„Бъди търпелив към това, което казват, и прославяй с възхвала своя Господ преди изгрева на слънцето и преди залеза!” (50: 39)

وَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَأَهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا ﴿٥٠﴾ وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ أُولَى النَّعْمَةِ

وَمَهْلَهْمٌ قَلِيلًا ﴿١٠﴾ إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَحَجِيمًا

„И бъди търпелив към онова, което говорят! И ги напускай с достойнство! И остави на Мен отричащите, които живеят в благоденствие, и им дай малка отсрочка! При Нас има окови и пламъци.” (73: 10 - 12)

يَأْتِيهَا الْمُدْتِرُّ ﴿١١﴾ قُمْ فَأَنْذِرْ ﴿١٢﴾ وَرَبِّكَ فَكَبِّرْ ﴿١٣﴾ وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ ﴿١٤﴾ وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ ﴿١٥﴾

وَلَا تَمُنَّ بِتَسْتَكْبِرُ ﴿١٦﴾ وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ

„О, ти, който се обвиваш [в своите одежди], стани и предупреждавай, и твоя Господ възвеличавай, и дрехите си почиствай, и скверността отбягвай, и давайки, не се стреми да получиш вповече, и в името на твоя Господ бъди търпелив!” (74: 1 - 7)

В качеството си на призоваващи, ние трябва да бъдем силни и търпеливи, когато срещнем каквито и да било пречки, проблеми или изпитания, които могат да ни сполетят. Трябва да бъдем упорити и винаги да се обръщаме за помощ към Аллах. Не трябва да виним себе си за някой неуспех и да бъдем обезсърчени. Трябва да си припомним, че всичко е в Ръцете на Аллах:

Ебу Хурейра رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах صلى الله عليه وسلم казва: „Силният вярвац е по-добър и по-обичан от Аллах, от слабия вярвац. Но във всеки от тях има добро. Стреми се към онова, което ще ти донесе полза (в отвъдния живот), търси помощ от Аллах и не се отчайвай. И ако нещо (лошо) те сполети не казвай: „Ако не бях направил така, нямаше да стане така и така”, а кажи „Аллах е направил онова, което е предопределил да стори”, а твоето „ако” отваря (вратите) за Шейтана”. (Муслим, 6441)

Ние трябва да споделим с немюсюлманите добродетелите на търпението в Исляма. Трябва да им изясним, че ако те приемат Исляма и покажат търпение към всички изпитания и проблеми, които могат да срещнат като мюсюлмани, то Аллах със сигурност ще ги награди, ако не на този, то в отвъдния свят.

23. Постоянство

Търпението е постоянство. Като призоваващи трябва да бъдем постоянни в нашето задължение да приканваме заради Аллах. Той Казва:

وَالصَّبْرُ ۝ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ ۝ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ

„Кълна се в следобедна - човекът е в загуба, освен онези, които вярват и вършат праведни дела, и взаимно се наставляват за истината, и взаимно се наставляват за търпението.“ (103: 1 - 3)

С оглед нашите възможности, призивът ни към хората трябва да е постоянен, защото такъв призив е обичан от Аллах.

‘Айша رضي الله عنها предава: „Пратеника ﷺ дойде, докато една жена стоеше с мен от (племето) бени Есед. Той попита „Коя е тя?“. Аз отговорих: „Тя е еди коя си и му споменах за нейната допълнителна нощта молитва“. Той каза неодобрително: „Вършете (добри) дела, които са по вашите възможности (без да се обременявате), тъй като Аллах не ще се измори (да дава награда), но (със сигурност) вие ще се изморите, и най-добрите (дела на обожаване) при Аллах са тези, които са извършвани постоянно.“ (Бухари 1/ 41)

‘Айша رضي الله عنها предава, че Пратеника ﷺ беше попитан: „Кои дела са най-обичани от Аллах“. Той отговори: „Най-обичаните дела са тези, които са извършвани постоянно, дори и те да са малко“. Той добави: „Не натоварвайте себе си, освен с делата, които са по вашите възможности.“ (Бухари 8/ 472)

За нашето напътствие трябва да молим Аллах да ни дари с търпение и постоянство:

رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَفَّنَا مُسْلِمِينَ...

„Господи наш, изпълни ни с търпение и прибери ни отдадени на Теб!“ (7: 126)

24. Умереност

Ислямът е лесна религия. Правилото е умереност в постоянния призив и вършене на допълнителни добри дела според нашите възможности. Пратеника на Аллах ﷺ ни съветва:

Предава Ебу Хурейра رضي الله عنه, че Пратеникът на Аллах ﷺ казва: „Делата на никой от вас не ще го спасят (от Огъня).” Те казаха: „Дори и ти ли, (не ще бъдеш спасен според твоите дела), О, Пратенико на Аллах?” Той каза: „Дори и аз, освен с Милостта на Аллах. Вършете добри дела правилно, искрено и умерено и обожавайте Аллах преди обяд и след обяд, и през част от нощта, и винаги се придържайте към средата, умереността, постоянството, и по този начин вие ще достигнете вашата Цел (Дженнета).” (Бухарӣ, 8/ 470)

По време на нашия призив ние ще включваме в нашите дискусии схващането за умереността в Исляма. И *Коранът* и *Сунната* ни съветват да бъдем умерени вместо да изпадаме в крайности.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا لَا تُحَرِّمُوْا طَيِّبٰتِ مَآ اَحَلَّ اللّٰهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوْا ۗ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ
الْمُعْتَدِيْنَ

„О, вярващи, не възбранявайте благата, които Аллах ви е разрешил и не престъпвайте! Аллах не обича престъпващите.” (5: 87)

وَلَا تُسْرِفُوْا ۗ اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِيْنَ ۗ

„...не прахосвайте - Той не обича прахосниците.” (6: 141)

يٰۤاَيُّهَا اٰدَمُ خُذُوْا زِيْنَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوْا وَاشْرَبُوْا وَلَا تُسْرِفُوْا ۗ اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ
الْمُسْرِفِيْنَ

„О, синове на Адам, обличайте се подходящо при всяка молитва! И яжте, и пийте, ала не разхищавайте! Той не обича разхищаващите.” (7: 31)

وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا

„И които ако харчат, нито прарасват, нито скъперничат, а са по средата на това.“ (25: 76)

وَأَقْصِدْ فِي مَشْيِكَ وَأَغْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ

„И бъди умерен в своята походка, и снижавай своя глас! Най-противният от гласовете е магарешикият глас.“ (31: 19)

Ебу Хурейра رضي الله عنه предава: Когато беше низпослан аѝетът: „Който върши зло, ще му се въздаде същото“ (4: 123), и когато това беше съобщено на мюсюлманите, те бяха силно обезпокоени. Тогава Пратеника на Аллах ﷺ каза: „Бъдете умерени и устойчиви. Нещастията, в които изпада един мюсюлманин, е едно изпитание за него. Дори препъването по пътя или убождането от един трън (са изпитания за него).“ (Муслим, 6243)

Ние трябва да съветваме немюсюлманите (особено евреите и християните) да приемат умереността в техните убеждения за Исус Христос – синът на Мерѝем. Евреите крайно принизяват Исус, като не вярват в него, че е Пратеник на Аллах. Те казват за него, че той е един самозванец. Християните изпадат в другата крайност, почитайки (обожавайки) Исус. Те вярват, че той е повече от един пратеник на Аллах. Те казват: „Той е синът на Аллах и е един от Троицата“. Ние ще им обясним, че проклятието на Аллах е за тях заради тяхната крайност в техните вярвания. Аллах казва:

لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ

„Неверниците от синовете на Израил бяха прокълнати с езика на Дауд и на Иса, сина на Мерѝем. Това е, защото не се подчиняваха и претъпваха.“ (5: 78)

Необходимо е да предупредим мюсюлманите да не прекаляват в тяхното възвеличаване на Пратеника Мухаммед ﷺ. Ние ще му се подчиняваме, както се предава в следващия хадис:

Предава ‘Абдуллах ибн Мес’уд رضي الله عنه, че Пратеникът на Аллах ﷺ казва: „*Не прекалявайте в моето възхваляване, както Иса – синът на Мерйем беше възхваляван, но ме наричайте ‘раб на Аллах и Негов Пратеник’...*” (Бухарӣ 8/ 817)

25. Стойността на времето

Да бъдем силно загрижени за времето и да си припомним, че животът в този свят е временен. Ние не знаем кога ни е предопределена смъртта, и затова трябва да ценим времето и не трябва да го пилеем, нито да злоупотребяваме с него.

Ебу Хурейра رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах ﷺ казва, че Аллах казва: „*Синът на Адем не Ме харесва злоупотребявайки с Дехр (времето), докато аз съм Дехр (Време), аз сменям нощта и деня.*” (Муслим 4/ 5581)

‘Абдуллах ибн ‘Аббас رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах ﷺ казва: „*Два благодатта, които много от хората губят: Здравето и свободното време [за вършенето на добри дела].*” (Бухарӣ 8/ 421)

Нашето свободно време трябва да е ангажирано в извършването на полезни неща, знаейки, че завръщането ни е към Аллах. Спечелването на Неговата милост да е наша цел. Трябва да се въздържа от пилеене на нашето време в ненужни неща или вършенето на безполезни неща, които не ще ни са в полза нито в този, нито в Отвъдния свят.

Ебу Хурейра رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах ﷺ казва: „*Част от превъзходството на ислямската личност е, че ще остави това, от което няма полза за него нито в този, нито в Отвъдния живот.*” (Тирмизи, 67)

Трябва да използваме нашето време разумно за научаване повече от *Корана* и *Сунната*, за увеличаване на нашият *иман* (вяра), за вършене на добри дела и наставления за Истината, или призоваване към Исляма, и да бъдем търпеливи и постоянни, за което Аллах казва:

وَالْعَصْرِ ﴿١﴾ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ ﴿٢﴾ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ

„Кълна се в следобедна - човекът е в загуба, освен онези, които вярват и вършат праведни дела, и взаимно се наставляват за истината, и взаимно се наставляват за търпението.“ (103:1-3)

Трябва да се научим да ценим важноста на времето и да побързаме в извършването на добри дела, с които ще увеличим нашият иман (вяра). Не трябва да влагаме усилия в пилене на нашето време и търсенето на земните удоволствия:

Предава Ебу Хурейра رضي الله عنه че Пратеникът на Аллах ﷺ казва: „Побързайте в извършването на добри дела [преди да сте достигнати неочаквано] от буря, която ще бъде като част от тъмнината на нощта. През [този бурен период] един човек ще бъде мюсюлманин на сутринта и неверник през вечерта, или той ще бъде вярващ през вечерта и неверник на сутринта, и той ще продаде неговата вяра за земни облаци.“ (Муслим, 213)

Още повече ние трябва да прилагаме нашите планове (за призоваване) и срещи в планираните срокове, по същия начин, по който ние извършваме нашата молитва (намаз) в точното ѝ време. Нека си припомним, че най-превъзходното дело пред Аллах е намазът (молитвата) в точното време, определено за него.

فَإِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلَاةَ فَادْكُرُوا اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ ۚ فَإِذَا اطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ ۚ إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَّوْقُوتًا

„И когато завършите молитвата, споменавайте Аллах прави, седнали и на хълбок! А когато сте във от опасност, отслужвайте молитвата в цялост! За вярващите молитвата е предписание в определено време.“ (4: 103)

Предава ‘Абдуллах ибн Мес’уд رضي الله عنه: „Аз попитах Пратеникът ﷺ: „Кое дело е най-превъзходно пред Аллах?“ Той отговори: „Кланянето на намаз във времето му“. Аз попитах: „После кое е?“. Той

отговори: „Доброто отношение към родителите.” Аз отново попитах: „После кое е?”. Той отговори: „Воюването по Пътя на Аллах.” (Бухари 1/ 505)

Ебу Катаде ибн Раби'а رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах ﷺ казва, че Аллах казва: „Аз направих петкратната молитва задължителна за вас хората, и Аз дадох обет, че който я спазва в нейните определени времена, Аз ще му позволя да влезне в Дженнета. А който не я спазва постоянно, Аз не обещавам на него.” (Ебу Дауд, 403)

Трябва да обясняваме на немюсюлманите важноста на времето и как те могат да се възползват от него, според знанието и разбирането на Исляма. Времето започва да отмерва за тях в момента, в който те приемат Исляма. Наистина, само в Исляма те могат да успеят в този свят и в Отвъдния. Също така ние ще напомняме на нашите братя мюсюлмани да ценят своето време в изучаването на Исляма, и следването на *Корана* и *Сунната*. Ще сполучат тези, които извършват своите молитви във времената им, целейки задоволството на Аллах.

26. Припомнянето за смъртта, гроба и Отвъдния свят

За да сме способни да работим твърдо и последователно и да призоваваме заради Аллах, трябва да запазим в мислите си, че смъртта е реалност. Аллах казва:

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَإِنَّمَا تُوَفَّوْنَ أَجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَمَنْ زُحِرَ عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ

„Всяка душа ще вкуси смъртта и вашите награди напълно ще ви се изплатят в Деня на възкресението. Който бъде отдалечен от Огъня и бъде въведен в Рая, той ще сполучи. А земният живот е само измамна наслада.” (3: 185)

أَيْنَمَا تَكُونُوا يُدْرِكَكُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُّشِيدَةٍ

„Където и да сте, смъртта ще ви догони, дори да сте във въздигнати кули.” (4: 78)

За всеки вярващ смъртта е благодат, освобождаваща го от проблемите на този временен свят. Като призоваващи, ние не желаем смъртта, за да можем да извършим повече добри дела към нашия Създател. Трябва да си спомняме, че колкото повече хора приканваме към Исляма, толкова повече награда ще получим от Аллах:

Ебу Катаде ибн Раби'а Ел-Енсари رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах ﷺ казва: „Вярващият се освобождава (със смъртта) от нещастията и трудностите на този свят и остава в Милостта на Аллах, докато (смъртта) на грешника е освобождаване на хората, земята, дърветата и животните от него”. (Бухарӣ, 8/ 519)

Ебу Хурейра رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах ﷺ казва: „Никой от вас да не моли за смъртта, и да не я вика, преди да е дошла, защото, когато някой от вас умре той прекратява (извършването на добри) дела, и животът на вярващия не продължава, освен за добрини.” (Муслим, 6485)

Нито можем да отложим, нито да ускорим за един час или миг определения срок, който само Аллах знае. Да призоваваме повече хора към Исляма според *Корана* и *Сунната*, спомняйки си, че Аллах приема добрите дела и със сигурност ще ни дари със спокойствие и щастие и най-добрия живот в *Дженнета*. Да обясняваме тази реалност на немюсюлманите и на нашите братя мюсюлмани, които са небрежни в изпълнението на Исляма.

‘Абдуллах ибн ‘Умер رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах ﷺ казва: „Когато обитателите на *Дженнета* влезнат в *Дженнета*, и обитателите на *Джехеннема* влезнат в *Джехеннема* смъртта ще бъде доведена на едно място между *Джехеннема* и *Дженнета*. И тогава ще бъде заклана, и един глас ще се провикне: „О, обитатели на *Дженнета*, вече няма смърт! О, обитатели на *Джехеннем*, вече няма смърт.” Обитателите на *Дженнета* ще бъдат щастливи и ще се увеличава тяхното щастие, а обитателите на *Джехеннем* ще са нещастни и ще се увеличава тяхното нещастие.” (Бухарӣ, 8/ 556)

‘Убаде ибн Самит رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах صلى الله عليه وسلم казва: „Който обича срещата с Аллах, Аллах (също) обича срещата с него; и който мрази срещата с Аллах, Аллах (също) мрази да се срещне с него.“ ‘Айша رضي الله عنها или някоя от съпругите на Пратеника صلى الله عليه وسلم каза: „Но ние не желаем смъртта“. Той صلى الله عليه وسلم каза: „Не я желайте, но това означава, че когато времето за смъртта на един вярващ наближи, той получава добри новини от задоволството на Аллах към него и Неговата благословия е върху него; и така че в това време няма по-скъпо нещо за него, от каквото и да е пред него. Той обича срещата с Аллах и Аллах (също) обича срещата с него. Но когато наближи времето за смъртта на един неверник той получава лоши новини от наказанието на Аллах и Неговото възмездие, когато нищо не е по-омразно, отколкото каквото и да е било преди него. Той мрази срещата с Аллах, и Аллах също мрази срещата с него.“ (Бухарӣ, 8/514 и Муслим, 6488)

Част от действителността на смъртта са въпросите в гроба, като за неверниците и грешниците ще има наказание, а за вярващите – награда. Ние ще обясняваме тази действителност и на нехайните мюсюлмани и на немюсюлманите за тяхното предупреждение:

Енес ибн Малик رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах صلى الله عليه وسلم казва: „Когато рабът бъде поставен в гроба си и неговите близки се разотидат, той чува отдалечаващите им се стъпки, два ангела (меляикета) идват при него, поставят го да седне и го питат: „Какво казваше за този мъж (т.е. за Мухаммед)?“. Вярващия, ще отговори: „Свидетелствам, че той е Раб на Аллах и Негов Пратеник“. Тогава те (меляикетата) ще му кажат: „Погледни към мястото си в Огъня; поради казаното от тебе, Аллах ти го замени с място от Рая“. Тогава той ще види и двете места. (Катаде казва: „На нас ни бе казано, че гробът на вярващия ще бъде разширен.“ После Катаде предаде от Енес رضي الله عنه, който каза:) „Но що се отнася до лицемера или неверника, когато бъде попитан: „Какво казваше за този мъж?“, той ще отговори: „Не зная, казвах това, което другите хора казваха“. Тогава ще му се

каже: „Не знаеше, нито взе напътствието (прочетено от Корана); Тогава такъв удар ще му бъде нанесен с един железен чук, от който той така ще изкреци, че ще бъде чул от всички същества, освен от джиновете и хората”. (Бухари, 2/ 456; и 422)

Енес ибн Малик رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах ﷺ казва: „Ако не ме беше страх, че ще оставяте мъртъвците непогребани, щях да поискам от Аллах да ви позволи да чуете мъчението в гроба.” (Муслим, 6860)

Ел-Бера' ибн 'Азиб رضي الله عنه предава: „Ние излязохме с Пратеника на Аллах ﷺ, следвайки погребение на човек от енсар. Когато беше донесен до гроба му, той още не беше изкопан. Така че Пратеникът на Аллах ﷺ седна и ние седнахме, все едно птица кръжеше над главите ни. Той държеше в ръцете си тояга, с която драскаше земята. Тогава той вдигна главата си и каза: „Търсете убежище при Аллах от наказанието в гроба”. Той го каза два или три пъти. Версията (предадена от) Джабир добавя на това място: „Той (мъртвеца) чува ударите на сандалите ви, когато се приближате и в този момент бива запитан: „О, еди кой си! Кой е твоят Господ, коя е твоята религия и кой е твоят пророк?” В преданието на Ханнад се казва: „Два ангела ще дойдат при него. Те ще го накарат да седне и ще го попитат: „Кой е твоят Господ?” Той ще отговори: „Моят Господ е Аллах.” Те ще го попитат: „Коя е твоята религия?” Той ще отговори: „Моята религия е Исляма.” Те ще го попитат: „Какво е твоето мнение за човека, изпратен с мисия измежду вас?” Той ще отговори: „Той е Пратеникът на Аллах ﷺ”. Те ще попитат: „Кой те запозна с това?”. Той ще отговори: „Аз прочетох Книгата на Аллах, повярвах в нея и я взех за истина”. Това е потвърдено с думите на Аллах: „Аллах укрепва вяращите с непоколебимо слово и в земния живот, и в отвъдния.” В сходен текст четем: „Тогава глашатай ще прогласи от небето: „Моят раб каза истината, затова му прострете постеля от Рая, облечете го (с дрехи) от Рая и му отворете врата към Рая”. И така въздух и парфюм от Рая ще достигнат до него и ще му бъде сторено толкова място, докдето очите могат да видят.” Също

така той спомена за смъртта на неверник казвайки: „Неговата душа ще бъде върната в тялото му. Два ангела ще дойдат при него, ще го накарат да седне и ще го попитат: „Кой е твоят Господ?” Той ще отговори: „Уви, уви! Не зная”. Те ще го попитат: „Коя е твоята религия?” Той ще отговори: „Уви, уви! Не зная”. Те ще го попитат: „Кой беше човекът, изпратен с мисия измежду вас?” Той ще отговори: „Уви, уви! Не зная”. Тогава глашатай ще прогласи от небето: „Той излъга, затова му прострете легло от Ада, облечете го (с дрехи) от Ада и му отворете врата към Ада”. И така част от горецината и гибелен вятър ще достигнат до него. И неговият гроб ще бъде стеснен така, че ребрата му ще се съберат”. Преданието на Джāбир добавя: „Един, който е сляп и ням, ще бъде поставен отговорник за него. Той ще има тежък чук, такъв че ако планина бъде ударена с него, ще стане на прах. Той ще го удари с този чук и това ще бъде чуто от всичко между изтока и запада, с изключение на хората и джинувете, и ще стане на прах. Тогава душата му ще бъде върната в него.” (Ебӯ Дауӯд, 4735)

Ебӯ Са‘ид Ел-Худри رضي الله عنه предава: Когато Пратеника ﷺ излезе за молитва и видя хора загледани, все едно се смеят, той каза: „Ако си спомняхте повече за смъртта, която прекъсва удоволствията, това щеше да отвлече вниманието ви от това, което виждам. Спомняйте си повече за смъртта, която прекъсва удоволствията, защото не идва ден без гробът да каже: „Аз съм домът на изгнанието, аз съм домът на самотата, аз съм домът на праха, аз съм домът на червеите”. Когато вярващ умре, гробът му казва: „Добре дошъл и поздрави за теб, наистина ти си най-скъпият за мен измежду онези, които ходят върху мен. Аз ще бъда запълнен с теб и ти ще дойдеш при мен и ще видиш как ще се отнеса с теб”. Тогава той ще се разшири толкова, колкото очите могат да видят и ще му бъде отворена врата към Рая. Но когато безпътен неверник бъде погребан, гробът му казва: „Не си добре дошъл и няма поздрави за теб. Ти си най-омразният за мен измежду онези, които ходят върху мен. Аз ще бъда запълнен с теб и ти ще дойдеш при мен и ще видиш как ще се отнеса с теб”. Ебӯ Са‘ид Ел-Худри رضي الله عنه предава, че Пратеникът ﷺ посочил това,

преплитайки пръстите си. Тогава той казал: „*Седемдесет дракона ще бъдат поставени в него такива, че ако един от тях живееше на земята, тя щеше да остане без посеви, все едно е дошъл края на света и те ще го хапят и драцят, докато бъде възкресен*”, Той също предава, че Пратеника на Аллах ﷺ казва: „*Гробът е една от градините на Рая или една от дупките на Ада*”. (Тирмизи, 5352)

27. Вяра в Деня на Разносметката, както и в наградата, и наказанието в Отвѣдният живот

Да вярваме (да бъдем убедени), че Аллах винаги (във всеки един момент) е справедлив и трябва да споделим тази вяра (убеждение), както с нехайните мюсюлмани, също така и с немюсюлманите. Аллах е създал два ангела – пазители (*меляикета*) за всеки един от нас. Единият ангел (*мелек*) стои от дясната ни страна и записва всяко добро нещо, което ние мислим, казваме или вършим. Ангелът от лявата страна записва всички лоши мисли, думи и дела на всеки един човек (50:17-18).¹⁹⁵ Следващият достоверен *хадис* ни разказва за записването на нашите добри и лоши постъпки:

Ебу Хурейра رضي الله عنه предава, че Пратеникът صلى الله عليه وسلم казва: „*Аллах заповяда (назначи ангели върху всеки един от вас), които да записват добрите и лошите дела. След това Той им показва начина, по който да записват. Ако някой възнамери да извърши едно добро дело и той не го извърши, тогава Аллах ще запише за него едно пълно добро дело. А ако някой възнамери да извърши добро дело и наистина го извърши, тогава Аллах ще му запише (в неговата сметка) награда от десет до седемстотин пъти, и повече. Ако някой възнамери да извърши лошо дело и не го извърши, тогава Аллах ще му запише (в неговата сметка) едно цяло добро дело; и ако някой възнамери да извърши лошо дело и го извърши наистина, тогава Аллах ще запише едно лошо дело (в неговата сметка).*” (Бухарӣ, 8/ 498; 9/ 592).

¹⁹⁵ „Отдясно и отляво на него стоят два записващи ангела, не изрича и една дума, без да има готов надзорник при него.”

В Деня на Равносметката за всичко ще бъде държана сметка. Всеки, който е извършил нещо с тежест на пращинка, без значение дали е било добро или зло, ще го види (99: 6 - 8)¹⁹⁶. Пред Аллах ще се дава сметка за всичко, като ще бъде отсъдено справедливо от Аллах, като за никоя душа не ще бъде отсъждано несправедливо (21: 47)¹⁹⁷.

Аллах ще награди нас, мюсюлманите, за всички добри дела, които ние извършваме единствено и само за Неговото задоволство. Той ще ни въздаде (ще ни награди), ако не в този свят, то със сигурност в Отвъдния живот. Аллах със сигурност ще ни въздаде вечно спокойствие, благоденствие и щастие в *Дженнета*. Немюсюлманите ще получат награда от Аллах, за което и да е добро дело, което е извършено от тях в този свят. Тяхната награда ще бъде само временна, защото те отричат Аллах, Който единствено заслужава да бъде обожаван. За преписването на съдружници на Аллах, те ще понесат вечното наказание в Огъня на *Джехеннем*. За напътствието на небрежните мюсюлмани и немюсюлманите, ние трябва да разясним трите условия, според които се приемат (възнаграждават) добрите дела в Исляма:

1. Вира в *Тевхид* (Единството на Аллах)

ذٰلِكَ هُدَىٰ ٱللَّهُ يَهْدِي بِهِ ۖ مَن يَشَآءُ مِنۢ عِبَادِهِ ۗ وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُم مَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

„Това е напътствието на Аллах. С него Той напътва, когото пожелае от Своите раби. И ако бяха Го съдружили, щеше да се провали онова, което вършеха.“ (6: 88)

2. Ихляс (Искреност) към Аллах, което означава да извършваме добри дела искрено и само за задоволството на Аллах, а не да търсим благодарността или похвалата от хората:

¹⁹⁶ „В този Ден хората ще излязат на групи, за да им бъдат показани техните дела. Който извърши добро, дори с тежест на пращинка, ще го види. И който извърши зло, дори с тежест на пращинка, ще го види.“

¹⁹⁷ „Ще поставим Ние взните на справедливостта в Деня на възкресението, и никой не ще бъде узнетен с нищо. И [всяко дело] Ние ще прибавим, дори да е с тежест на синапено зърно. Достатъчни сме Ние за съдник.“

فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ

„Зовете Аллах, предани Нему в религията, дори неверниците да възненавиждат това.” (40: 14)

‘Умер ибн Ел-Хаттаб رضي الله عنه казва: „Аз чух Пратеника на Аллах ﷺ да казва: „Делата са според намеренията и на всеки ще му се въздаде според неговото намерение. Този, чието преселение е заради Аллах и Неговия Пратеник, то неговото преселение е заради Аллах и Неговия Пратеник. А този, чието преселение е, за да постигне материална облага, или за жена, за която да се ожени, то неговото преселение е към онова, заради което се е преселил.” (Бухарӣ, 1/ 1 и Муслим, 3/ 4692)

3. Делата трябва да бъдат в съответствие със *Корана* и *Сунната*:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَلَا تَبْطُلُوا أَعْمَالَكُمْ

„О, вярващи, покорявайте се на Аллах и се покорявайте на Пратеника, и не погубвайте делата си!” (47: 33)

Третото условие включва, че ние трябва да се въздържаме от извършване на *Бидат* (нововъведение или измислици в религията), знаейки, че Ислямът е съвършената религия. Тя не само е завършена, но тя е приложима за всички поколения и във всички времена, при каквито и да било обстоятелства. Пратеникът на Аллах ﷺ служи като най-добрия пример за всички нас. Той подчертава не само значението на разбирането и придържането към *Корана* и *Сунната*, но ни предупреждава също така да избягваме *Бидатите* (нововъведението или измислиците) в нашата религия.

Джабир ибн ‘Абдуллах رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах ﷺ казва: „Най-доброто слово е това, което се съдържа в Книгата на Аллах, и най-доброто напътствие е това, което е дадено чрез Мухаммед. Най-лошите дела са нововъведенията, и всяко нововъведение е заблуда.” (Муслим, 1885)

Трите условия, според които добрите дела се приемат (награждават) в Исляма означават, че само онези, които искрено

приемат и изпълняват Исляма, ще получат тяхната награда от Аллах в Отвъдното (*Ахирета*). Аллах казва в *Свещения Коран*:

وَمَنْ يَتَّبِعْ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ

„А който търси друга религия освен Исляма, тя не ще му се приеме и в отвъдния живот той е от губещите.“ (3: 85)

Много ясно е, че онези, които практикуват друг начин на живот, а не Исляма, ще имат тежки наказания в Огъня на *Джехеннем*. Такива пътища са *Ширк* (политеизъм), *Нифак* (лицемерие), *Бид'ат* (нововъведения в религията) и *Куфр* (неверие или атеизъм). Ние трябва да съветваме непрактикуващите мюсюлмани и немюсюлманите да се обърнат искрено към Исляма, тъй като това е единствения Път за Спасение. Наистина, политеистите (съдружаващите с Аллах), лицемерите, правещите нововъведения в религията и неверниците ще бъдат хвърлени в Огъня на Ада (*Джехеннем*), ако те умрат в положение на неверие, т.е. ако не са приели Исляма:

وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتُ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتُ الظَّالِمِينَ بِاللَّهِ ظُنَّ السَّوْءَ

عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ وَعَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا

„И за да накаже лицемерните мъже и жени, и съдружаващите мъже и жени, които допускат за Аллах лоша догадка. Над тях да е лошата превратност! Аллах им се разгневи и ги прокле, и пригответи за тях Ада. Колко лоша участ е той!“ (48: 6)

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ

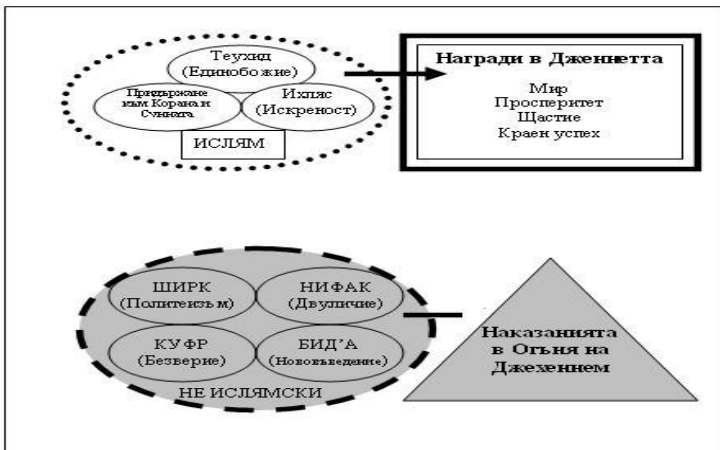
شَرُّ الْبَرِيَّةِ

„Онези от хората на Писанието и от съдружаващите, които не вярваха, ще бъдат в Огъня на Ада, там ще пребивават вечно. Те са най-лошите от създанията.“ (98: 6)

أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ يَتَّخِذُوا عِبَادِي مِنْ دُونِي أَوْلِيَاءَ ۗ إِنَّا أَعْتَدْنَا جَهَنَّمَ

لِلْكَافِرِينَ نُزُلًا

„Нима неверниците смятат да приемат за покровители Моите раби, а не Мен? Ние приготвихме Ада за обиталище на неверниците.“ (18: 102)

Положения или пътищата на живота в този преходен свят и наградите или наказанията във вечният живот в Ахирета.

За предупреждение към неспазващите мюсюлмани, както и към новоприелите Исляма мюсюлмани, за извършването на лицемерие, да им разясним чертите на лицемерите и тежките наказания, с които ще бъдат наказвани в Огъня на *Джехеннем*. За вечния успех на мюсюлманите е необходимо искрено да се молим на Аллах за Неговото опрощение и да се въздържаме, от която и да е форма на лицемерие:

‘Абдуллах ибн ‘Амр رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах ﷺ казва: „Този, който притежава четири черти (присъщи за лицемерите), е истински лицемер: когато говори – лъже; ако обещае – нарушава обещаното си; ако направи някаква спогодба – той се оказва коварен; и ако се скара (с някого) – той се държи много неблагоприятно, със зли и оскърбителни маниери (несправедлив). И този, който има една от тези черти, има една от чертите на лицемерите, освен ако той няма повече.“ (Бухарӣ, 4/ 403)

إِنَّ الْمُنْفِقِينَ يُخَدِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَدِعُهُمْ وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كُسَالَى يُرَاءُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٤٢﴾ مُذَبَّذِينَ بَيْنَ ذَلِكَ لَا إِلَى هَتُولَاءٍ وَلَا إِلَى هَتُولَاءٍ ۚ وَمَنْ يَضِلَّ اللَّهُ فَلَنْ يُجِدَ لَهُ سَبِيلًا

„Лицемерите се стараят да измамят Аллах, но Той мами тях. Изправят ли се за молитва, се изправят мързеливи, за показ пред хората, и малко споменават Аллах, непостоянни са - ту към тези, ту към онези. А когото Аллах оставя в заблуда, ти не ще намериш път за него.“ (4: 142 - 143)

إِنَّ الْمُنْفِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا ﴿١٤٣﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ۗ وَسَوْفَ يُؤْتِي اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٤٤﴾ مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَذَابِكُمْ إِنْ شَكَرْتُمْ وَءَامَنْتُمْ ۚ وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا

„Лицемерите са най-ниско на дъното на Огъня и не ще намериш за тях избавител, освен които се разкаят и поправят, и се придържат към Аллах, и са искрени в своята религия пред Аллах. Тези са с вяращите. И ще дари Аллах вяращите с огромна награда. За какво Аллах да ви измъчва, ако сте признателни и вяращи? Аллах е признателен, всезнаещ.“ (4: 145-147)

Призивът ни към небрежните мясоялмани и немясоялманите трябва да е искрен базиран върху Корана и Сунната, търсейки задоволството на Аллах. Необходимо е да разясним на хората, че добрите им дела ще бъдат напразни, ако не повярват в Аллах и не съблюдават неговите заповеди.

Енес ибн Малик رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах ﷺ казва: „Наистина, Аллах не се отнася към вярацията несправедливо относно неговите добродетели. Той му дава (Неговата благодат) в този свят и ще му даде награда в живота след смъртта. А

относно невярващия, той ще вкуси наградата (на добродетелта [само] в този свят), която той бе приготвил за себе си за живота след смъртта, но той не ще намери никаква добродетел (в живота след смъртта), за която да бъде награден.” (Муслим, 6739)

Са’ад ибн Еби Ваккас رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах ﷺ казва: „Чудесно е положението на вярващия, когато възхвалява и благодари на Аллах, ако му се случи добро, и възхвалява Аллах и проявява търпение, ако го сполети нещастие. Вярващият бива награден за всичко, дори за късчето (храна), което поставя в устата на неговата съпруга.” (Тирмизи, 1733)

Хаббаб ибн Ел-Арат رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах ﷺ казва: „Никой вярващ не изхарчва каквото и да е без да бъде награден за него, дори и да бъде с тежестта на прашинка.” (Тирмизи, 5182 и Ибн Мадже)

Да обясним на небрежните мюсюлмани и немюсюлманите концепцията за справедливост и Деня на равносметката, за да могат сами да оценят истинската справедливост.

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِن تَكُ حَسَنَةً يُضَعِفَهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا

„Аллах не угнетява дори с тежестта на прашинка. А щом е добрина, Той я удвоява и дарява от Себе си огромна награда.” (4: 40)

وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ ۗ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

„Словото на твоя Господ бе завършено с истина и справедливост. Никой не ще подмени Неговите Слова. Той е Всечуващия, Всезнаещия.” (6: 115)

يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِيُرَوْا أَعْمَالَهُمْ ۗ فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ۗ

وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ۗ

„В този Ден хората ще излязат на групи, за да им бъдат показани техните дела. Който извърши добро, дори с тежест на

прашинка, ще го види. И който извърши зло, дори с тежест на прашинка, ще го види.”¹⁹⁸ (99: 6 - 8)

وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ حَرْدَلٍ آتَيْنَاهَا وَكَفَىٰ بِنَا حَسِيبًا

„Ще поставим Ние везните на справедливостта в Деня на възкресението, и никой не ще бъде угнетен с нищо. И [всяко дело] Ние ще прибавим, дори да е с тежест на синапено зърно. Достатъчни сме Ние за съдник.” (21: 47)

يَوْمَ هُمْ بَارِزُونَ لَا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ لِّمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿٦٠﴾ الْيَوْمَ نُجْزِي كُلَّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ

„Деня, в който ще се покажат и нищо от тях не ще бъде скрито от Аллах. На кого е Днес владението? - На Аллах, Единосъщия, Покоряващия. Днес ще се въздаде на всяка душа за онова, което е придобила. Няма Днес угнетяване. Аллах бързо прави равностетка.” (40: 16 - 17)

إِنَّمَا تُوْعَدُونَ لَصَادِقٌ ﴿٦١﴾ وَإِنَّ الدِّينَ لَوَاقِعٌ

„ ... че е истина това, което ви е обещано! И че възмездията ще настъпи.” (51: 5-6)

За разяснение на непрактикуващите мюсюлмани и немюсюлманите трябва да опишем вечният живот (*Ахирета*). Ще цитираме някои знамения (*айети*) от *Корана* и *Хадисите*, които се отнасят до възнагражденията в *Дженнета*, предназначени за онези, които се придържат към Исляма, и тежките наказания в *Огъня* на *Джехеннема* за онези, които възприемат или практикуват начин на живот противен на Исляма:

¹⁹⁸ (В Съдния ден, когато земята се разтресе, тя ще изхвърли всичко онова, което е криела в своите недра - руда, газове, огнена лава, съкровища, тела на покойници.)

Живота в Рая (Дженнета)

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا

„А които вярват и вършат праведни дела, ще ги въведем в Градините, сред които реки текат. Там ще пребивават вечно и завинаги - истинно обещание от Аллах. А кой е по-верен от Аллах в словата?“ (4: 122)

وَهَذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا ۗ قَدْ فَضَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٢٦﴾ هُمْ دَائِرُ السَّلَامِ
عِنْدَ رَبِّهِمْ ۗ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

„Това е правият път на твоя Господ. Вече разяснихме знаменията на хора, които се поучават. За тях е Домът на мира при техния Господ. Той е Покровителят им за онова, което са вършили.“ (6: 126-127)

وَعَدَّ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسْكِنٍ
طَيِّبَةٍ فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ ۖ وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ أَكْبَرَ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

„Аллах обеща на вярващите мъже и жени Градините, сред които реки текат - там ще пребивават вечно, - и приятна обител в Градините на Адн. Благоволение от Аллах е още по-голямо. Това е великото спасение.“¹⁹⁹ (9: 72)

وَاللَّهُ يَدْعُوا إِلَىٰ دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ۗ * لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ
وَزِيَادَةٌ ۗ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ وَلَا ذِلَّةٌ ۗ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۗ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٢٧﴾

„Аллах призовава към Дома на мира и насочва когото пожелае по правия път. Благодетелните ще имат Най-прекрасното, и дори повече, и не ще почерни техните лица нито прах, нито унижение.

¹⁹⁹ Адн е една от степените на Рая (Дженнета).

Те са обитателите на Рая, там ще пребивават вечно.²⁰⁰” (10: 25 - 26)

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٥٥﴾ أَدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ ءَامِينَ وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِّنْ غَلٍّ إِخْوَانًا عَلَىٰ سُرُرٍ مُّتَقَابِلِينَ

„Богобоязливите ще бъдат сред градини и извори: „Влезте там с мир - в безопасност!” И ще премахнем от сърцата им всяка омраза - братя на престоли един срещу друг.” (15: 45-47)

إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغُلٍ فَاكِهُونَ ﴿٥٦﴾ هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلِّلٍ عَلَى الْأَرَائِكِ مُتَّكِفُونَ ﴿٥٧﴾ هُمْ فِيهَا فَكِهَةٌ وَهُمْ مَا يَدَّعُونَ ﴿٥٨﴾ سَلَامٌ قَوْلًا مِّن رَّبِّ رَحِيمٍ

„Обитателите на Рая Днес ще са заети с наслади. Те и съпругите им ще са на сянка, облежнати на престоли. Там ще имат плодове и ще имат, каквото пожелаят. [И ще им се каже:] „Мир!” - Слово от милосърдния Господ.” (36: 55 - 58)

وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ ﴿٥٩﴾ أُولَٰئِكَ الْمُقَرَّبُونَ ﴿٦٠﴾ فِي جَنَّةِ النَّعِيمِ ﴿٦١﴾ ثَلَاثَةٌ مِّنَ الْأُولِينَ ﴿٦٢﴾ وَقَلِيلٌ مِّنَ الْآخِرِينَ ﴿٦٣﴾ عَلَىٰ سُرُرٍ مَّوْضُونَةٍ ﴿٦٤﴾ عَلَيْهِا مُتَّكِفِينَ مُتَقَابِلِينَ ﴿٦٥﴾ يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخْلَدُونَ ﴿٦٦﴾ بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقٍ وَكَأْسٍ مِّن مَّعِينٍ ﴿٦٧﴾ لَا يَصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُنْفُونَ ﴿٦٨﴾ وَفَاكِهَةٍ مِّمَّا يَتَخَيَّرُونَ ﴿٦٩﴾ وَلَحْمٍ طَيِّبٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٧٠﴾ وَحُورٌ عِينٌ ﴿٧١﴾ كَأَمْثَلِ اللَّوْلُؤِ الْمَكْنُونِ ﴿٧٢﴾ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٧٣﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْثِيمًا ﴿٧٤﴾ إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا

„ ... и първенците [в богобоязливостта], - те са първенците [в Рая] - тези са приближените [на Аллах] в Градините на блаженството - повечето са от предците - и малцина от сетните - на украсени престоли, облежнати там един срещу друг.

²⁰⁰ (Според Ел-Буҳарӣ, Муслим и др., на основата на това знамение Пратеника на Аллах ﷺ заявява, че най-висшата награда в Рая е съзерцаването на Лица на Аллах.)

Вечномлади юноши им поднасят бокали и кани, и чаши [вино] от извор. Не ще ги боли глава от това и не ще губят ум. И плод, какъвто избера, и птиче месо, каквото обичат. И ще имат хубавици с големи очи, подобни на скрити бисери - въздаяние за делата им. Не ще слушат там нито празнословие, нито подбуда към грях, а само словото: „Мир! Мир!“ (56: 10 - 26)

Относно други айети, които са свързани с темата за живота в Рая (Дженнета), вижте: 19: 60 - 63²⁰¹; 39: 73 - 75²⁰²; 44: 51 - 55²⁰³; 50: 31 - 35²⁰⁴.

Предава Ебу Хурейра رضي الله عنه, че Пратеникът на Аллах صلى الله عليه وسلم казва: „Първата група хора, които ще влязат в Рая (Дженнета), ще блестят както пълната луна, и онези, които ще ги следват, ще блестят като най-блестящата звезда на небето. Те не ще имат нужда да уринират, не ще имат нужда и да се изхождат, не ще имат слюнка, или някакви други носови секрети. Техните гребени ще бъдат от злато, и тяхната пот ще мирише на миск. Дървото на алоето ще бъде използвано в техните кадилници. Техните жени ще бъдат хури. Всички ще ги гледат също така и ще наподобяват техния баща Адем (във височината на ръста им), висок шестдесет лакътя.“ (Бухарӣ, 4/ 544)

Предава Ебу Са'ид Ел-Худри رضي الله عنه и Ебу Хурейра رضي الله عنه, че Пратеникът на Аллах صلى الله عليه وسلم казва: „Там ще има говорител (в Рая), който ще направи такава съобщение: 'Наистина, има здраве в изобилие

²⁰¹ „Освен онези, които се покаят и вярват, и вършат праведни дела. Те ще влязат в Рая и с нищо не ще бъдат угнетени, - в Градините на Адн, които Всемилостивия обеща на Своите раби от неведомото. Неговото обещание винаги се изпълнява. Не слушат там празнословия, а само „Мир!“ и имат там препитание и сутрин, и вечер. Това е Раят, който оставяме в наследство на всеки от Нашите богобоязливи раби.“

²⁰² „И се поклониха ангелите всички вкупом, освен Иблис. Той се възгордя и стана от неверниците. Рече [Аллах]: „О, Иблис, какво ти попречи да се поклониш на онова, което сътворих със Своите Ръце? Възгордя ли се, или си високопоставен?“

²⁰³ „Богобоязливите ще са на сигурно място - сред градини и извори, ще са облечени в коприна и брокат, един срещу друг. Така! И ще им дадем за съпруги красавици с големи очи. Ще пожелават там всякакъв плод - в сигурност.“

²⁰⁴ „И не след дълго Раят ще бъде приближен за богобоязливите. Това е, което ви бе обещано - за всеки покаяващ се, спазващ [повелите], който и в уединение се бои от Всемилостивия, и идва със сърце, молецо за прошка. „Влезте тук в мир! Това е Денят на вечността!“ Ще имат там, каквото пожелаат, а при Нас има повече.“

за вас (вечно) и вие не трябва никога да се чувствате болни, и вие ще живеете вечно и не ще умирате поради никаква причина, вие ще останете вечно млади и никога вече няма да остарееете. И вие ще живеете винаги в обстоятелства на изобилие и никога не ще бъдете бедстващи.” Както думите на Аллах, Всевишния: „И ще им бъде съобщено на тях: ‘Това е Раят (Дженнета). Вие трябва да го наследите заради това, което вие вършехте.’” (Муслим, 6803)

Ебу Хурейра رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах ﷺ казва: „Първата група хора, които ще влязат в Рая (Дженнета), ще блестяят като пълната луна, и групата, която ще ги следва, ще блестяят като най-блестящата звезда на небето. Техните сърца ще бъдат точно като сърцето на един човек, защото те не ще имат нито вражда, нито ревност помежду си. Всеки ще има две жени от красавиците (хурии), (които ще бъдат толкова красиви, чисти и прозрачни), че същината на костите на техните крака, ще бъде видяна през костите и плътта.” (Бухарӣ, 4/ 476)

Живота в Огъня на Ада (Джехеннем)

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَايَتِنَا سَوْفَ نُصَلِّيهِمْ نَارًا كَلَّمًا تَضَجَّتْ جُلُودُهُمْ بَدَلَتْهُمْ جُلُودًا
غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا

„Онези, които не вярват в Нашите знамения, ще ги изгаряме в Огъня. Всякога, щом кожата им се опече, я сменяваме с друга кожа, за да вкусят мъчението. Аллах е всемогъщ, премъдр.”²⁰⁵
(4: 56)

مِّنْ وَرَائِهِ جَهَنَّمُ وَيُسْقَىٰ مِنْ مَّاءٍ صَدِيدٍ ﴿٥٦﴾ يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسِيغُهُ، وَيَأْتِيهِ
الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ وَمِنْ وَرَائِهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ

„Пред него е Адът и ще бъде поен с гнойна вода, от която отпива и едва я преглъща, и смъртта го настига от всички

²⁰⁵ (Това знамение съдържа едно от научните чудеса на Корана. В него безупречно се разкрива, че сетивните центрове на човешкото тяло се намират в кожата. Съвременните медицински открития потвърждават това.)

страни, ала не е мъртъв и му предстои жестоко мъчение.”
(14: 16 - 17)

فَالَّذِينَ كَفَرُوا قُطِعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِنْ نَارٍ يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُءُوسِهِمُ الْحَمِيمُ ﴿١٦﴾ يُصْهِرُ
بِهِ مَا فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ ﴿١٧﴾ وَهُمْ مَقْمَعُونَ مِنْ حَديدٍ ﴿١٨﴾ كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ تَخْرُجُوا
مِنْهَا مِنْ غَمٍّ أُعِيدُوا فِيهَا وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ

„За неверниците ще бъде скроена дреха от огън и върху главите им ще бъде изливана вряща вода. Ще бъдат разтопявани с нея и вътрешностите, и кожата им. За тях ще има боздугани от желязо. Всякога, щом поискат да излязат оттам заради страданието, ще бъдат връщани обратно: „Вкусете мъчението на Огъня!” (22: 19 - 22)

وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ تَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا وَقِيلَ لَهُمْ
ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنْتُمْ بِهِ تَكْذِبُونَ

„А които са нечестивци, мястото им е Огънят. Всякога, щом поискат да излязат от него, ще бъдат връщани там. И ще им се казва: „Вкусете мъчението на Огъня, който взимахте за лъжа!”
(32: 20)

هَذَا وَإِنَّ لِلطَّالِبِينَ لَشَرَّ مَأَبٍ ﴿٥٥﴾ جَهَنَّمَ يَصَلُونَهَا فَبئْسَ الْمِهَادُ ﴿٥٦﴾ هَذَا فَلْيَذُوقُوهُ
حَمِيمٌ وَغَسَّاقٌ ﴿٥٧﴾ وَءَاخِرُ مِنْ شَكْلِهِ أَزْوَاجٌ

„Така е! А за престъпниците има злощастно завръщане - Адът, в който ще горят. И колко лош е за постелята той! Така е! И нека вкусят това - вряща вода и гной! И други [мъчения] от същия вид.” (38: 55 - 58)

(Относно други айети, свързани с темата за живота в Огъня на Ада (Джехеннема), вижте: 36: 63-64²⁰⁶; 39: 32²⁰⁷ и 71-72²⁰⁸;

²⁰⁶ „Това е Адът, който ви бе обещан. Горете Днес в него, защото бяхте неверници!”

²⁰⁷ „А кой е по-голям угнетител от онзи, който лъже за Аллах и взима за лъжа истината, щом тя дойде при него? Нима в Ада няма място за неверниците?”

Предава Ебу Хурейра رضي الله عنه, че Пратеникът на Аллах ﷺ казва: „Огънят, който вие използвате е една седемдесета част от огъня на Ада (Джехеннема).” Някой попита: „О, Пратенико на Аллах ﷺ, този огън (обикновеният) е щял да бъде достатъчен (за да измъчи неверниците)”. Пратеникът на Аллах ﷺ каза: „Огънят на Ада (Джехеннема) е шестдесет и девет дяла повече от използвания (на този свят) огън, всяка част от него е с горещината на този (използвания в този свят) огън.” (Бухарӣ, 4/ 487 и Муслим)

28. Придържане към балансираният начин на живот и предпочитанието на Вечния живот в Рая (Дженнета) пред облагите на земния (временен) живот.

Ислямът е рационалната религия и съвършен начин на живот за цялото човечество, който предлага много добре балансиран начин на живот. Ние се стремим да постигнем материалния комфорт и успех в този свят. И в същото време ние развиваме нашите духовни аспекти на живота, за да живеем в спокойствие, щастие и успех в следващият свят (Ахирета). Свещения Коран ни учи да искаме от Аллах да ни даде добро в този свят и добро в живота след смъртта (Ахирета), и да ни предпази от мъките на наказанието в Огъня (Джехеннем), което разбираме от (2: 201)²¹⁰. И паралелно с това, Аллах ни приканва да търсим и живеем добре балансиран живот. Той казва:

وَأَبْتَغِ فِيمَا ءَاتَيْنَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنَ

²⁰⁸ „И на тълпи ще бъдат подкарани към Ада неверниците. Когато стигнат там, вратите му ще се разтворят. И неговите пазители ще им кажат: „Нима не дойдоха при вас пратеници измежду ви, за да ви четат знаменията на вашия Господ и да ви предупредят за вашата среща в този Ден?” Ще кажат: „Да!” Ала словото за мъчението ще се изпълни спрямо неверниците. Ще бъде казано: „Влезте през вратите на Ада, тук ще пребивавате вечно!” И колко лошо е обиталището на горделивите!”

²⁰⁹ „В този Ден ще видиш престъпниците заедно, оковани във вериги. Одеждите им - от нажежен катран и лицата им покрива Огънят, за да въздаде Аллах на всяка душа, каквото е придобила. Аллах бързо прави равностетка.”

²¹⁰ „А някои от тях казват: „Господи, въздай ни добрина в земния живот и добрина - в отвъдния! И опази ни от мъчението на Огъня!”

كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ ۖ وَلَا تَبْغِ الْفَسَادَ فِي الْأَرْضِ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ

„И чрез онова, което Аллах ти е дал, се стреми към отвъдния дом, и не забравяй своя дял от земния живот, и върши добро, както Аллах ти е сторил добро! И не се стреми към развала по земята! Аллах не обича сеещите развала.“²¹¹ (28: 77)

فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِن فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

„И щом молитвата завърши, разпръснете се по земята и търсете благодат от Аллах, и често споменавайте Аллах, за да сполучите!“ (62: 10)

При дадения ни избор, когато избираме между живота на този свят и живота след смъртта (*Ахирета*), ние трябва да предпочетем вечния живот в Отвъдното. Нашият Създател ни казва:

وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَلَهْوٌ ۗ وَلَلْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ ۗ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

„Земният живот е само игра и забава. А отвъдният дом е най-доброто за богобоязливите. Нима не проумявате?“ (6: 32)

اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ۗ وَفَرِحُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فِي الْأَخِرَةِ إِلَّا مَتَاعٌ

„Аллах увеличава препитанието за когото пожелае и Той го

²¹¹ (И в поуките, които съдържа разказът за притежавания съкровища Карун, и в повелята на *Свещения Коран* да не забравяме своя дял от земния живот, се влага значението, което Ислямът отдава на усилията, полагани от хората на този свят. Наред с това следващите знамения разкриват бедите, които донася пълното потапяне в земния живот. *Коранът* препоръчва среден път, който да балансира между близките цели и високите идеали. Човек може да стане предводител и в добро, и в зло, и в зависимост от това го очаква различен край. Достоверен *хадис*, предаден от Муслим, разяснява този проблем: „Който стане водител в дело, прието от Исляма, и се превърне в път, той ще получи награда за извършеното от него благородно дело, така и всички негови последователи ще получат пълната си награда. А който стане водител в дело, отхвърлено от Исляма, и се превърне в път, над него тегне грехът от извършеното зло, така и над всички негови последователи напълно тегне грехът.“)

намалява. И радват се [неверниците] на земния живот, а земният живот пред отвъдния е само [кратко] наслаждение.” (13: 26)

أَعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَهُوَ زِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ
كَمَثَلٍ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ حُطَمًا ۗ وَفِي الْآخِرَةِ
عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ ۗ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ

„Знайте, че земният живот е само игра и забава, и украса, и хвалба между вас, и умножаване на имотите и децата, подобно на растения след дъжд - възхищават сеячите, после изсъхват и ги виждаш пожълтели, после стават на съчки. А в отвъдния живот има сурово мъчение или опрощение от Аллах и благоволение. А земният живот е само измамна наслада.”²¹² (57: 20)

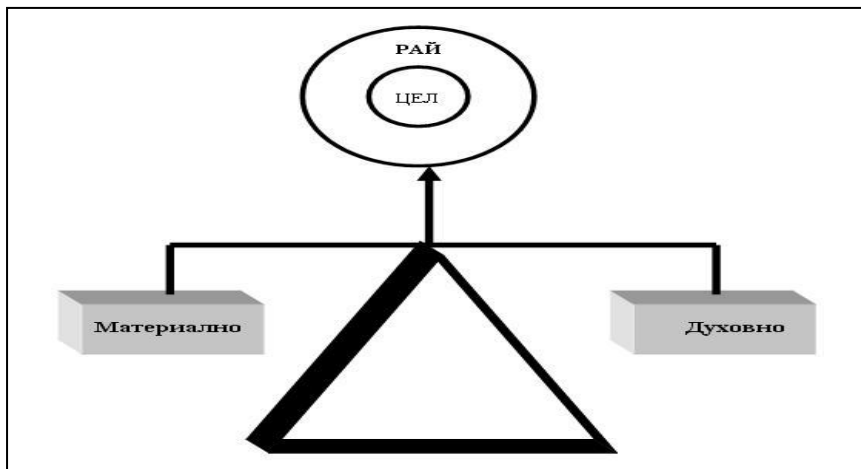
Предава Муджахид: ’Абдуллах бин ‘Умер رضي الله عنه каза: „Пратеника на Аллах صلى الله عليه وسلم ме хавана за рамото и ми каза: „Бъди в този свят сякаш си странник или пътник.” (Бухарӣ, 8/ 425)

Ебу Хурейра رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах صلى الله عليه وسلم казва: „Този свят е затвор за вярващия и Рай за неверника.” (Муслим, 7058)

В нашият призив трябва да напътстваме немюсюлманите, както и онези непрактикуващи мюсюлмани, да се стремят към балансиран начин на живот. Те трябва да работят за своето материално и икономическо благополучие, както и за своя духовен и религиозен просперитет, за да се насладят на живота на този свят, и в Отвъдното (Ахирета). (Виж Фиг. № 5).

²¹² (При съпоставянето на земния и отвъдния живот в това знамение земният живот не се осъжда и отрича, - той не е създаден напразно, - само се изтъква, че мирските дела и мимолетните наслади не бива да отклоняват хората от мисълта за вечния Дом и да ги тласкат към неподчинение спрямо Аллах и Неговия Пратеник صلى الله عليه وسلم.)

Придържане към балансираният начин на живот и предпочитанието на Вечния живот в Рая (*Дженнета*)

(Фиг. № 5)

Те не трябва да бъдат също така погълнати от този материалистичен свят и да забравят техните духовни и религиозни страни на живота: в противен случай, те ще получат възмездие в Огъня на Ада (*Джехеннем*). Те трябва да се стремят да постигнат крайната цел, за да бъдат способни да видят Аллах, и за да изпитат удоволствието от вечното спокойствие и щастие в Рая (*Дженнета*).

Влизането в Рая (*Дженнета*) без даване на сметка.

Осъзнавайки сериозното наказание в Огъня на Ада (*Джехеннем*) призоваващите трябва да работят много силно в този свят с безкрайна искреност и преданост към Аллах, без да се страхуват от никого, освен от Него. Уповавайки се на Аллах, Който е милостив към Неговите вярващи раби, да се помолим милостта Му да е над нас и да ни дари с награда във вечно местопребиваване – *Дженнета*, без да ни наказва за допуснатите грешки и недостатъци.

Да помолим Аллах да ни впише сред онези последователи на Пратеника ﷺ, които ще влязат в Рая (*Дженнета*), без да им бъде държана сметка:

‘Имран ибн Хусейн رضي الله عنه предава, че: „Наистина Пратеникът на Аллах ﷺ каза: „Седемдесет хиляди (човека) от моите последователи ще влязат в Рая (Дженнета), без да им бъде държана сметка.” Те (сподвижниците на Пратеника ﷺ) казаха: „Кои ще бъдат те, о, Пратенико на Аллах?” Той каза: „Те ще бъдат онези, които нито правят магия, нито се занимават с предсказания, или обгаряне (на някакви предмети), но те се упоават (единствено) в техния Господар.” (Муслим, 1/ 423)

29. Благовестване на мюсюлманите и предупреждаване на немюсюлманите

Като призоваващи за нас е задължение да благовестваме онези, които са приели Исляма. Също така, ние трябва да насърчаваме немюсюлманите, уведомявайки ги за вечните възнаграждения, които ги очакват, ако те приемат Исляма. За да събудим техните умове, сърца и чувства, ние трябва да ги предупредим за суровите наказания, ако те откажат да приемат поканата. Това е *Сунната* на Пратеника ﷺ, за да вдъхнови вяращите да се върнат към Исляма, и да предупреди немюсюлманите:

وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَّلَهُ ۗ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا

„С истината го низпослахме [Корана], с истината бе низпослан. И те изпратихме Ние [о, Мухаммед] само като благовестител и предупредител.” (17: 105)

За вдъхновението на мюсюлманите и онези, които ще открият Исляма, да цитираме следните *айети*:

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالنَّصْرَىٰ وَالصَّنِيعِينَ ۖ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

„Онези, които вярват, и юдеите, и християните, и сабеите, онези [от тях] които вярват в Аллах и в Сетния ден, и вършат праведни дела, имат наградата си при своя Господ и не ще има страх за тях, и не ще скърбят.” (2: 62)

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَأَهْدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّهٗ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ ﴿١٥٨﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنُّوا فَأُولَٰئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٥٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٦٠﴾ خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿١٦١﴾ وَإِلَهُكُمْ إِلَهُهُ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٢﴾

„Онези, които скриват низпосланите от Нас ясни знамения и напътствието, след като ги разяснихме на хората в Писанието, тях Аллах проклина и проклинащите ги проклинат, освен онези, които се покаят и поправят, и разкрият. От тях ще приема покаяние. Аз съм Приемащия покаянието, Милосърдния. А онези, които не вярват и умират неверници, над тях е проклятието на Аллах и на всички ангели и хора - вечно ще са в него. Мъчението им не ще бъде облекчено и не ще им се даде отсрочка. Вашият Бог е единственият. Няма друг Бог освен Него, Всемилостивия, Милосърдния”. (2: 159 - 163)

أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ ۖ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَىٰ نُورٍ مِّن رَّبِّهِ ۗ فَوَيْلٌ لِلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُم مِّن ذِكْرِ اللَّهِ ۗ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

„И нима [коравосърдечният е като] онзи, чиято гръд Аллах е разтворил за Исляма и е получил светлина от своя Господ? Горко на коравосърдечните за напомнянето на Аллах! Тези са в явна заблуда”. (39: 22)

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ اللَّهُ أَعْمَلَهُمْ ﴿١٦٣﴾ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَءَامَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِن رَّبِّهِمْ ۖ كَفَّرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ ﴿١٦٤﴾ ذَلِكَ بِأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا الْبَطِلَ وَأَنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِن رَّبِّهِمْ ۗ كَذَٰلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَلَهُمْ

„На онези, които не вярват и възпират от пътя на Аллах, Той ще

провали делата им. А на онези, които вярват и вършат праведни дела, и вярват в низпосланото на Мухаммед - а то е истината от техния Господ, - Той ще им опрости лошите им постъпки и ще подобри положението им. Така е, защото неверниците следват лъжата, а вярващите следват истината от своя Господ. Така Аллах дава на хората примери за тях.” (47: 1 - 3)

Предава Ебу Са’ид Ел-Худри رضي الله عنه, че Пратеникът на Аллах ﷺ казва: „Ако човек приеме Исляма искрено, Аллах ще му опрости неговите минали грехове. И след това започва да се води наново неговата сметка. Наградата за неговите добри дела ще бъде от десет до седемстотин пъти за всяко добро дело. И лошото дело ще бъде записано като такова (едно), освен ако Аллах не му опрости.” (Бухарӣ, 1/ 39)

Предава бащата на Ебу Бурда رضي الله عنه, че Пратеникът на Аллах ﷺ казва: „Три (групи от) хората ще получат двойна награда: 1.) човек от хората на Писанието, който е вярвал в неговия Пратеник (Исус или Мойсей, т.е. Иса عليه السلام или Муса عليه السلام) и след това е поярвал в Пратеника Мухаммед ﷺ, (т.е. приел е Исляма); 2.) роб, който извършва своите задължения към Аллах и към неговия господар, и 3.) господар на жена – робиня, който я научава на добри обноски и я обучава по възможно най-добрия начин (на религията), и я освобождава (от робството) и след това се оженва за нея.” (Бухарӣ, 1/ 97)

За напътствието на немюсюлманите, ние трябва да ги информираме относно следващите знамения (айети) от Корана и Хадисите, които служат като безупречни предупреждения за неверниците:

فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَوَعَدَبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ

„А онези, които не поярваха, ще накажа с тежко мъчение в земния живот и в отвъдния. И не ще има за тях избавители.” (3: 56)

إِنَّ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

„Онези, които купиха неверието вместо вярата, с нищо не ще

навредят на Аллах. За тях има болезнено мъчение.” (3: 177)

وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ

„А който не се подчинява на Аллах и на Неговия Пратеник, и претъпява Неговите граници, Той ще го въведе в Огъня. Там ще пребивава вечно и ще има унижително мъчение за него.” (4: 14)

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ - أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ وَالشُّهَدَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ

„Онези, които вярват в Аллах и в Неговите пратеници, те са всеправдивите и мъчениците. При техния Господ ще имат награда и светлина. А онези, които не вярват и взимат за лъжа Нашите знамения, те са обитателите на Огъня.” (57: 19)

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُوَ يُدْعَى إِلَى الْإِسْلَامِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

„И кой е по-голям угнетител от онзи, който измисля лъжа за Аллах, когато го зоват към Исляма? Аллах не напътва хората-угнетители.” ²¹³ (61: 7)

Предава Ебу Хурейра رضي الله عنه, че Пратеникът на Аллах صلى الله عليه وسلم казва: „Кълна се в Онзи, в Чиято Ръка е живота на Мухаммед, че ако някои измежду общността на Юдеите или Християните чуе за мен, но не повярва в това, с което бях изпратен, (т. е. Исляма), и умре в това положение (на неверие), той ще бъде един от обитателите в Огъня на Ада (Джехеннема).” (Муслим, 1/ 284)

30. Скромност

Като призоваващи (Ду'ат) от нас се изисква да бъдем скромни и да не показваме или пък да се хвалим пред хората за благодатта, която Аллах ни е дал. Никога не трябва да се гордеем

²¹³ (Да се измислят лъжи за Аллах означава, да Му се приписват съдружници, да се твърди, че Той има потомство и Неговите знамения да се определят като магия.)

пред други, че сме по-знаещи, или по-добри от тях. Нека си припомним, че Аллах и Неговият Пратеник ﷺ мразят онези, които се хвалят:

وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿٣١﴾
وَأَقْصِدْ فِي مَشْيِكَ وَأَغْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ

„И не криви лице пред хората, и не върви по земята с високомерие! Аллах не обича никой горделивец, самохвалец. И бъди умерен в своята походка, и снижавай своя глас! Най-противният от гласовете е магарешкият глас.“ (31: 18 - 19)

Джабир ибн ‘Абдуллах ﷺ предава, че Пратеникът ﷺ казва: *„В Деня на равносметката най-скъпите и най-близки до мен, сред моята компания, ще бъдат онези хора, които се отнасяли с най-добрия характер (поведение). Онези сред вас, които говорят с преструване и са склонни към горделивост и самохвалство, ще бъдат най-отвратителните за мен и най-далече от мен в Деня на равносметката...“ (Тирмизи, 631)*

Най-вече никога не трябва да твърдим, че има немюсюлмани, които приемат Исляма, заради нас. Аллах е Единственият, Който дава напътствие (Хидайе) за хората:

لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ ۗ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَأَنْفُسِكُمْ ۗ
وَمَا تُنْفِقُوا إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ ۗ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ۗ

„Не е твой дълг [о, Мухаммед] тяхното напътване, а Аллах напътва, когото пожелае. И каквото и добро да раздадете, то е за самите вас. И давайте, стремейки се единствено към Лица на Аллах! И каквото и добро да раздадете, то докрай ще ви се изплати и не ще бъдете угнетени.“ (2: 272)

Предава Му’ауия ибн Ебу Суфйян ﷺ в проповед (хутбе): *Аз чух Пратеника ﷺ да казва: „Ако Аллах пожелае да даде добро на един човек, Той му дава да разбере религията. Аз съм само предупредител, но даването на позволение е само от Аллах. [И помнете] това: тази общност [истински мюсюлмани] ще се запази,*

следвайки религията на Аллах стриктно, и не ще им навреди, който и да е, вървящ по различен път, докато Аллах отсъди (в Деня на Равносметката).” (Бухарӣ, 1/ 71)

Напътствието на немюсюлманите не е в нашите ръце, като призоваващи (*Ду’ат*). Нашето задължение е просто да помогнем немюсюлманите да разберат Посланието на Исляма, по-специално концепцията на единобожието (*Тевхид*). Наше задължение е да призовем разума и сърцата им към истината от Аллах, перфектната религия, единствената валидна религия при Него, съвършеният начин на живот и правилния път към вечното спокойствие и просперитет. Като призоваващи да споделим с тях любовта, която чувстваме към Аллах и Неговият Пратеник ﷺ. В извършването на това, да покажем крайна скромност и добронамереност. В процеса на призова (*Даава*) към Аллах, да покажем Исляма на немюсюлманите и да търсейки искреното напътствие от общия Създател, защото Той, Единствения, е Просветляващия в истината:

يُؤْمِنُونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا قُلْ لَا تَمُنُوا عَلَيَّ إِسْلَمَكُمْ بَلِ اللَّهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَاكُمْ
لِلْإِيمَانِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

„Смятат, че теб облагодетелстват, приемайки Исляма. Кажу [о, Мухаммед]: „Не мен облагодетелствате, приемайки Исляма, а Аллах ви облагодетелства, че ви напъти за вярата, ако сте искрени.” (49: 17)

31. Зачитане на човешката свобода за избор на религия

Религията ни позволява да съблюдаваме свободния човешки избор и свобода. Решението за приемане на Исляма е решение искрено, произлизащо от самия човек. Наше е задължението да призовем, без агресия и непреклонност, напомняйки на немюсюлманите, че няма принуда в религията. Аллах казва:

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ

„Няма принуждение в религията. Отличи се вече истината от заблудата.” (2: 256)

وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ ءَأَسْلَمْتُمْ ؕ فَإِنْ أَسْلَمُوا فَقَدِ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا
فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ ۗ وَاللَّهُ بِصِيرِ بِالْعِبَادِ

„И кажи на дарените с Писанието, и на неграмотните:
„Отдадохте ли се?“. И ако се отдадат, вече са на правия път, а
ако се отвърнат - твой дълг е само да съобщиш. Аллах наблюда-
ва рабите.“ (3: 20)

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ الْمَنَ فِي الْأَرْضِ كُلُّهُمْ جَمِيعًا ۚ أَفَأَنْتَ تَكْرَهُ النَّاسَ حَتَّىٰ يَكُونُوا
مُؤْمِنِينَ

„И ако твоят Господ пожелаеше, на земята щяха да повярват
всички до един. Нима ти ще принудиш хората да повярват?“ (10:
99)

قُلْ يَتَّيْبُوا الْكٰفِرُونَ ۚ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ۚ وَلَا أَنْتُمْ عٰبِدُونَ مَا أَعْبُدُ ۚ
وَلَا أَنَا عٰبِدُ مَا عٰبِدْتُمْ ۚ وَلَا أَنْتُمْ عٰبِدُونَ مَا أَعْبُدُ ۚ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ

„Кажи [о, Мухаммед]: „О, неверници, аз не обожавам това,
което вие обожавате, и вие не обожавате това, което аз
обожавам. И аз не обожавам това, което вие обожавате, и вие
не обожавате това, което аз обожавам. Вие си имате вашата
религия и аз имам своята религия.“ (109: 1- 6)

32. Търсене на опрощение от Аллах

Това е Сунната на Пратеника ﷺ – той многократно
търсеше опрощение от Аллах и се покаяваше. За наша собствена
полза трябва често да търсим прошка от Аллах, следвайки в
действията си Пратеника на Аллах ﷺ:

Ел-Агарр Ел-Музани رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах ﷺ
казва: „Има (във времето) някои моменти (мигове), които са
щриховани на моето сърце, и аз търся прошка от Аллах по сто
пъти на ден.“ (Муслим, 6522)

Сподвижниците на Пратеника ﷺ са свидетели на това как

той ﷺ многократно е молил и търсил прошка от Аллах.

‘Абдуллах ибн ‘Умер رضي الله عنه предава: „Ние преброихме, че Пратеникът на Аллах ﷺ каза сто пъти по време на събиране (между нас) думите „Аллах мой (Рабби), опрости ме и ме помилвай, Ти Си Единствения, Който Извинява и Опрощава.“ (Ебу Даууд, 1511)

За всяко зло, което сме извършили да търсим опрощение от Аллах. Ако Той не ни опрости ще бъдем сполетени от нещастия и беди. Всевишния Аллах казва:

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا تُوْبُوْا اِلَى اللّٰهِ تَوْبَةً نَّصُوْحًا عَسَىٰ رُبُّكُمْ اَنْ يُكْفِرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ
وَيُدْخِلَكُم جَنَّٰتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ يَوْمَ لَا تُخْزَىٰ اللّٰهُ النَّبِيُّ وَالَّذِيْنَ ءَامَنُوْا مَعَهُ
نُوْرُهُمْ يَسْعٰى بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ وَاَيْمٰنِهِمْ يَقُوْلُوْنَ رَبَّنَا اٰتِنَا اَمْرًا نَّوْرًا وَاغْفِرْ لَنَا اِنَّكَ عَلٰى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ

„О, вярващи, покайте се пред Аллах с искрено покаяние и вашият Господ ще отмахне от вас прегрешенията, и ще ви въздаде в Градините, сред които реки текат - в Деня, в който Аллах не ще посрами Пророка и вярващите заедно с него. Светлината им ще се устремява пред тях и в десниците им [отвсякъде]. Ще казват: „Господи, придай ни още светлина и ни опрости! Ти над всяко нещо имаш сила.“ (66: 8)

Ебу Са’ид Ел-Худри رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах ﷺ казал, че Дяволът (Шейтана) казал: „С Твоята мощ, Господи мой, аз ще продължа да водя Твоите раби към заблуда, докато техните души са в техните тела.“ Господарят на световете (Рабб), Който е Превеликия и Преславния, му отговорил: „От Моята мощ, слава и възвишено положение, Аз ще продължа да ги помилвам, докато те търсят Моето опрощение.“ (Тирмизи, 2339)

Да призовем немюсюлманите към разкаяние и търсене на опрощение от Аллах. Наистина, Аллах е Всеопрощаващ (39: 53,²¹⁴

²¹⁴ „Кажы: „О, раби Мои, които престъпвате в уцърб на себе си, не губете

53: 32²¹⁵) и Всемилолюбив. Ако те искрено съжаляват и търсят Милостта на Аллах, Аллах ще им опрости. Той ще ги награди с Рая (Дженнета) в Отвъдното, както казва:

﴿قُلْ يٰعِبَادِىَ الَّذِىنَ اَسْرَفُوْا عَلٰى اَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوْا مِنْ رَّحْمَةِ اللّٰهِ ۚ اِنَّ اللّٰهَ يَغْفِرُ الذُّنُوْبَ حَمِيْعًا ۗ اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ﴿٥٤﴾ وَأَنِيبُوْا اِلٰى رَبِّكُمْ وَاَسْلِمُوْا لَهٗ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَّاتِيَكُمْ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصَرُوْنَ﴾

„Кажу: „О, раби Мои, които престъпвате в ущърб на себе си, не губете надежда за милостта на Аллах! Аллах опрощава всичките грехове [щом се покаете]. Той е Опрощаващия, Милосърдния. И се обърнете към своя Господ, и Му се отдайте, преди мъчението да дойде при вас, защото после не ще ви се помогне.” (39: 53 - 54)

Ебу Хурейра رضي الله عنه предава: „Аз чух Пратеника на Аллах ﷺ да казва: „Наистина, Аллах създаде Милост. В деня, в който Той я създаде, Той я направи в сто части. Той задържа при Него деветдесет и девет части, и изпрати една част от Неговата милост на всички Негови създания. Ако немюсюлманина знаеше за всичката Милост, която е в Ръцете на Аллах, той нямаше да загуби надежда за влизане в Рая (Дженнета), и ако вярващият знаеше за всичките наказания, които са при Аллах, той никога нямаше да си помисли, че ще се спаси от Огъня на Ада (Джехеннем).” (Бухарий, 8/ 476)

Ебу Зерр رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах ﷺ казва: „Аллах, Всевишият и Превеликият, оповести: ‘Онзи, който дойде с добрина, има за него десет добрини като тази, и дори повече от нея. И който дойде със злодеяние, той е извикан, за да му се запише в сметката. Аз мога да му простя (както Аз искам). Онзи, който тръгне към Мен и Ме приближава, колкото длан, Аз го

надежда за милостта на Аллах! Аллах опрощава всичките грехове [щом се покаете]. Той е Опрощаващия, Милосърдния.”

²¹⁵ „На онези, които се предпазват от големите грехове и скверностите, освен малките провинения. Твоят Господ е Щедрия в опрощението. Най-добре Той ви знае, и когато ви сътвори от земята, и когато бяхте зародиши в матчините си утробы. Тъй че не самохвалявайте! Най-добре Той знае богобоязливите.”

приближавам с разстояние, колкото лакът. Онзи, който Ме приближава, колкото разстоянието от един лакът, Аз го приближавам с толкова, колкото е пространството (покрито) от две ръце. Онзи, който тръгне към Мен пеша, Аз се забързвам (затичвам) към него. И онзи, който дойде при Мен в положение, в което греховете му изпълват пространството между небесата и земята, но не е съдружавал нищо с Мен, Аз ще го срещна, със същото (необятно) опрощение (в Мое име).” (Муслим, 6499)

За онзи, който приеме Исляма, е Сунна след неговото искрено произнасяне на *Шахада* (засвидетелстването), да умолява Аллах за Неговото опрощение, милост, напътствие и препитание, към което ние също трябва да го посъветваме:

Ебу Малик Ел-Ашджа’и رضي الله عنه предава, че винаги, когато някой приемал Исляма, Пратеника на Аллах صلى الله عليه وسلم го е съветвал да чете (следното): „*О, Аллах, дай ми опрощение, бъди милостив към мен, насочи ме в пътя на праведността и ми осигури препитание.*” (Муслим, 6514)

Да научим от сърце следните молитви за опрощение и да ги споделим с непрактикуващите мюсюлмани, а също така и с новоприелите Исляма:

... رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِيْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ
عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحْمِلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَأَعْفُ عَنَّا وَأَغْفِرْ لَنَا
وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

„ ... Господи наш, не ни наказвай, ако сме забравили или съгрешили! Господи наш, не ни натоварвай с бреме, каквото стовари върху онези преди нас! Господи наш, не ни натоварвай с това, за което сме немощни! И се смили над нас, и ни прости, и ни помилвай! Ти си нашият Закрилник. Подкрепи ни Ти срещу невярващите хора!” (2: 286)

رَبَّنَا إِنَّا أَمْنَا فَأَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَفِنَا عَذَابَ النَّارِ

„Господи наш, повярвахме! Опрости греховете ни и опази ни от

мъчението на Огъня!” (3: 16)

رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

„Господи наш, опрости греховете ни и нашата невъздържаност в делата, и укрепи нашите стъпки, и ни помогни срещу невярващите хора!” (3: 147)

Шаддад бин Аус رضي الله عنه предава: Пратеника صلى الله عليه وسلم казва: „Най-превъзходният начин за искане на опрощение от Аллах е:

اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ، وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ، أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ وَأَبُوءُ لَكَ بِذُنُوبِي فَاغْفِرْ لِي، فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ

Аллахумме енте Рабби ля иляхе илля енте. Енте халектени ве ене ‘абдуке ве ене ‘аля ‘ахдике ве ве’адике местета’ту. Е’узу бике мин шерри ма сана’ту, абу’у леке би ни’аметике ‘алеййе ве абу’у леке биззенби. Фегфирли иinneху ля йегфиру-з-зунуубе илля енте.’ (О, Аллах, Ти си моя Господар (Рабб), няма друг бог, освен Теб. Ти ме създаде и аз съм Твой роб, и аз съм върху обещанието си, доколкото ми е по силите. Уповавам се на Теб за лошото, което съм извършил. Признателен съм Ти за благодатта, с която си ме обсипал, и признавам грешките си. Опрости ме, наистина няма друг, който да опрощава греховете, освен Теб.) Пратеникът صلى الله عليه وسلم добави: „Ако някой каже това категорично през деня, със вяра в него, и умре в същия ден, преди да е настъпила нощта, той ще бъде от обитателите на Рая (Дженнета). И ако някой каже това през нощта, уверен и с вяра в него, и умре преди да настъпи утрото, той ще бъде от обитателите на Рая (Дженнета).” (Бухарӣ, 8/ 318)

Когато ние приключим нашият призив (Даава) или събиране, от Сунната на Пратеника صلى الله عليه وسلم е да приключим със следната молитва:

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

„Субханеке-л-лахумме ве бихамдике. Ешихеду ел-ляя иляхе илля енте, естегфируке ве етуубу илейке.” (Пречист си Ти, с Твоето

име (започвам) и Те Прославям с него. Засвидетелствам, че няма друг бог, освен Теб, от Теб искам опрощение и пред Теб се покаявам). (Тирмизи, 3/ 153)

33. Практикуване на Исляма всеотдайно

Необходимо е да практикуваме Исляма всеотдайно. Трябва да помним, че нашето поведение (обноски) като мюсюлмани може също така да призове други хора към красотата на Исляма. Нека нашата визия да говори за онова, в което ние наистина вярваме. Ние не трябва да забравяме, че Пратеникът на Аллах ﷺ, според думите на ‘Айша رضي الله عنها, се движеше съгласно това, което му беше повелено в *Корана* (Бухари, 1/ 78). Като призоваващи (*Ду’ат*), които предават Исляма на другите, да следваме примера на Пратеника ﷺ. От нас се очаква да сме от хората, които практикуват онова, на което учат другите. Аллах казва:

أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

„Нима повелявате на хората праведност, а забравяте себе си, въпреки че вие четете Писанието? Нима не проумявате?“ (2: 44)

يٰۤأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٦١﴾ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا

لَا تَفْعَلُونَ

„О, вярващи, защо говорите онова, което не вършите?²¹⁶ Най-омразно пред Аллах е да говорите онова, което не вършите.“ (61: 2 - 3)

Да се предпазим от дела, които водят до съдружаване (като *Ширк*, *Бид’ат* и т.н.), дела, които ще ни отдалечат от онова, което Исляма изисква от нас. За нашето напътствие и краен успех, ние – призоваващите (*Ду’ат*) – трябва да влезнем в Исляма искрено и от все сърце, и да живеем и умрем само като мюсюлмани. Това е

²¹⁶ (Според преданието мюсюлманите казали: „Ако знаехме кое е любимото деяние за Аллах, щяхме да пожертваме за него и имотите, и душите си.“ В отговор на думите им било низпослано знаменieto: „Аллах обича онези, които се сражават по Неговия път“. Но отстъплението на някои в битката при Ухуд станало причина за порицанието, изразено в горното знамение.)

дълбокото убеждение, което трябва да споделим с немюсюлманите и новоприелите Исляма. Това е повелено в заповедите на Аллах:

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَدْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَآفَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ ۚ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ

„О, вярващи, встъпете всички в покорството и не следвайте стъпките на сатаната! Той е ваш явен враг.“ (2: 208)

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٢٠٩﴾
وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا ۗ وَادْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً
فَأَلْفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ
مِّنْهَا ۗ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ ءَايَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

„О, вярващи, бойте се от Аллах с истинска боязън пред Него и умирайте само отдадени! И се привържете всички за въжето на Аллах, и не се разделяйте, и помнете благодатта на Аллах към вас, когато бяхте врагове, а Той помири сърцата ви и станахте братя чрез Неговата благодат! И бяхте върху ръба на ров от огън, а Той ви спаси от него. Така Аллах ви разкрива Своите знамения, за да бъдете напътени.“²¹⁷ (3: 102 - 103)

34. Насърчаване братята мюсюлманин да практикуват Исляма предано и да призовават

Насърчаването към искрено и всеотдайно навлизане в Исляма от братята ни мюсюлмани, включително и новоприелите Исляма, е наше задължение. Нека засилим тяхната вяра със следните Коранични знамения и *хадиси*:

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَءَامَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِن رَّبِّهِمْ
كَفَّرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ

²¹⁷ (Под „въжето на Аллах“ се разбира Неговата религия.)

„А на онези, които вярват и вършат праведни дела, и вярват в низпосланото на Мухаммед - а то е истината от техния Господ, - Той ще им опрости лошите им постъпки и ще подобри положението им.” (47: 2)

Предава Ебу Хурейра رضي الله عنه, че Пратеникът на Аллах ﷺ казва: *„Ако някой от вас подобри²¹⁸ неговата религия, тогава за неговите добри дела ще бъде награждаван от десет до седемстотин награди за всяко едно добро дело, а всяко едно лошо дело ще бъде записано като едно, каквото е.” (Бух̄арӣ, 1/40)*

Предава Ебу Хурейра رضي الله عنه, че Пратеникът на Аллах ﷺ казва: *„Аллах има деветдесет и девет имена, т.е. сто без едно, и всеки, който повярва в техните значения и действия, съобразно с тях, ще влезне в Рая (Дженнета); и Аллах е Един (Витр) и обича единството (т.е. нечетните числа).” (Бух̄арӣ, 8 /419)*

Също така, ние трябва да ги окуражаваме те да споделят с другите знанията, които са придобили за Исляма, без значение колко малко са те, и да правят призив (Даава), базирайки се на Корана и Сунната.

Предава Ебу Бекра رضي الله عنه, че Пратеникът ﷺ казва: *„Дълг за всеки, който е чул това (мое) послание, е да го предаде на този, който отсъства. Може би някой от онези, които ще го чуят и на които ще им бъде предадено, да го разберат по-добре от онези, които са го чули наистина (сега).” (Бух̄арӣ, 5/ 688)*

Предава ‘Абдуллах ибн ‘Амр رضي الله عنه, че Пратеникът ﷺ казва: *„Предавай (моето учение) на хората, дори и само един аьет (знамение).” (Бух̄арӣ, 4/ 667)*

Нека да окуражаваме нашите братя мюсюлмани да правят призив (Даава) с разясняване на рационалността и ползата от приканването на хората към Исляма. Нека да въодушевим със следното обръщение на Пратеника на Аллах ﷺ онези, които предават Ислямското знание на другите:

²¹⁸ т.е. изпълнява религията си добре, а не да направи бид‘ат.

‘Абдуллах ибн Мес’уд رضي الله عنه предава, че Пратеникът на Аллах ﷺ казва: „Аллах да бъде по-приятелен (доволен) от рабът, който е чул нашите думи, помни ги, съхранява ги добре и ги предава на другите (хора). Колко учени има, които са учени в религията, без да имат каквото и да е било разбиране (в нея), и колко учени в религията има, които предават знанието на тези, които са доста компетентни, сравнявайки се с тях. Има три неща, за сметка на които никаква злоба не влиза в сърцето на мюсюлманина: искреното намерение към Аллах; стремежът за доброто на мюсюлманите; и придържането към тяхното основно тяло (Джема’а), за техните молитви, които включват всички тях.” (Тирмизи, 228)

Заклучения и препоръки

Наистина, Ислямът е Истината и единствената приета религия при Аллах. Той е перфектният начин на живот за постигането на мира, просперитета и успеха в този живот, и в Отвъдния. За нещастие много от хората не познават Исляма. Този факт налага на нас, мюсюлманите, да извършваме Призив (*Даава*). Призивът ни към Исляма е насочен към цялото човечество, в търсене на задоволството на Аллах. Призив искрен, призив според повелите на *Корана* и *Сунната*, призив възнаграден единствено от Аллах.

Корана и *Сунната* ни показват как по изчерпателен и ефективен начин да предадем посланието на Исляма към цялото човечество. Следвайки *Корана* и *Сунната* ние, призоваващите ще развием добър характер, целомъдрено поведение, професионализъм и дипломатичност, ще увеличим знанията си за Словото на Аллах и достоверните *хадиси*.

До колкото е възможно, ние трябва да се предпазваме от предаването на каквито и да е било *Бидати* (нововъведения и измислици в религията). Ислямът е съвършената и цялостна религия, и нищо не липсва в нея. *Корана* и *Сунната* са автентичните източници на божественото напътствие, подходящи за всички хора по света и във всички времена, и при всякакви обстоятелства. За това ние нямаме нужда да търсим доказателства никъде другаде. Ние трябва да се въздържаме от това да използваме други писания като източници, чрез които да предадем Истината. Ако направим това, то ние сме извършили *Бидат* (нововъведение), което ни води до заблуда, а от там – и към грях. Ако наистина искаме да успеем, и Аллах да ни награди за нашите старания и усилия, тогава трябва да избягваме всяка форма на *Бидат* (нововъведения).

Ислямът е религията, избрана от Аллах. Той я направи перфектна за напътствие на цялото човечество. Всеки здраво мислещ човек, който вярва в единството на Аллах, ще намери Исляма за отговор на всички въпроси, които той сам си е задавал

за неговото лично спасение и успеха му във вечния Отвъден живот. В този ред от мисли, *Коранът* и *Сунната* са достатъчни за представянето на истината, красотата, рационалността и практичността на Исляма, както за мюсюлманите, така и за немюсюлманите.

Трябва да изясним на немюсюлманите, че в Исляма няма принуждение, а ислямската религия е абсолютната Истина, която е запазена чиста за разлика от всички други религии. Нашата роля е единствено да предадем универсалното Послание от Аллах и да поканим всички към Исляма. За тяхното напътствие, ние трябва да ги съветваме да се молят единствено и само на Единствения Аллах, Той да ги напъти към Исляма. Истината е само от Аллах. Аллах е Единствения, Който дарява Светлината комуто пожелае.

Ние, призоваващите, трябва да си сътрудним и подкрепяме в правенето на повече призив (*Даава*) за спечелване задоволството на Аллах. Също така, ние трябва да насърчаваме нашите братя мюсюлмани да вършат най-възвишеното от делата – да призовават, защото наистина Аллах дава голяма награда на вярващите, които приканват хората към Исляма. В тази връзка, те трябва да имат и необходимата подготовка – семинари, конференции и серия от лекции под надслов: „Призив (*Даава*) според *Корана* и *Сунната*” за всички призоваващи от различни страни. Благодетелни мюсюлмани, професионалисти, учени и други групи мюсюлмани, които имат тези способности и умения, разбиращи и разполагащи с ресурси, необходими им за тяхната искрена помощ и сътрудничество за подпомагането на програмите за Призив (*Даава*) и дейностите, споменати в *Корана* и *Сунната* за спечелване задоволството на Аллах. Също така мюсюлманските лидери, работещите като администратори, особено работещите в секторите на образованието, които изготвят учебните програми за развитие – те трябва да включат „Призив (*Даава*) според *Корана* и *Сунната*” като част от училищните учебни програми за мюсюлманските ученици от началните до висшите степени на обучението. Това ще направи обучението по-впечатляващо и по-приложимо практически не само за това, каквото е нужно за мюсюлманите, но и за

цялото човечество. Всичките тези препоръки са наложителни, за да можем да откликнем на заповедта на Аллах да подканим всички хора към Неговия Път. Освен това, Призивът (*Даава*) е същността на *Сунната* на Пратеника Мухаммед ﷺ. Аллах избра Пратеника Мухаммед ﷺ, вдъхнови го с Неговата мъдрост, за да подкани цялото човечество към искрено обожаване единствено на Аллах и към никой друг. Знаем, че призивът (*Даава*) е към цялото човечество, следователно мюсюлманите трябва да поканят всички хора на земята към Исляма. И за да е успешен призова ни, ние трябва да го направим съгласно *Корана* и *Сунната*.

Моля се Аллах да бъде милостив към нас в нашето искрено усилие да приканваме другите към Исляма. Моля се Аллах да ни напъти да правим повече „Призив (*Даава*) според *Корана* и *Сунната*”. Моля се Той да приеме от нас старанието и усилията ни, които са единствено за спечелването на Неговото задоволство. Моля се Той да води всички ни по Неговия Път, и така Исляма да възтържествува над всички останали религии, и хората да бъдат спасени от Огъня на *Джехеннем* (Ада) във вечния Отвъден живот (*Ахирета*). *Амиин*.

Съдържание

БЕЛЕЖКА НА БЪЛГАРСКОТО ИЗДАТЕЛСТВО.....	3
БЕЛЕЖКА НА ИЗДАТЕЛСТВОТО	4
ПРЕДГОВОР.....	5
БЕЛЕЖКА НА АВТОРА (БЛАГОДАРНОСТИ).....	9
ПРИЗОВАВАНЕТО КЪМ ИСЛЯМА: ОБЯСНЕНИЕ И ПОЛЗИ.....	13
ПРИЗОВАВАНЕ НА ЦЯЛОТО ЧОВЕЧЕСТВО	19
ПРИЗОВАВАНЕТО КЪМ ИСЛЯМА, БАЗИРАНО ВЪРХУ <i>КОРАНА И СУННАТА</i>: НЕОБХОДИМОСТ ЗА УСПЕХ.....	23
ПОВЕДЕНИЕ И ЧЕРТИ, КОИТО ТРЯБВА ДА ПРИТЕЖАВАТ ПРИЗОВАВАЩИТЕ	25
1. ИСКРЕНОСТ КЪМ АЛЛАХ	29
2. БЛАГОДАРНОСТ КЪМ АЛЛАХ.....	31
3. ЛЮБОВ И ОТДАДЕНОСТ КЪМ АЛЛАХ	34
4. ЗИКР (СПОМЕНАВАНЕ НА АЛЛАХ)	38
5. УПОВАВАНЕ В АЛЛАХ	46
6. НЕПОКЛАТИМА ВЯРА.....	47
7. СТРАХ И НАДЕЖДА В АЛЛАХ.....	52
8. ПРАВЕДНОСТ	56
9. ДА СЕ ОБИЧАМЕ ЗАРАДИ АЛЛАХ	61
10. ИЗГРАЖДАНЕ НА ВСЕОБЩОТО БРАТСТВО	63
11. ВРАЖДЕБНОСТ КЪМ ШЕЙТАНА (САТАНАТА).....	65
12. ВЪЗДЪРЖАНЕ ОТ ЗАВИСТ И РЕВНОСТ	70
13. ОПАЗВАНЕ НА СЪРЦАТА НИ ОТ ЗЛОБА, НЕНАВИСТ И ПОДОЗРЕНИЕ	72
14. МИЛОСЪРДИЕ И ДОБРОЖЕЛАТЕЛНОСТ	73
15. ЛЮБОВ КЪМ ИЗУЧАВАНЕ НА ИСЛЯМСКО ЗНАНИЕ.....	75
16. ПРИКАНВАНЕ КЪМ ТЕВХИД (ЕДИНОБОЖИЕ) И УСТОЙЧИВО ЗНАНИЕ.....	78
17. ПРИДЪРЖАНЕ КЪМ КОРАНА И СУННАТА КАТО ИЗТОЧНИЦИ НА ИСТИНАТА.....	85
18. ОТБЯГВАНЕ НА НОВОВЪВЕДЕНИЯТА В РЕЛИГИЯТА	90
19. ПРАВДИВОСТ И ДОВЕРЕНОСТ	94
20. ПЛАНИРАНЕ.....	97
21. ПРИЗОВАВАНЕ НА ХОРАТА С МЪДРОСТ И ХУБАВА ПРОПОВЕД	98
НАПЪТСТВИЯ КАК ДА ПРИЗОВАВАМЕ С МЪДРОСТ (<i>ХИКМЕ</i>) И ХУБАВО ПОУЧЕНИЕ	99
<i>а. Молете Аллах и се стремете към красноречие и мъдрост.....</i>	<i>99</i>
<i>б. Говорете с увереност.....</i>	<i>100</i>

в. Бъдете с приятелски отношения и показвайте любезност във вашият подход.....	100
г. Приканвайте към Исляма с добри слова, вместо с лоши.	101
д. Представяйте основите или най-доброто учение на Исляма и се въздържайте от безсмислени слова.....	102
е. Говорете с добри слова, а не обиди.	102
ж. Отбягвайте безсмислените спорове, опровержения и дискусии. .	104
з. Контролирайте гнева си и отбягвайте споровете.....	107
и. Представяйте Исляма обективно и давайте доказателства от Корана и Сунната. Ако немюсюлманите се опитат да се противопоставят на доводите, твърдейки че тяхната религия учи на същото или на по-добро, искайте им конкретни доказателства за това.	108
й. Обяснете значението и красотата на Исляма: неговата рационалност, завършеност и практичност по най-логичния и опростен начин. Винаги подчертавайте, че Ислямът е лесен.	108
к. Използвайте разкази от Корана (айети) и сравнения, които да послужат за съвет.....	130
л. Избирайте подходящото време или ден за призив и избягвайте хората да бъдат отегчавани.	132
м. Изнасяйте лекцията кратко, но точно и красноречиво, за да събудите интереса на слушателите.....	133
н. Говорете с чувство за усет и емоция.....	134
о. Обяснявайте нещата много ясно. Повтаряйте важните точки (ако е необходимо) и говорете с ясен и висок глас.	135
п. Използвайте подходящи жестове, за да подпомогнете за по- доброто разбиране.	135
р. Използвайте визуални средства за по-лесно разбиране. .	136
с. Разпространявайте записи от лекцията на слушателите.	138
т. Питайте дали изнесената ислямска лекция е била правилно разбрана от хората. Също бъдете готови да отговоряте на въпроси от тяхна страна, но не прекалено много.....	138
у. След като лекцията или призива приключи, поканете немюсюлманите да размислят за Исляма с избрани айети от Корана:	139
ф. Съветвайте ги да обожават Единствено Аллах и да Го молят за напътствие.	140
х. Използвайте всички средства за комуникация, за да призовавате. .	142
22. ТЪРПЕНИЕ И ПОСТОЯНСТВО	144
23. ПОСТОЯНСТВО.....	149
24. УМЕРЕНОСТ	150
25. СТОЙНОСТТА НА ВРЕМЕТО	152
26. ПРИПОМНЯНЕТО ЗА СМЪРТТА, ГРОБА И ОТВЪДНИЯ СВЯТ	154

27. ВЯРА В ДЕНЯ НА РАВНОСМЕТКАТА, КАКТО И В НАГРАДАТА, И НАКАЗАНИЕТО В ОТВЪДНИЯТ ЖИВОТ	159
1. <i>Вяра в Тевхид (Единството на Аллах)</i>	160
3. <i>Делата трябва да бъдат в съответствие със Корана и Сунната:</i>	161
<i>Живота в Рая (Дженнета)</i>	167
<i>Живота в Огъня на Ада (Джехеннем)</i>	170
28. ПРИДЪРЖАНЕ КЪМ БАЛАНСИРАНИЯТ НАЧИН НА ЖИВОТ И ПРЕДПОЧИТАНИЕТО НА ВЕЧНИЯ ЖИВОТ В РАЯ (ДЖЕННЕТА) ПРЕД ОБЛАГИТЕ НА ЗЕМНИЯ (ВРЕМЕНЕН) ЖИВОТ.	172
<i>Влизането в Рая (Дженнета) без даване на сметка.</i>	175
29. БЛАГОВЕСТВАНЕ НА МЮСЮЛМАНИТЕ И ПРЕДУПРЕЖДАВАНЕ НА НЕМЮСЮЛМАНИТЕ	176
30. СКРОМНОСТ	179
31. ЗАЧИТАНЕ НА ЧОВЕШКАТА СВОБОДА ЗА ИЗБОР НА РЕЛИГИЯ.....	181
32. ТЪРСЕНЕ НА ОПРОЩЕНИЕ ОТ АЛЛАХ	182
33. ПРАКТИКУВАНЕ НА ИСЛЯМА ВСЕОТДАЙНО.....	187
34. НАСЪРЧАВАНЕ БРАТЯТА МЮСЮЛМАНИН ДА ПРАКТИКУВАТ ИСЛЯМА ПРЕДАНО И ДА ПРИЗОВАВАТ	188
ЗАКЛЮЧЕНИЯ И ПРЕПОРЪКИ	191
СЪДЪРЖАНИЕ.....	194

Английска,
Второ преработено издание

Отг. редактор: Неджми Дъбов
Редактор: Хасан Мехмедалиев

Консултант: Саид Мутлу

Превод от английски език
и техническа обработка:

Мехмед Аптовски

Център за опознаване на Исляма